

საქართველო-ჩინეთის კულტურის ცენტრი
„აბრეშუმის გზა“
„丝绸之路“

ჩინური თანამედროვე
მწერლობა

中国现当代作家
中短篇小说译集

გამომცემლობა „მერიდიანი“
თბილისი 2012
出版社 „美利吉安“

წინასიტყვაობა 前言

წინამდებარე წიგნი შექმნილია საქართველოში ჩინური კულტურის ცენტრის – „აბრეშუმის გზა“ – თაოსნობით. მანამდე „აბრეშუმის გზის“ მიერ მომზადებული და გამოქვეყნებულია კიდევ რამდენიმე წიგნი, სახელდობრ: 1. „Цветы на ветру“ (ჩინური კლასიკური პოეზიის მცირე ანთოლოგია. მთარგმნელი ქ. პეკინის უნივერსიტეტის პროფესორი სია ჭი-ი. 1995). 2. „ჩაის კულტურის სათავეებთან საქართველოში“ (ავტორთა ჯგუფი. 2003). 3. ალმანახი „ჩინეთი ჟამთა სივრცეში“ (სხვადასხვა ავტორთა და მთარგმნელთა ჯგუფი. 2007). 4. „სიუენ'ძ სამხედრო ხელოვნების შესახებ“ (მთარგმნელი ზურაბ მამნიაშვილი. 2009). 5. „ლიაო ჭაი. ფუ სუნგლინი-ი. „მოთხრობები“ (მთარგმნელები ლიუ-ყანდარელი კუანგვენ-ი და რუსუდან ქუთათელაძე. 2010).

„ჩინური თანამედროვე მწერლობა“ კრებულია, რომელიც წარმოადგენს XX ს. და XXI ს. დამდგის ჩინელ მწერალთა შემოქმედების პირველ ქართულ თარგმანს. იმდენად, რამდენადაც საქართველოში ჩინური ლიტერატურა თითქმის უცნობია, ვფიქრობთ, წინამდებარე კრებული დააინტერესებს მკითხველს.

ალბათ უნდა აღინიშნოს, რომ ქართულ ენაზე ნათარგმნი და გამოცემული ჩინური ლიტერატურის (უმეტესწილად პოეზიის) მცირეოდენი ნიმუშები თარგმნილია უცხო (უპირატესად რუსული) ენების პნკარედებიდან. ამავდროულად ჩინეთში „ვეფხისტყაოსნის“ თარგმანი ხუთჯერ გამოიცა (სამი სხვადასხვა თარგმანი, სამწუხაროდ არა ქართული, არამედ ევროპული ენებიდან). ასევე ევროპული და რუსული ენებიდან უკვე დიდი ხანია ითარგმნა და დაიბეჭდა ი. ჭავჭავაძის, მ. ჯავახიშვილის, ნ. დუმბაძის, ჭ. ამირეჯიბის პროზა, ი. აბაშიძის, მ. მაჭავარიანის და სხვათა პოეზია, ხოლო ს.ს. ორბელიანის იგავ-არაკები ითარგმნა ქართულიდან (მთარგმნელი ზ. მამნიაშვილი).

საქართველოში უკვე 20 წელია არსებობს ჩინური ენის ფაკულტეტი (ჯერ აზია-აფრიკის ინსტიტუტში, ამჟამად „თავისუფალ უნივერსიტეტში“). ეს უმაღლესი სასწავლებლები ამზადებენ კადრებს, რომელთაც ხელეწიფებათ ქართველ მკითხველს გააცნონ ჩინური ლიტერატურა. კრებული „თანამედროვე ჩინური ლიტერატურა“ შეეცადა ეს შესაძლებლობა ხელიდან არ გაეშვა.

თავდაპირველად წინამდებარე კრებული ჩაფიქრებული იყო, როგორც ჩინური ენის ფაკულტეტის სტუდენტთა საკითხავი წიგნი, ვინაიდან ამ ფაკულტეტზე იკითხებოდა ჩინური ლიტერატურისა და მისი ისტორიის საგანი (საგანი მიმყავდა მე). ახლა, მართალია, ეს საგანი სასწავლო პროგრამაში აღარ შედის, მაგრამ სტუდენტი-ახალგაზრდობისათვის, რომელიც ეუფლება ჩინურ ენას და ზოგადად სინოლოგიას, მიმაჩნია, რომ ამგვარი გამოცემები დიდი სარგებლობის მომტანი იქნება.

ამასთანავე, ჩინური ლიტერატურა სამიათასწლოვანი და მეტი ხნის ისტორიის პატრონია. ამდენად, ფართო მკითხველისათვის სასურველი იქნება მასთან ზიარება. სასურველია ჩინურმა ლიტერატურამ დაიკავოს კუთვნილი ადგილი ქართულ ენაზე თარგმნილ სხვა ერების ლიტერატურაში, ჩვენს ეროვნულ მდიდარ მთარგმნელობით ტრადიციაში ერთი თეთრი ლაქა შეივსოს.

„ჩინური თანამედროვე მწერლობა“ მოიცავს XX-XXI ს.ს. ჩინური ლიტერატურის ნიმუშებს. პირობითად შედგება ოთხი ნაკვეთისაგან – I. მოთხრობები და ესსეები; II. დრამატურგია; III. პოეზია; IV იუმორი, ელექტრონული წიგნი აქ შესულია: ცალკეული სახელგანთქმული, კლასიკოსად აღიარებული პროზაიკოსებისა და პოეტების (ლუ სიუნ-ი, ცაო იუი, ჭანგ აილინ, კუო მოჟუო), ასევე დღესდღეობით მოღვაწე ცნობილი მწერლებისა და პოეტების (სუ თუნგ-ი, თან ინგ-ი, ვანგ მენგ-ი, სანგ ქე, ნიუ ხან-ი ფენგ პანგჭენ-ი), მათთან ერთად კი ახალბედა, დამწყები ავტორების ნაწარმოებები. იმ ავტორების, ვინც სულ ახლახანს ელექტრონული მოთხრობებით მოიხვეჭეს პოპულარობა. II. დრამატურგიის ნაწილი აერთიანებს ცაო იუი-ს ორ პიესას. პირველი – „თავსხმა“, სხვათა შორის, 50-60-იან წლებში თბილისში მარჯვანიშვილის სახელობის დრამატული თეატრის სცენაზე წარმატებით იდგმებოდა (თარგმანი ფრანგულიდან. რეჟისორი, საფრანგეთიდან დაბრუნებული. ვ. ყუშიტაშვილი, მსახიობები მ. თბილელი, ვ. გოძიაშვილი და სხვ.). მეორე პიესა „ტრამალი“, „აბრეშუმის გზის“ შეთავაზებით 1999 წ. დაიდგა „მსახიობთა სახლის“ სცენაზე. დადგმა (პიესის ადაფტირებული ვარიანტი. რეჟისორები გ.ლორთქიფანიძე და ვ.ანდრონიკაშვილი. საქართველოს სახალხო არტისტები: ზ. კვერენჩილაძე, რ.თავართქილაძე, გ.ჩუგუაშვილი, მსახიობი ნ. ანდრონიკაშვილი, და სხვ.) განხორციელდა ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის დაარსების 50 წლისთავისადმი მიძღვნილ ღონისძიებათა ფარგლებში, საქართველოში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საელჩოს ფინანსური მხარდაჭერით. ამჯერად აღნიშნული ორივე პიესა სრული სახით უშუალოდ ჩინურიდან ითარგმნა და პირველად იბეჭდება. III. პოეზიის ნაწილში წარმოდგენილი არიან სხვადასხვა თაობის პოეტები. ეს პოეზია, ვფიქრობთ, საინტერესოა იმ თვალსაზრისით, რომ ნათელჰყოფს თანამედროვე ეროვნული პოეზიის კავშირს უძველეს ტრადიციასთან და ამავდროულად ახალი ფორმებისა და გამოთქმის საშუალებათა ძიებებს მიათითებს, დაწერილია არა უძველესი სალიტერატურო ვენიენ-ის ენით (რომელზეც იწერებოდა ლიტერატურის ნიმუშები), არამედ დღევანდელი სასაუბრო ენით. კრებულის IV ნაწილში, წიგნის ფორმატის გათვალისწინებით, მოვიზიდეთ იუმორისა და „საშინელებათა“ ჟანრების თითო-ოროლა მაგალითი, ამოკრებილი ავტორიტეტული ლიტერატურული ალმანახებიდან და ჟურნალებიდან. ეს ნიმუშები, ვვარაუდობთ, ასევე ნათელს ხდიან თანამედროვე ჩინური

ლიტერატურის თემატიკის მრავალსახეობას – პოლიტიკური სარკაზმი, ყოველდღიური ყოფის პრობლემები და ა.შ.

კრებულს ერთვის მონაცემები ავტორთა შესახებ. ისევ და ისევ გამოცემის ფორმატის გამო ეს მონაცემები მცირე მოცულობისაა. იმედს ვიტოვებთ, რომ თარგმნილი მასალის საკმაო ნაწილი, რომელიც ამ კრებულის ფორმატმა ვერ დაიტია, მომავალში გამოგვიჩინდება საშუალება და ანალოგიური კრებულის სახით შეხვდება ქართველ მკითხველს.

ჩემს მოვალეობად მიმაჩნია აღვნიშნო, რომ კრებულში გაერთიანებული თარგმანები შესრულებულია როგორც ჩინური ენის ახალგაზრდა, დამწყები სპეციალისტების, ისე ამ საქმეში უკვე დახელოვებული ორი მთარგმნელის – რუსუდან ქუთათელაძისა და კონსტანტინე გოგოლაშვილის მიერ (ჩემთან თანამშრომლობით). მათი რამდენიმე თარგმანი მანამდე გამოქვეყნდა კრებულში „ჩინეთი ჟამთა სივრცეში“ და XVIII ს. დიდი კლასიკოსის, „ლიაო ჭაი. ფუ სუნგლინ-ის მოთხრობები“. ამჯერად ბ-მა კოტემ და მე ვრცელი მოთხრობა „სხვა ქალაქი“, შევარჩიეთ მასში აღწერილი თანამედროვე ყოფითი პრობლემატიკის გამო. ხოლო ქ-ნი რუსუდანისა და ჩემი ნათარგმნი ცნობილი მწერლის, სუ თუნგ-ის რომანი „ცოლებ-ხარჭები გუნდ-გუნდად“ ქართველი, ისევე, როგორც მსოფლიო კინომაყურებლებისათვის ცნობილია რომანის თარგზე აგებული, მრავალჯის პრემირებული, რეჟისორ ჭანგ იმოუ-ს ფილმით „წითელი ფარნები“.

აღვნიშნავ აგრეთვე, მშვენიერი ქართველი პოეტების – მარიამ ნიკლაური-ძიძიგურისა და თამარ გაბროშვილის, როგორც საკუთარ თარგმანებს, ისე თარგმნილის რედაქტირებაში გაღებული ღვაწლს. აქვე გავისვენებ, ჩემი და რუსუდან ქუთათელაძის, გაბედულებას, გვეთარგმნა რამდენიმე პოეტური ნიმუში. არჩევანი შევაჩერეთ პოეტ ნიუ ხან-ის ორ პოეტურ ნიმუშზე, რამეთუ მათში გვენიშნა შორეული გადაძახილი ქართული პოეზიის დიდებულ ძეგლებთან – ბარათაშვილისეულ „მერანთან“ და ვაჟა-ფშაველასეულ „არწივთან“. ჩვენვე ვთარგმნეთ აგრეთვე აი ცინგ-ისა და თიენ ნიენ-ის ლექსები, რათა ქართველ მკითხველს წარმოედგინა შექმნოდა ჩინური პოეზიის მრავალსახეობაზე.

დასასრულ, კიდევ ერთხელ მინდა ქედი მოვიხარო თითოეული ადამიანის წინაშე, ვისი ძალისხმევითაც მომზადდა წინამდებარე კრებული. ეს ბრძანდებიან მთარგმნელები, მათთან ერთად, დამკაბადონებელი, ნიგ-ნის მაკეტის, კომპიუტერული სამუშაოს უზრუნველმყოფი, ბ-ნი მალხაზ უთურაშვილი. მისი თავდადებული, ხანგრძლივი, და, რაც მთავარია, სრულიად უსასყიდლო ამაგით შესაძლებელი გახდა კრებულის მომზადება, ამ გზით პირობა შეიქმნა ჩემს ორ სამშობლოს – ჩინეთსა და საქართველოს შორის კიდევ ერთი სამეგობრო ხიდი გადებულიყო.

განსაკუთრებული მადლობა საქართველოში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საელჩოს, სრულუფლებიან ელჩს, ბ-ნ ჩენ ნიენფუ-ს, საელჩოს მრჩეველს ქ-ნ ჭენგ ვეი-ს, მათი მზადყოფნისათვის თარგმანის საბოლოო მიზნის, კრებულის გამოცემის ფულადი უზრუნველყოფისათვის. დიდი მადლობა გამომცემლობა „მერიდიანის“ დირექტორს, ბ-ნ კახა რუსიძეს, ბეჭდვის ხარჯებში შეღავათებისათვის.

მკითხველ საზოგადოებას წინასწარ ვუხედი მადლობას ჩვენი ნაშრომის გაცნობისათვის. ხოლო კეთილმოსურნე რჩევები თუ შენიშვნები, რა თქმა უნდა, ჩვენს მომავალ მუშაობაში გათვალისწინებული იქნება.

ღრმა პატივისცემით ლიუ-ყანდარელი კუანგვენ-ი
2012 წ. თბილისი

ტრამალი

原野

მომქმედი პირნი

ჩოუ ჰუ - გამოქცეული კატორღელი

პაი შად'-ი - შერეკილი პაი

ნიაო ტასინგ-ი - ნიაო ენვან-ის ვაჟი, ჯოჯოხეთის მბრძანებლის ვაჟი

მოხუცი ნიაო მუ - ნიაო ენვან-ის მეუღლე

ჰუა ნინწ'-ი - ჩოუ ჰუს ყოფილი საცოლე, ნიაო ტასინგ-ის ცოლი

ჩან უ - ნიაოების ოჯახის ახლობელი მოხუცი

ნიაო ენვანი - ჯოჯოხეთის მბრძანებელი, ყოფილი სამხედრო მოხელე

პროლოგი

შემოდგომის მწუხრი

თვალუწვედენელი დედამინა წყვდიადში ინთქმება, მაგრამ სიცოცხლე არ წყდება, დულს. მინის სურ-ნელოვანი ამონასუნთქი თავის წიაღში ყველას ასულდგმულებს... და ამიტომ, რომ, ნორჩი თუ ბებერი ფესვები მიძიმედ და ლალად მიინევენ დედამინის გულისაკენ და მის სიყვარულს ღეროებით, ფოთლებითა თუ ნაყოფით ჰფენენ მთელ არემარეს. ეს უშველებელი ხე კი, პრომეთეს მსგავსად, მთელი თავისი უშრეტი ენერჯითა და დედამინის მარწუხებში მოქცეული ღონიერი ფესვებით, კუს ჯავშნისმაგვარი შესამოსელითა და ცისკენ ლალად აწვდილი ტოტებით, სიამაყესა და სიდიადეს, სიმკაცრესა და წინააღმდეგობას, შიშსა და ნაღველს შეგაგრძნებინებთ. ..

მთვლემარე ტრამალის მყუდროებას დროდადრო, ხის შორიახლოს, გუბეში მოყიყინე ბაყაყები და რკინიგზის ლიანდაგებზე დრაკონივით განოლილი მოძრავი მატარებელი თუ არღვევს, რომელიც ადამიანთა სიხარულსა და ჭირს, სასოებასა და უიმედობას დააქროლებს. სამაგიეროდ, ბორბლებიდან გადმოცვენილი ნაპერწკლები შემოდგომის მწუხრით შეცივებულ ტრამალს გულს უთბობს

ზეცა კამეჩისფერი, სხვადასხვა ცხოველების მსგავსი ღრუბლებით ივსება და შორს, ცის დასასრულში გაჩენილ ღრეჩოში, მენამულის ფერი მთიების ანარეკლს გულზე ლოდებივით აწვება. შუბლშეკრული ტრამალი კი დუმს.

შორს მოჩანს ძველებური სახლი, საიდანაც გამოკრთის სუსტი შუქი.

მოქმედების დასაწყისი

მწუხრმა მოიცვა დედამინა

სცენაზეა ჩოუ ჰუ. უშველებელ ხეზე მიყრდნობილი, მიძიმედ და წყვეტილად სუნთქავს. ცდილობს ზედმეტად არ იხმაუროს. მოყიყინე ბაყაყები და ამღერებული ჭრიჭინობლები აიძულებენ ქვას წამოავლოს ხელი. ყიყინ-ჭრიჭინს მატარებლის საყვირის ხმა შთანთქავს. ჩოუ ჰუ იჩოქებს და ქუსლებზე ჯდება. ჩოუ ჰუ ქვას ცივად აგდებს. ჭუჭყიან ფეხს, მეორე ტერფით ინმენდს, რაც ბორკილების ხმაურს ინვევს. ლოდს სტაცებს ხელს და ბორკილებზე ირტყამს, მაგრამ ამაოდ. ხელიდან სისხლი სდის. ბორკილებთან ჭიდილში ოფლად იღვრება. სისხლიანი ხელით შუბლს ინმენდს. უცბად, ნადირივით ღრიალებს, ქვას ცივად აგდებს და დუმდება. დიდხანს არ გრძელდება მისი გარინდვა. უშველებელი ტორებით ბორკილებს ებლაუჭება, თითქოს

უკანასკნელად ცდილობდეს მისგან გათავისუფლებას. არაქათგამოცლილი, იმედაკარგული, ოხვრა-ხვნე- შით ცას აშტერდება.

შორიდან ცხვრების ბაკი-ბუკი ისმის. მწყემსი ე-ე-ს ძახილით ფარეხში ერეკება. ჩოუ ჰუ წამიერად ქვავდება, ყურს უგდება, მოულოდნელად ჯოჯოხეთიდან გამოქცეულივით წამოხტა, (მაყურებლისაკენ), თმააბურძღნული, საფეთქლებამდე განოლილი ხშირი წარბებით, ზიზლით, მრისხანებით და ტკივილით ანთე- ბული თვალებით გოლიათის მსგავსი სხეულიდან, აბობოქრებული სულის გამოხსნას ცდილობს. ცალი ფეხით კოჭლობს, თუმცაღა ორივე ფეხი მოწყვეტილი რკინის ბოძებს მიუგავს. აცვია მავთულხლართებზე ჩამოხეუ- ლი, ერთი მეორის მიჯრით ჩამორიკრიკებული მინწულ-მონწული ღილებიანი პერანგი. მოუჩანს ბანჯგვლიანი ღონიერი მკერდი. წელზე მჭიდროდ არტყია შავი ტყავის ფართე ქამარი. ფეხის წვერებზე ინევა სულ უფრო ახლოს ისმის ცხვრების ბლავილი და მეცხვარის ალგზნებული უაზრო შეძახილები – თიჩი-ქაჩა, თიჩი-ქაჩა, ტუ-ტუ-უ. მეცხვარის გამოჩენაზე ჩოუ ჰუ გუბის დამრეცი ნაპირისაკენ ხტება და თვალს ეფარება. მეცხვარე გვარად პაი. ზედსახელად კოუტან-ი (ძაღლის კვერცხი) შერეკილი, ხტუნვა-ხტუნვით მოჰყვება ღიანდაგებს, ხელში წნულებით სავსე კალათითა და მხარზე გადებული ცულით. პირისახე მრგვალი, ვირთხის მსგავსი თვალებითა და ძაღლისებური ბრტყელი ცხვირით, დროდადრო ჩამოვარდნილი ნიკაპითა და პირში გემრი- ელის მოხვედრის მოლოდინში მოჭარბებული დორბლით. 20 წლისაა. შეფარებულია შორეულ ნათესავებთან.

პაი (ალგზნებული შემორბის სცენაზე, თითქოს მატარებელია, ხელებს ფრთხილად იქნევს) ტუ-ტუ-ტუ მოდის მატარებელი... (უცბად ფეხი უცდება და ეცემა. კალათიდან წნულები ებნევა, ცული კი ღიანდაგებ ქვეშ უვარდება. საჯდომზე იტაცა ხელი, მიხედ-მოიხედა, რომ ვერავინ დაინახა დაილ- რიალა. ნატკენი ადგილი გაიზილა, შეუბერა, როგორც ეს უფროსებს სჩვევიათ და რამდენჯერმე გაიმეორა) ციდან მონაბერი სულია (მსუბუქად ნაიკრა საჯდომზე ხელი) კეთილი, აღარ მტკივა, გაუყვი გზას. (დამშ- ვიდებული და გამხიარულებული ისევ მატარებლად იქცა, რკინიგზიდან საურმე გზაზე ჩამოვიდა. წინ და უკან უ-უ-სა და თიჩი-ქაჩას ძახილში. რამდენჯერმე კიდევ ნაიქცა. შორიდან მატარებლის საყვირმა შეაცბუ- ნა, წამიერად გაშეშდა, მიიბრინა ღიანდაგებთან, მათ შორის განვა, ყურით მიწას გაეკრა, თვალდახუჭული რალაცის გაგების მოლოდინში). ა-ა-ა! (უნებურად იცინის).

(მინაყრილიდან ჩოუ ჰუ წამოიზიდა, მიუახლოვდა შერეკილ პაი-ს, ფეხის წვერით თავზე შეეხო)

ჩოუ შენ ეი! რას აკეთებ?

პაი (თვალდახუჭული) ვუსმენ მატარებლის ხმას! (კმაყოფილი სახით რიტმულად ტაშ- საც აყოლებს, ჩოუ-ს არც უყურებს, ერთ ხელს ითავისუფლებს და იქნევს) არ.... არაა შენი საქმე...

ჩოუ (ფეხით პაი-ს საჯდომს ეხება) ე...ე, არ გესმის?

პაი (ფეთქდება) ნუ ხმაურობ! (ხელის ქნევით) ნუ ხმაურობ! ყური დაუგდე!

ორთქლმავალი (ღიანდაგებზე მიუთითებს) ორთქლმავალი! თიჩი-ქაჩა, თიჩი-ქაჩა.. (კმაყოფილი თავს სწევს ზევით, ხელახლა ეშვება განცდის მორევში)

ტუ....ტუ! (ბუტბუტებს) ე..ე, მატარებელი მიდის შორს, უფრო შორს, ტუ.. ტუ! (ისევ ემხოზა ღიან- დაგებს ყურით).

ჩოუ ადექი! (პაი-ს არ ეყურება), წამოდექი! (არ ეყურება, უფრო ხმამალა) ადექი შე სამგლევე, ეშმაკსაც წაუღიხარ! ფეხით ისე ძლიერად ურტყამს, რომ ლამის თვითონაც მიჰყვებს თან)

პაი მინაყრილის ქვემოდან ვარაუდით იღებს ცულს, მეორე ხელს საჯდომის მტკივნეულ ადგილს უსვამს, არ იცის რა უპასუხოს. ჩოუ-ს აშტერდება) შენ.. შენ მკრავდი ფეხს?

ჩოუ (გაბოროტებული უღიმის, დასტურის ნიშნად თავს უქნევს) დიახ! მე ვიყავი. (ერთი ფეხით მეორე ფეხის წვივს იფხანს, რასაც ბორკილების უსიამოვნო ხმაურიც მოჰყვება) აქ რას აკეთებ, რა გინდა?

პაი (ნაბიჯით უკან იხევს) მე.. მე... არაფერი.

ჩოუ (ზიზლით) მხედავ?

პაი (შიშით) ვეჭვობ.. არც ისე კარგად.

ჩოუ (გამოდის ჩრდილიდან, ცისკენ აქვს მიპყრობილი სახე) შემომხედე! ახლა მხედავ?

პაი (შეშინებული, ჩააშტერდება და მთელი ძალით ყვირის ა...ა! დედა (ცულმომარჯვე-

ბული გარბის)

ჩოუ (დამეხილავით) გაჩერდი!

პაი (დამბლადაცემულივით, დადორბილი, თვალების ხამხამით ჩერდება)

ჩოუ (გაბოროტებული) უ..შენი დედა! რას გარბიხარ!

პაი (თავს იმართლებს) მე.. მე არ გავრბოდი!

ჩოუ (გაგულისხმებული მკერდზე ხელს ირტყამს) კარგად შემომხედე! არავის არ გაგონებ?

პაი (მიაშტერდება) მაგონდ... ჰო... ა... იცი...ვისა... (თავს იფხანს) ისე.. (თავს აქნევს

უარის ნიშნად) ისე, კაცმა რომ თქვას, ადამიანს არა ჰგევხარ!

ჩოუ (შეცბუნებული იღიმება, ხმაში სიბრალული ეპარება) მე, მახინჯი ვარ, არა? ჩემი შემხედვარე კაცს შეეშინდება?

პაი (თვალეზგადმოკარკლული, სალად მოაზროვნე ადამიანივით) შენ... მახინჯი ხარ, არა, არა...საფრთხოებელაც არა ხარ, მაგრამ...

ჩოუ (გალიზიანებული) ვინა სთქვა, რომ მახინჯი არა ვარ?

პაი (დაუფიქრებლად) ჰო.. ჰო.. მახინჯი ხარ, ეშმაკივით.

ჩოუ ესე არა, (პაი-საკნ, ბორკილების ხმაურით) ეშმაკმაც წაგიღოს (ეძახის).

პაი (კოჭლობს) არა.არა...არ მომიახლოვდე, მე თვითონ მოვალ.

ჩოუ კარგი!

პაი (ეჭვნარევი შიშით, ფეხებს ძლივს მიათრევს) შენ. ეს საიდან?

ჩოუ ქვეყნის დასალიერიდან!

პაი (ლიანდაგებზე მიუთითებს) ქვეყნის დასალიერიდან? დასალიერიდან? მატარებლით.

(ნელა) თიჩი ქაჩა, თიჩი ქაჩა, ტუ..ტუ..ტუ (ორთქმავალს ბაძავს, წინ და უკან დარბის).

ჩოუ (ხვდება, პაი-ს უყურებს, შეცბუნებული იღიმება) ჰო... თიჩი-ქაჩა თიჩი-ქაჩა (პაი-სავით ამოძრავებს ხელებს, მისკენ მიემართება) ტუ.. ტუ..ტუ...სწრაფად წინ, უკან ნელა, (მატარებლები ეჯახებიან ერთმანეთს უცბად ჩოუ პაი-ს სტაცებს მაჯაში ხელს და თავისაკენ მიათრევს) მომიახლოვდი!

პაი (სიმწრისაგან გამოთავისუფლებას ცდილობს, ღმუის) ვაი! ვაი! დედი, არ გამოგყვები, არა!

ჩოუ (ჩაშტერდა) კარგი. შენ თიჩი-ქაჩა, მე კი ტუ.. ტუ. (მიარტყა მკერდზე, პაი-მ დაიყვირა, ზანტად) ტუ.. ტუ...(გაბოროტებული მომეცი ცული!

პაი (შეშინებული) არა, ჩემი არაა

ჩოუ (გამოსტაცებს) მომეცი!

პაი (ცდილობს გააგებინოს) მე.. მე..(გამწყრალი, თვალებით ანიშნებს) არ მითქვამს, რომ არ მოგცემ მეთქი.

ჩოუ (ცალ ხელში ცული, მეორე ხელით ბორკილებზე ანიშნებს)! ხედავ?

პაი (კისერს იგრძელებს,მთელი ძალ-ლონით, დასტურის ნიშნად თავს უქნევს), ჰო...

ვხედავ.

ჩოუ რა არის ეს, იცი?

პაი (შეხედა, ცინგლებს ინმენდს, თავს იქნევს) არა, არ ვიცი.

ჩოუ (აჩვენებს) ეს სამაჯურებია, თანაც ოქროსი.

პაი (იმეორებს) სამაჯურები, ოქროსი!

ჩოუ ჰო! (ფეხს აჩვენებს) გამინყვიტე (ფეხს უწევს), თუ მომაცილებ დაგასაჩუქრებ, შენ წამოგაცმევ!

პაი მე? (თავს აქნევს) არა, არ მინდა!

ჩოუ (ცულს ართმევს, აყენებს) გინდა თუ არა?

პაი (თვალეზის ხამხამით) მინ.. მინდა.

ჩოუ (ლიანდაგებზე ჯდება), მომიახლოვდი! თუ ვისმესთან დაგცდება სამაჯურებზე რამე, ამ ცულითვე აკუწნავ!

პაი (ვერ ხვდება რას ეუბნება) ჰო! ჰო! კარგი, (ცულს იღებს)

ჩოუ (ორივე ხელით შპალებს ჩაჭიდებული ფეხებგაჭიმული ლიანდაგებზე ზის) დამარტყი.

პაი (ძლიერად ურტყამს ერთხელ, ორჯელ, ჩერდება, ფიქრობს) მაგრამ, ეს ცული.. ეს ხომ არ არის შენი!

ჩოუ (მოუთმენლად) ვიცი, ვიცი!

პაი ჰოდა სხვისი ცულით როგორ ამკუწნავ? (დგება)

ჩოუ (წამოხტა, ცულის წართმევას ლამობს) ვაი დედაჩემო, ჭკუანაკლულო, შე ძაღლის ნაშიერო, ბორკილებს მომაშორებ თუ არა? (შორიდან ისმის ცხვრების ბლავილი).

პაი (შეშინებული) არ მითქვამს არ დაგინყვეტავ მეთქი (ცულს იღებს, ჩოუ ჯდება, პაი კი ბორკილებზე ურტყამს. გუბიდან ბაყაყების ყიყინი ისმის, გაკვირვებით უყურებს ჩოუ-ს) ე.., საიდან გაიგე ჩემი სახელი?

ჩოუ რა?

პაი პაი შერეკილიცა ვარ, ძაღლის ნაშიერიც და კუს კვერცხიც. (კმაყოფილებისაგან იღიმება და სასიამოვნო შეგრძნება ეუფლება) ჰი.. ჰი.. (ზურგს იფხანს).

ჩოუ არ მეგონა თუ ვერ გიცნობდი, პაი შერეკილი ხარ? რომელი სახელი უფრო მოგწონს? (პასუხს არ ელოდება, ბურღლუნებს)

პაი არც ერთი არ არის ცუდი! მაგრამ მე მაინც ძაღლის ნაშიერი, ძაღლის კვერცხი მომწონს. საწყალი დედაჩემი მეძახდა. ამბობდა ამ ბაღს პირისახე ძაღლს მიუგავს, ძაღლის კვერცხი დავარქვათ, ჩქარა გაიზრდებო, გესმის? ჩემი პატარაობის სახელია. (საჯდომზე ირტყამს ხელს) ჰი-ჰი (იციანის,

ცინგლებს იწმენდს)

ჩოუ (მოულოდნელად) მიცანი?
პაი (უყურებს და თავს იქნევს) ვერა. (ცულს დებს) შენ რა, მცნობ?
ჩოუ (წამიერი შეყოვნების შემდეგ ცივად პასუხობს) არა, (გალიზიანებული) ჩქარა, დაჰ-
კარ, სისულელეებს ნუ ბოდავ! უფრო მაგრად!
პაი უკვე ბნელდება! მიჭირს შენი სამაჯურების დანახვა.
ჩოუ უჰ შენი..! ძალის შვილო! მომეცი ცული!
პაი (დგება) მოგცე? (იღებს) არა, არ შემიძლია, ცული უფროსი დეიდა წიაო-სია.
ჩოუ რა? (დგება)
პაი (დაალო პირი და ენა გამოუყო), ჰოო, უფროსი დეიდა წიაო-სი, თუ დროზე არ მივუ-
ტან ამკუნავს. (დეიდა წიაო-ს სხენებაზე გათამამდა) თუ ცულს წამართმევ შენც ზედ მიგაყოლებ. (ცდილობს
შეაშინოს და ხელით კისერზე ანიშნებს, ვითომ სჭრის) აი ასე, ქაჩ..ქაჩ.. შეგეშინდა?

ჩოუ ბრუციანი ბებერი?
პაი (უფრო სერიოზულად) ჰო, ბრუციანი, ბრუციანი და გესლიანი.
ჩოუ ჯერ არ ჩაძალღებულა?
პაი (გაკვირვებით) არა, შენ რა, როდისმე გინახავს?
ჩოუ (მოლუშული) მინახავს (უცბად პაი-ს სწვდა იდაყვში) ბებერი წიაო?
პაი (თვალეები დააჭყიტა) ბებერი წიაო?
ჩოუ ბრუციანის ქმარი, ზედსახელად „ჯოჯოხეთის მბრძანებელი“
პაი (თითქოს რაღაცას მიხვდა) ჰო... „მბრძანებელი წიაო“ (სხვათა შორის) მბრძანებელი

დიდი ხანია სამარეშია.

ჩოუ (გაოცებისაგან ენა უვარდება) რა?..... (დგება)
პაი მოკვდა, დავმარხეთ, მიწაშია, მიწაში.....
ჩოუ (გაბოროტებული) რა? მიწაშია?
პაი (აინუნშიაც არ მოაქვს) ორი წლის წინ.
ჩოუ (მოლუშული) მოკვდა! როდესღაც ჯოჯოხეთის მბრძანებელიც წვება სამარეში!
პაი (ღმერთმა იცის ვისგან გაუგონია) დედისშობილები მოვდივართ, ესევე მივდივართ..

ადრე თუ გვიან ყველა მოკვდება, არა?

ჩოუ (განბილებული) ტყუილად ჩამოვედი, ტყუილად.
პაი (გაოცებული) შენ, ჯოჯოხეთის მბრძანებელთან? რისთვის?
ჩოუ (უცბად გაბოროტებული შემობრუნდა) როგორ თუ მოკვდა? არ დამიცადა, არა?

(ტკეპნის ერთ ადგილს, ბორკილები არაამქვეყნიურ ხმას გამოსცემენ) არ დამელოდა! (ტურების კვნეცით) მამ
არ დამელოდა! წაგვართვა მიწები, დაგვიწვა სახლი, დაგვიღუპა მთელი ოჯახი, დამწამა ავაზაკობა და გად-
ამცა სასამართლოს, სადაც ცემით დამაკოჭლეს, ექვსი წელი ვიჯექი, შენ კი იმალებოდი, გესლს ანთხევდი
ჩვენს ოჯახზე, ეხლა კი, როცა ჩამოვედი, გაფშიკე ფეხები და ჩაძალღდი?

პაი (დაუფიქრებლად, იძულებით)... მოკვდა.
ჩოუ (მუშტს უღერებს) უჩუმრად მოკვდა. (აღზნებული) როგორ გაბედე ჩემს გარეშე

სიკვდილი, ბებერო წიაო! მე მაინც ჩამოვედი, ჯოჯოხეთის მბრძანებელიც ეწვან! ამოგვხოცე! მეც მაქვს
უფლება შური ვიძიო! ამოგთხარო თვალეები. თუ გიფიქრია რა ჰქენი? გაგითხარეს სამარე, მშვიდად წევხარ
და აღარაფერი განუხებს, იაფად გამოხვედი

პაი (გაუგებრად) რას ბურღლუნებ? მოგცე ცული სამაჯურების გასაწყვეტად თუ არა?
ჩოუ (გამოფხიზლდა)–ჰო... მინდა (უცბად იფეთქა) დაჰკა მეთქი!
პაი (სიჩქარით) ჰმ! (დორბლი ჩამოსდის) ცულს იღებს.

ჩოუ მისი ვაჟი?
პაი ვინ?

ჩოუ ეწვან-ის ვაჟი – წიაო ტასინგ?
პაი (ვერ მიხვდა) წიაო ტასინგ?

ჩოუ ჰო.. წიაოტა
პაი (გონს მოვიდა) ააა, ეხლახანს მოიყვანა ქალი ბავშვის გასაზრდელად.

ჩოუ სხვა ცოლი მოიყვანა?
პაი (იღიმება, თეთრი კბილები მოუჩანს) ახალგაზრდა, ლამაზი, წინწ-ი ოქრო.

ჩოუ (შეშლილივით) წინწ-ი, წინწ-ი - ოქრო!
პაი რაო, იცნობ ? წინწ-ს თუ წიაოტა-ს

ჩოუ (სიმწრის სიცილით) ძველი მეგობრები, (ფიქრებში მიდის) ბავშვობიდან ერთად შეზ-

რდილები ვართ (ხელით აჩვენებს).
პაი მამ დაუძახებ (ხელს იშვერს შორს, განმარტოებით მდგარი სახლისაკენ) იქ ცხოვ-

რობს (გარბის).

ჩოუ (გაბოროტებული) დაბრუნდი!

პაი ა..ა. რისთვის?

ჩოუ (ხელს უწვდის) მომეცი ცული!

პაი ცული?

ჩოუ მე თვითონ მოვუვლი ამ სამაჯურებს, მათ რძალს წამოვაცმევ.

პაი (ჯიუტად) ცული ხომ ბებერი წიაოსია.

ჩოუ (არც აინტერესებს როდის დაამთავრებს ლაპარაკს, მისკენ იწევს და ცულის გამორთმევას ცდილობს) მომეცი!

პაი (ენინააღმდეგება, თავს კისერში მალავს, ჩოუ არ უთმობს)

ჩოუ (წართვა, კისერზე დაადო, თავის ნაჭრით აშინებს) შე ძაღლის შვილო! (მარჯვენა მხრიდან ისმის ქალის ხმა, მამაკაცი ამშვიდებს).

პაი (სიმწრისაგან წითლდება) ვილაცაა, ვილაც!

ჩოუ ხელს უშვებს, აყურადებს) მართლა? ძაღლის კვერცხო, ადვილად დამისხლტი ხელიდან

პაი (რომ გამოთავისუფლდა კმაყოფილია) წავიდე?

ჩოუ (ისევ სტაცა ხელი) წახვიდე? ჩემთან წამოხვალ. მიათრევს გუბის მარცხენა მხარისაკენ, პაი ხან რას წამოჰკრავს ფეხს და ხან რას, ბურღულუნებს. ცოტა ხნის შემდეგ ისმის ბორკილების მსხვრევის ხმა).

(ლიანდაგების მარჯვენა მხრიდან ორნი მოდიან – ქალი – ჰუა წინწ-ოქრო, გაგულისებული, გარინდულა, მორჩილება აღბეჭდია სახეზე, მოოქროვილი საყურეები უქანქარებს. პირისახე მეტად ლამაზი და მიმზიდველი აქვს. კუბრივით შავი თმები, მსხვილი დაბერილი ტუჩები, გრძელი წარბები, შეუპოვარი, მომხიბვლელი და ნათელი თვალები, სახე შესუქებული, ჯანმრთელი, მუქი ფერის კანი, ტანმორჩილი, მოქნილი მიხვრა-მოხვრით. მთლიანობაში საოცრად რომანტიული და ვნებიანი. წითელ ქურთუკში და შარვალშია გამოწყობილი. მძიმე და ხშირი თმები თავზე ერთ გუნდად უქცევია. ოქროს სამაჯურების ხმაური ფეხის ხმას ახშობს, დაბალი ტემბრის ხმით, მაგრამ მოსასმენად ძალზე სასიამოვნო. ოცდაათი წლის. მამაკაცი – წიო ტასინგ-ი პერანგის ამარა, უწვერულვაშო, თხელი შავი წარბებით, ოდნავ ჩავარდნილი თვალებით, გულლია გამომეტყველებითა და ღიმილით, ავადმყოფური ფერით, ნაღვლიანი, შუბლზე გველის წლოკივით განოლილი, ზოგჯერ მოძრავი მოლურჯო ძარღვებით, მარცხენა ყურზე, დიდი თითბერის რგოლი ჰკიდია-ჯოჯოხეთის მბრძანებლის, ნანისნანატრი ვაჟია. საშუალო სიმაღლის, მოციმციმე თვალებით, თავშეკავებული, დაფარული ტემპერამენტით. დედისადმი მონინებული, უყვარს თავისი ლამაზი ვნებიანი ცოლი. მის გამო, რძალ-დედამთილს შორის უსიამოვნებაა. ტასინგ-ი ორ ცეცხლშუაა.

დინჯი, საკმაოდ ფართო ნაბიჯებით, მსუბუქად მოაქვს მოზრდილი ფუთა, აცვია რუხი ფარჩის ყილღი, ჯიბეზე ჰკიდია ვერცხლის ჯაჭვიანი საათი. ახურავს წითელბურთებიანი შავი ქუდი. კანგაცლილი ხის ჯოხით ხელში, ფეხ-დაფეხ მოსდევს თავის ცოლს, წინწ-ს ოქროს.

ტასინგ-ი წინწ, ოქროვ!

წინწ-ი ყურადღებას არ აქცევს.

ტასინგ-ი (ხელს ჰკიდებს) წინწ, შეჩერდი!

წინწ-ი (ხელს ითავისუფლებს) რა გინდა!

ტასინგ-ი (ხვეწნით) რას დადუმებულხარ? ხმას რატომ არ იღებ?

წინწ-ი (გაგულისებული) ხმა ამოვილო? ვინ მომცა ლაპარაკის უფლება?

ტასინგ-ი (თბილად) წინწ, ოქრო, კიდევ დაინყე? ვინ გაგაჯავრა?

წინწ-ი (რკინიგზაზე შეჩერდა) გამაჯავრა? ვინ გაბედავს ჩემს გაჯავრებას? წიო ტასინგის

ცოლს ვინ გაუბედავს?

ტასინგ-ი (ფუთას ძირს დებს) კეთილი. ნუ მელაპარაკები ასე. მითხარი რაშია საქმე, უფრო გულდამშვიდებული წავალ.

წინწ-ი (ალმაცერად გადახედავს ტასინგს) წახვალ? რისთვის მიდიხარ? გიჯობს დაბრუნდე და დედას მიესიყვარულო.

ტასინგ-ი (ვერ მიხდა) კიდევ დაგიშავა რამე?

წინწ-ი არა, მე არაფერი (დაცინვით) ოი, როგორი მორჩილი და საყვარელი შვილი ხარ წიოტ, მიდიხარ და დედაშენს ვერ ელევო – შვილო ჭამე, შვილო ეს ჩაიცვი, ბოლო არ უჩანს, რატომღაც გგონია, როგორც კი სახლის ზღურბლს გადააბიჯებ დედაშენს ვეფხვი ნააცუნცულებს, ალბათ ჯობია ისევ ჩვილი იყო (ხელით ანიშნებს) და ძუძუს სწოვდე.

ტასინგ-ი (შერცხვა, უხერხულობისაგან თავს იმართლებს) დედა... დედა ხომ უსინათლოა.

წინწ-ი (წინწის მოგებით კისერს იღრეცავს) ვიცი რომ უსინათლოა, (დაცინვით) ოი, წიოტა! ასეთი შვილი ძეგლის დადგმის ღირსია, გესმის? (განგებ) როგორც კი თქვენს ოჯახში შემოვედი, მაშინვე

ვაჟი უნდა გამეჩინა.

ტასინგ-ი (გაოცებული) ვაჟი გაგეჩინა? რას ამბობ?

ნინნ-ი (ქმარს შეავლო თვალი) რისი გეშინია, გამეჩინა ისეთივე ვაჟი, როგორც შენა ხარ.

დედას ხელის გულზე ატარებდა (განგებ მზერას არ აშორებს) რითია ცუდი?

ტასინგ-ი (უნდა რომ დაეთანხმოს, მაგრამ სიტყვას ვერ პოულობს) ნინნ, ზოგჯერ ენა გის-

წრებს, დედამ რომ გაიგოს, ხომ ისევ ატყდება...

ნინნ-ი (შეტევით) გეშინია, მე კი სრულებითაც არა! შენი თქმით დაუფიქრებლად ვისვრი

სიტყვებს და ერთ მშვენიერ დღესაც დედაშენს ვაჩვენებ სეირს.

ტასინგ-ი (მზრუნველობით) შენ... რას გულისხმობ?

ნინნ-ი (სიამაყით) რას ვამბობ? დედაშენისაგან ერთავად მესმის, ჯადოქარი, გაიძვერა,

ადრე თუ გვიან მართლა რომ გიღალატებ...

ტასინგ-ი (უკმაყოფილო) როგორ? მიღალატებ? ჩემი მიტოვება გინდა?

ნინნ-ი თუ ასე გააგრძელებ, მაშინ მე...

ტასინგ-ი (დგება, გაბიროტებული მიჯაში ჰკიდებს ხელს) ვისთან მიღალატებ?

ნინნ-ი (ტკბილად ეღიმება) ნუ ლელავ, ეგ როგორ იფიქრე, ჩემო კარგო, მშვენიერო ტას-

ინგ!

ტასინგ-ი (უნებლიეთ ეცინება) ნინნ, ოქრო, აქედან დედაჩემი, იქედან შენ, ვერაფერს ვახ-

ერხებ.

ნინნ-ი (უკმაყოფილო) ისევ დედა, დედაშენი არ გავინწყდება, ენას ვერ მოატრიალებ დედა

რომ არ ახსენო, შენი აჩრდილია,

ტასინგ-ი (ჯდება ფუთაზე, ოხრავს) უცნაურია, რა გაქვთ გასაყოფი?

(ბაყაყები აყიყინდნენ, ქარმა წამოუბერა, შორიდან ჩიტების გალობა ისმის)

ნინნ-ი (მოულოდნელად სტაცა ხელი ტასინგს) მინდა გკითხო ტასინგ, გიყვარვარ?

ტასინგ-ი (თავი ასწია) რა?

ნინნ-ი (ახლოს ჯდება მასთან) გიყვარვარ? გიყვარვარ?

ტასინგ-ი (უხერხულად) მე? რა კითხვა უნდა, მიყვარხარ.

ნინნ-ი (უფრო ახლოს იწევს) მაშ, თუ ასეა, რასაც შეგეკითხები, დაუყოვნებლივ მიპასუხე

კარგი?

ტასინგ-ი კი, მაგრამ რას შემეკითხები,

ნინნ-ი ჯერ ნუ მკითხავ, მთავარია გიყვარვარ თუ არა?

ტასინგ-ი (თავს აქნევს, გამოუვალ მდგომარეობაშია) კარგი, კარგი.

ნინნ-ი დავუშვათ, ჩავვარდი წყალში...

ტასინგ-ი ჰმ...

ნინნ-ი ჩემთან ერთად დედაშენიც...

ტასინგ-ი (ხედება) ოჰ!

ნინნ-ი შენ ნაპირზე ხარ. ვის ამოიყვან პირველად?

ტასინგ-ი (შენუხებული) ვის ამოვიყვან პირველად?

ნინნ-ი (თვალს არ აცილებს). ვისა? დედაშენს თუ მე?

ტასინგ-ი მე... მე... (ახედა)

ნინნ-ი (შეტევით) ჰო, ჩქარა თქვი, დედაშენს თუ მე?

ტასინგ-ი მაგრამ, ეს არ მოხდება.

ნინნ-ი ვიცი, ვიცი... (ჯიუტად) მაგრამ, რომ მოხდეს? რას იზამ? როგორ მოიქცევი?

ტასინგ-ი (მწარედ იცინის) არა... არა... ეს არ მოხდება

ნინნ-ი ხედავ თავს როგორ იძვრენ? გეკითხები, რომ მოხდეს-მეთქი?

ტასინგ-ი ორივეს გადაგარჩენთ (მწარედ იცინის, ხელებით ანიშნებს), მარცხენით – დედას,

მარჯვენით კი შენ ამოგიყვან.

ნინნ-ი არა! ეს პასუხი არაა. შეგიძლია მხოლოდ ერთის გადარჩენა. ვის გადაარჩენ? მე თუ

დედაშენს?

ტასინგ-ი (გულწრფელად) გასაჭირში როგორ მიგატოვებ, მაგრამ დედაჩემი ხომ...

ნინნ-ი (არ ელოდა) ბრუციანია, არა?

ტასინგ-ი (თვალებით ევედრება) ჰო... ჰო... უსინათლოებს პირველ რიგში ეხმარებიან.

ნინნ-ი (გაიფხორა) მართალი ხარ, წადი! (გაჯავრებული) ხედავ როგორ ვიხრჩობი და არ

გადამარჩენ? ძალიან კარგი... კარგი.

ტასინგ-ი წყალში ხომ არ ჩავარდნილხარ?

ნინნ-ი (გაბრაზებული მოსთქვამს) ჰო, ჩემი სიკვდილი, ჩაძალდება გინდათ (გაბოროტე-

ბული) მესამე ცოლზეც არ იტყვი უარს, გასაკვირი ისაა, არ მალავ, რომ არ გადამარჩენ.

ტასინგ-ი მე სრულებითაც არ მითქვამს, რომ არ გადაგარჩენ მეტი.

ნინწ-ი (იგრძნო ტასინგ-ის მხრიდან დათმობა) მაშ ვის გამოიყვან წყლიდან პირველად?

ტასინგ-ი (ძლივს აღმოხდა) მე... შენ, შენ გადაგარჩენ.

ნინწ-ი (უსწორებს) პირველად მე მიშველი, მე ამომიყვან, არა?

ტასინგ-ი (უნბლიედ) თავდაპირველად გიშველი შენ.

ნინწ-ი (გამარჯვებისაგან თვალები გაუბრწყინდა) თავდაპირველა მე მიშველი არა? (შეტე-
ვით უსწორებს პასუხს) მხოლოდ მე, არა?

ტასინგ-ი (სულელურად) ჰო.. ჰო.. მაგრამ, ნინწ... მაშინ... მაშინ

ნინწ-ი (არ აცდის აზრის დამთავრებას) შენ ხომ სთქვი მხოლოდ მე, მას კი არა?

ტასინგ-ი (გაბრაზებული დგება) რატომ გინდა დედაჩემის დახრჩობა, რისთვის?

ნინწ-ი ნურას უკაცრავად, ვინ ახრჩობს, დედაშენი სახლშია.

ტასინგ-ი (ალარ შეუძლია მეტის მოთმენა) მაშ ჩემი ასეთი პასუხებით თავს რატომ
ირთობ?

ნინწ-ი (ენინააღმდეგება) დიახ, გულს მალამოდ მედება, სთქვი, ერთხელ კიდე გაიმეორე.

ჩავძირავ დედაჩემს!

ტასინგ-ი (გაოგნებული უყურებს) რა დავახრჩობ?

ნინწ-ი (მოუთმენლად ელოდება პასუხს) სთქვი, რა გემართება! ვერ წარმოიდგენ, უფრო
როგორ შემიყვარდები, შემომხედე, მე შენ გაჩუქებ..(სახეზე ეკვრის და ვნებიანად ჰკოცნის) არ გსიამოვნებს?

ტასინგ-ი (გაშეშდა) ჰო... ჰო... დიახ, შენ.. ჰო

ნინწ-ი ამბობ თუ არა? მოდი აქ (მიათრევს) დაჯექი,(ფუთაზე დაჯდომისაკენ უბიძგებს)

მითხარი, სთქვი, დავახრჩობ, დავახრჩობ დედაჩემს!

ტასინგ-ი (ჯდება) ვიტყვი... არა, არ ვიტყვი!

ნინწ-ი (არ ელოდა, რომ უნდა გაუბრაზდეს, მაგრამ მაინც უღიმის, შერბილებულად) კარ-
გი, კარგი, მასე ნუ იტყვი, (უცბად ბავშვურად ეხვევა) ტასინგ, გიყვარვარ? (მუხლებზე უჯდება, სახეზე
ეკვრის)არ გეცოდები?

ტასინგ-ი (მაგრად იხუტებს, მაგრამ შიშობს) არ გინდა, არა, ვინმემ არ დავგინახოს (აქეთ
იქით იყურება)

ნინწ-ი არ მეშინია ჩემ ქმართან ყოფნას ვერავინ დამიშლის, ტასინგ ლამაზი ვარ თუ არა?

ტასინგ-ი (თვალს არ აცილებს, უნებურად) მშვენიერი, ლამაზი.

ნინწ-ი (გველივით მოქნილი ხელით თმებზე, სახეზე, მკერდზე ეფერება) მიდიხარ, ნეტავ
თუ მოგენატრები? გინდივარ?

ტასინგ-ი (მაგრად უჭერს ხელს) მომენატრები და მეტიც.

ნინწ-ი (ვნებიანად) ე. ი. გული გწყდება, რომ მტოვებ?

ტასინგ-ი (ტუჩებს ილოკავს, ჩუმი, დამთრგუნველი ხმით) მე... არ... შენი დატოვება არ მინდა
(მოულოდნელად ძლიერად ეხვევა) ჰუა.. (სუნთქვა ეკვრის).

ნინწ-ი (ითავისუფლებს თავს, იცინის, სიცილისაგან წარბები ზემოთ ეწევა) რატომ არ შე-
გიძლია ჩემი დატოვება?

ტასინგ-ი (თავბრუნებულად) რა.. არც ვიცი რა ვთქვა.

ნინწ-ი (მაცდურად, ზიზღით) სთქვი, დავახრჩობ და ყველაფერს შეგისრულებ (წამოუქრო-
ლა ქარმა, სადენები ახმაურდნენ).

ტასინგ-ი (სუნთქვა უჭირს) კარგი... კარგი, ის დავახრჩე... (ქვითინებს) მეც დამახრჩეთ...
(ლიანდაგების მარცხენა მხრიდან ამოიშართა სამოციოდე წლის თმათეთრი, ხმელი და მკაცრი ბე-
რიქალი, ნაიარევი საფეთქლებით, არაფრისმთქმელ, გუგების გარეშე ცარიელ თვალებში დაფარული იდუმ-
ალებით, ხელში ბრტყელი ჯოხი, ეჭვიანი, როგორც ყველა უსინათლო, სამაგიეროდ სმენა ზედმეტად კარგი.
მგლოვიარე ქმრის გარდაცვალების გამო. ზედმეტად ამაყი და ძალმომრე. შავი ფერის უსახელო პერანგში,
რუხი ფერის ქურთუკსა და იმავე ფერის შარვალში. ჩაცმულობა მის მოწესრიგებულობაზე მეტყველებს,
ლიანდაგებზე მოაბიჯებს, ჯოხს ღონივრად ასობს.)

მოხუცი (ცივად, მკაცრად) ჰმ!...

ნინწ-ი (შეშინებული) დე, დედა! (ტასინგს იცილებს და დგება)

ტასინგი დე, დედა (წამიერად უქრება აქამდე განცდილი სასიამოვნო შეგრძნებები, კანკალის
პირას მისული, მონინებით)

მოხუცი (პირქუშად) ჰმ, გაიძვერა, ესეც ვიცოდი, რომ აქ დამხვდებოდით, რაზე ლაპარა-
კობთ?

ნინწ-ი (დაბნეული) არაფერზე, დე.

მოხუცი შენ სთქვი, შენ, ტასინგ!

ტასინგ-ი (ძალიან ჩუმად,თითქმის არაფერი არ ისმის)ჰო...დიახ, არაფერზე.

მოხუცი (ტრიალდება, კბილების ღრჭიალით) ჯადოქარო, სახლში ხომ ქმარს რეტს ასხამ და
 ახლა გარეთაც არ ეშვები? ტასინგ, სადა ხარ? რატომ დუმხარ?
 ტასინგ-ი (აღელვებული, დაბნეული) დე, აქა ვარ, აქ.
 მოხუცი (ჯოხით ტასინგისაკენ) ცოცხალო ლეშო! კიდეც არ წასულხარ? მოშორდი აქაურო-
 ბას (გაბოროტებული)ხომ მიდიოდი, ამ მყრალი ქალის ხელში აპირებ სიკვდილს? პირველად ხედავ ქალს თუ
 რა, ისიც მიკვირს აქამდე როგორ არ გადაგსანსლა ტკიპივით მონებებულმა შენმა ცოლმა, ამ ხნის ქალი ვარ,
 ამისთანა უსუსური კაცის მნახველი არა ვარ. მრცხვენია, მამაშენის შვილი რომ ხარ.
 ტასინგ-ი (მშიშარა კაცივით) დე, (წინწ-ს შეხედავს) ნავედი, ნავედი...
 (წინწ-ი რაღაცას გაუგებრად ბურღუნებს).
 მოხუცი თვალთ არ დამენახო! მომცილდი! წინწ, რას იკრულვები?
 წინწ-ი მე არა, ქარისაგან სადენები ხმაურობენ, მუდამ ეჭვებში ხართ.
 მოხუცი ჰმ! (ჯოხით ცოლზე ანიშნებს, კინალამ თვალებს სთხრის) ნუ გგონია, რომ ბრუ-
 ციანი ვარ, გაცილებით შორს ვიყურები ჩემი თვალებით ვიდრე შენ, ტასინგ.
 ტასინგ-ი ჰო, დედა, მე აქა ვარ, მივდივარ (მხარზე იგდებს ფუთას).
 წინწ-ი ნადი, ტასინგ!
 მოხუცი (ტრიალდება) შენ არაფერი გეკითხება! ნუ ერევი, ენით გინდა ჭკუიდან გადაი-
 ყვანო! (შვილს) დაიხსოვე – ნუ გადაყვები ამხანაგებს, ფულს როგორც კი იშოვი, მოუფრთხილდი, რაც მთა-
 ვარია ჭამაზე ნუ დაზოგავ, აზარტულ თამაშებს მოერიდე, ქალებთანაც საქმეს აგრერიგად ნუ დაიჭერ, გულს
 ფულით ვერ იყიდი, ცოტა თუ მოგრჩა, გადმომიგზავნე და ჩამოსვლამდე შეგინახავ, გესმის?
 ტასინგ-ი გავიგე დედი!
 მოხუცი ნადი, ნადი! (უცბად ტასინგს მიუგდებს ქისას ცოტაოდენი ფულით, ტასინგის ფეხებთან
 ვარდება) ეს ჩემი საკუთარი ფულია, აილე, დახარჯე!
 ტასინგ-ი დე! ჯერ კიდევ დამრჩა.
 მოხუცი აილე და ნაილე, ჩემთან არ გჭირდება თვალთმაქცობა ვიცი როგორ უყიდე შენს
 ქალბატონს ოქროს საყურეები და საქორწინო ბეჭედი (წინწ-ს) ეს იმისთანა ჯადოქარია.
 ტასინგ-ი კარგი დედა, დამშვიდდი, თავს გაუფრთხილდი, სიცივეში თბილად ჩაიცვი, მატარებ-
 ელს მოერიდე, ლიანდაგებზე ნუ ივლი, ხომ იცი, როგორ დაჰქრის.
 მოხუცი (გალიზიანებული)ვიცი, ვიცი, ტყუილბურალოდ ილლი ენას, გაუყევი გზას!
 წინწ-ი ჰმ, ტყუილად ცდები, დედაშენისათვის სულერთია როგორ მოექცევი. ნადი დროზე.
 მოხუცი სულერთია, ვინ გითხრა, ტასინგ-ი ჩემი შვილია და არა შენი, მშვენივრად დამ-
 არიგა, შენ კი მუდამ ცდილობ ჩვენს შორის უსიამოვნების ჩამოგდებას. ტასინგ! მომცილდი! გაუყევი გზას!
 შენი აქ ყოფნა მაღიზიანებს, ნადი, ნუ ითრევ ფეხს!
 ტასინგ-ი ჰო! ჰო! დე! მივდივარ (მშვიდად) წინწ! ნავედი! (ტასინგ-მა გადადგა ოთხი-ხუთი
 ნაბიჯი მარჯვნივ, მოულოდნელად)
 მოხუცი ტასინგ! დაბრუნდი!
 ტასინგ-ი რატომ?
 მოხუცი (მკაცრად,) დაბრუნდი! (დაფიქრებული, უცბად კრთება და ბრუნდება) ფული რომ
 მოგეცი რა უყავი?
 ტასინგ-ი (იღებს) აი.
 მოხუცი (ხელს უწვდის) აქ მომეცი დავთვალო (ტასინგ-ი აძლევს, ქისაში ხელის ფათურით
 ამონებს, ბურღუნებს).
 წინწ-ი (მოხუცს უყურებს, გაბოროტებული) დე, დამშვიდდით, ტასინგ-ი მე არ მომცემს.
 მოხუცი (დარწმუნდა, რომ სწორეა, უბრუნებს უკანვე) აილე და მოუსვი, ჩქარა! (უცბად
 წინწ-ისკენ ტრიალდება გაანჩხლებული) ჰმ! ნამდვილი ჯადოქარი ხარ, შე ქვემეცემა მეღავ! ქმარი ხომ გა-
 მოაშტერე. (ტასინგ-ი მძიმედ, თითქოს ნაბიჯებს ითვლისო მიდის მარცხნივ)
 მოხუცი რა, მთვალავ?
 წინწ-ი ვინ გთვალავთ?
 მოხუცი მალე შებინდდება!
 წინწ-ი ჩქარა.
 მოხუცი პაი შერეკილო!(მთელი ხმით)პაი სულელო! ჭკუანაკლულო! პაი! (პასუხი არ ისმის)
 წინწ-ი რა გაყვირებთ?
 მოხუცი (თითქოს თავის თავს ეუბნება) უცნაურია, საცაა დაბნელდება, ჩემი ცული კი ჯერ-
 აც არ მოუტანია. ჰმ. ძალღის ნაშიერი, ღმერთმა იცის, სად დაიკარგება ხოლმე, ნავედით სახლში, წამოდი!
 წინწ-ი ნავიდეთ (ხელს უწვდის) ხელს შეგაშველებთ.
 მოხუცი დამანებე თავი, (ხელს ითავისუფლებს) არ მჭირდება შენი ხელის შეშველება,
 თვალთმაქცო! (ბერიქალი მარცხნივ ლიანდაგებზეა, წინწ-ი კი უკან მისდევს. შორს, მარჯვენა მხრიდან პაი

შერეკილის ხმა ისმის, თიჩი-ქაჩა, თიჩი-ქაჩა – ხმით მიხვდებით, რომ რაღაც უხარია)

მოხუცი ნინწ, რატომ არ მოდიხარ? მოხდა რამე?

ნინწ-ი (შორიდან დაინახა უცნაურად მომცინარე პაი) დე, გესმით, ორთქმავალი მოდის.

მოხუცი (იდუმალი წინასწარმეტყველური გრძნობით) არ მოდიხარ? თუ ელოდები მატარებელი როდის გაგაყვლებს?

ნინწ-ი დე, პაი შერეკილს ველაპარაკები.

პაი (ორთქმავალი პაი, მემაქანის ხელების მოძრაობებითა და მისი საყვირის მსგავსი ხმით მოხუცის დანახვაზე ორთქმავალს ნელ-ნელა აჩერებს და საყვირიც თანდათან იშვიათდება ტუ-ტუ-ტუ. პაი ხან ბერიქალს უყურებს, ხან ნინწ-ს.) არ დავკარგულვარ!

მოხუცი ცული სადა გაქვს? (მკაცრად)

პაი (შეშინებული) ცუ... ცული? ერთმა... კოჭლმა წამართვა.

მოხუცი (მშვიდად) მოდი, ახლოს!

პაი (ვერ ხვდება, უახლოვდება) რა?

მოხუცი რა და ცული რა უყავი?

პაი (ხითხითებს)

მოხუცი (ხმის მიმართულებით სახეში ურტყამს) შე სულელო შენა, ჭკუანაკლულო, შერეკილო! წამიყვანე იმ კოჭლთან!

პაი (თავის ლოყას უყურებს, არ ელოდა მოხუცისაგან სილას) მცემ ? მც...? მცემე?

მოხუცი გცემე, მიდიხარ თუ არა?

პაი (უცბად პატარა ბავშვივით დაიწყო ღრიალი) მი..მი.., მივდივარ.

მოხუცი ნავედით (ჯოხის თავს აძლევს პაის, ბოლო კი თვითონ უჭირავს, მიდიან) (ძლიერი ქარისაგან სადენები ზმუიან, უშველებელი ხის ფოთლებს ტყლაშა-ტყლუში გააქვთ, ბაყაყები ყიყინებენ, ნინწ ეყრდნობა ხეს და შორს იცქირება, მენამულისფერი ღრუბლები სშირად იცვლიან ფერს, ვერცხლისფერთ დანყებული იისფერით დამთავრებული. ტრამალში მწუხრი წვება. ნინწ მიაბიჯებს ლიანდაგებზე, დრო და დრო ჯდება და მსუბუქად ისვრის კენჭებს. რკინიგზის მარცხენა მხრიდან ქურდულად მოცოცავს ჩოუ ჰუ, ხელში დამსხვრეული ბორკილებით. ფრთხილად მიემართება ნინწისაკენ ზურგიდან)

ნინწ-ი (იგრძნო ზურგიდან ვილაცის მიახლოება და უცბად წამოხტა) რომელი ხარ?

ჩოუ მე ვარ!

ნინწ-ი (შეშინებული) ვინ შენ?

ჩოუ (ბორკილების ჯაჭვების თამაშით, პირქუშად) მე! (შენიღბულად) ვერა მცნობ?

ნინწ-ი (შეცბუნებული) ვერა!

ჩოუ (ჩახლექილი ხმით) ნინწ, ოქრო, ნუთუ არ გახსოვარ?

ნინწ-ი (უახლოვდება, აშტერდება, ოხვრით) ა!... ა!

ჩოუ (ნაღვლიანად) ნინწ, ოქროვ, მე კი მახსოვხარ.

ნინწ-ი რაა... შენ ჩოუ ჰუ... ვეფხვი?

ჩოუ (მუქარით) ჰო.. დავბრუნდი, ვეფხვი დაბრუნდა.

ნინწ-ი (მიმოიხედავს) რატომ, რისთვის დაბრუნდი?

ჩოუ შენს მოსანახულებლად.

ნინწ-ი ჩემს მოსანახულებლად? (აღელვებული იღიმება) რისთვის? მე დიდი ხანია გავთხოვდი.

ჩოუ (პირქუშად და ბოხი ხმით) ვიცი, გავიგე, ნიაო ტასინგ-ზე, ჩემს მეგობარზე.

ნინწ-ი (მოულოდნელად) შენ (მცირე დაყოვნების შემდეგ) საიდან?

ჩოუ (ცის დასასრულისაკენ მიანიშნებს) აი. იქიდან, ქვეყნის დასალიერიდან.

ნინწ-ი მატარებლით?

ჩოუ დიალ, (ცივი ირონიით) ტუ... ტუ... ტუ... და აქ გავჩნდი.

ნინწ-ი როგორ ჩამოხვედი, როცა აქ სადგური არაა?

ჩოუ ფანჯრიდან გადმოვხტი (ბორკილებზე მიანიშნებს) ამ ძვირფასი ტვირთით (ისმის გუბეში გადაყრილი ბორკილების ხმა)

ნინწ-ი (ოდნავ შემკრთალი) როგორ? შენ ხომ მოგისაჯეს...

ჩოუ ხედავ? (ცოტა უკან იხევს) ვინ ვყოფილვარ?

ნინწ-ი (ახლალა მიაქცია ყურადღება) შენ, შენ რა, კოჭლობ?

ჩოუ ვკოჭლობ (უცბად) გეცოდები?

ნინწ-ი რომც მეცოდებოდე, მერე რა?

ჩოუ (გაბოროტებული, ირონიით იცინის) გეცოდები და ალბათ სახლში წამიყვან, თუ არა და მოგიტაცებ!

ნინწ-ი (მოულოდნელად, გაბედულად) მახინჯო, გუბეში მაინც ჩაიხედე, რომ დარწმუნდე

ჩემს სიტყვებში,
ჩოუ რაო, რა მითხარი?
წინწ-ი დიალ, მახინჯო, კოჭლო, და კუზიანო, საიქიოს მოციქულო!
ჩოუ (დატკბა, გულწრფელად) წინწ, შენ ვერც წარმოიდგენ როგორ განვიცდიდი უშენო-
ბას, სულ შენზე ვფიქრობდი, ამიტომაცაა, რომ არ ჩავძალადი ამდენ ხანს.
წინწ-ი (წაიქირქლებს, არ სჯერა) მაშ თუ ასეა, ადრე რატომ არ დაბრუნდი?
ჩოუ ვფიქრობ, არც ეხლაა გვიან (უახლოვდება, ხელის მოკიდებას აპირებს)
წინწ-ი მომშორდი (ხელს სტაცებს), წადი, მახინჯო, არ მიყვარს უხეირო ზღაპრების მოს-
მენა.
ჩოუ (ემშაკურად) ვიცი, არ გიყვარს, წესიერი ქალი ხარ, მაგრამ მე მაინც ვერ ამიკრძა-
ლავ სიმართლის თქმას.
წინწ-ი (თავიდან ფეხებამდე გამჭოლი მზერით აათვალ-ჩაათვალაიერა) ვინ სულელს მოუვა
თავში აზრად დაგიშალოს რაიმის თქმა?
ჩოუ (მოლუშული სახით) წინწ-ი ოქროვ, ჩამოვედი ერთადერთი მიზნით, რომ წაგიყვანო.
წინწ-ი წამიყვანო? (დოინჯშემოყრილი) მაინც სად?
ჩოუ შორს, ძალიან შორს. შეიდი დღე-ღამის სავალია მატარებლით, სადაც დედამინა
ოქროთია შემოსილი, სახლები ფრინავენ, როგორც პირს გააღებ, სასურველი საქმელი პირში ჩაგიფრინდება,
ხშირად ლხინის მონაწილეც ხდები, სადაც საუკეთესოდ აცვიათ, უმსპინძლებიან და მშვენიერ დროსაც
ატარებენ.
წინწ-ი (თვლებში შური ეხატება) გეყოფა, დიდი ხანია ვიცი, მაგრამ.....ვეჭვობ, ნუთუ რა-
საც ამბობ ყველაფერი...
ჩოუ (დაასწრო) არ გინდა, ვიცი რის თქმასაც აპირებ, მარტო ამას შეხედე (ჯიბიდან
იღებს მძიმე ოქროს რგოლს და უჭირავს მის თავის ზემოთ) შეხედე,....
წინწ-ი მართლა ოქროა? (გაოცებული, ღონემიხდილი)
ჩოუ ნამდვილი, შეხედე ჯიბეები სავსე მაქვს.
წინწ-ი (თვლებში ზიზღი ჩაუდგა) ვხედავ, რომ გამდიდრებულხარ, ოქრო არ მჭირდება,
ვერ მაცდუნებ.
ჩოუ (განგებ) ვიცი, ვიცი, პატიოსანს როგორ გაცდუნებ... დალახვროს ეშმაკმა. (რგოლს
გუბებში გადაისვრის)
წინწ-ი (დანანებით) რა ჰქენი? რატომ მოისროლე?
ჩოუ თუ შენთვის ეს არაფერს არ ნიშნავს, ჩემთვის მითუმეტეს, სულ არ მჭირდება.
წინწ-ი ეშმაკსაც წაუღიხარ, შე მართლა...
ჩოუ (არ ამთავრებინებს) მართლა განვიცდიდი უშენობას წინწ, მხოლოდ ერთი აზრი
მიტრიალებდა თავში – თუ გინდა კიდევ მაქვს ჯიბეში.
წინწ-ი (ამაყად) არ ა, არ მინდა.
ჩოუ მაშინ მთლიანად მოვისვრი
წინწ-ი (იჭერს) ვეფხვო, რას შვრები?
ჩოუ კარგი... გიყვარვარ?
წინწ-ი მერე რა, რომ...
ჩოუ თუ გიყვარვარ სახლში წამიყვანე.
წინწ-ი ეს როგორ? რომ არ წაგიყვანო?
ჩოუ ამ გუბეში თავს დავიხრჩობ.
წინწ-ი გამეცალე, წადი...
ჩოუ (მის ზურგს უკან, თითქოს გადახტომას აპირებს) კეთილი, ეხლავე...
წინწ-ი (იჭერს) ეს როგორ მოგივიდა თავში?
ჩოუ შენ ხომ გინდა, რომ გადავხტე?
წინწ-ი ვინა სთქვა?
ჩოუ არ გინდა, არა? მაშინ... როდის...
წინწ-ი (არ დაემოჩილა, ღიმილი ტუჩებზე შეაშრა) რა გინდა?
ჩოუ (მიხვდა, რომ ზედმეტი მოუვიდა) ყველაფერი მინდა მოგიყვე, საიდან ჩამოვედი
„როგორ ვიყავი...“
წინწ-ი (სიცილს ვერ იკავებს) თუ ასეა, მაშინ დღესვე შეიძლება, სალამოს.
ჩოუ დღეს სალამოს?
წინწ-ი დღეს სალამოს.
ჩოუ (ჩაიქირქლა) წინწ, მე ხომ ბავშვობიდან გიცნობ, გიცნობ როგორც პატიოსან, ნე-
სიერ ადამიანს.

ნინწ-ი (უცბად უსინათლოს ჯოხის კაკუნის ხმაზე, დაბნეული ტრიალდება) დედა მოდის, დედაჩემი, მახინჯო წადი, წადი ჩქარა.

ჩოუ ერთი წუთით შევავლებ თვალს როგორია.

ნინწ-ი არა, არა! (ხელს ჰკიდებს) წადი! (ჩოუ დაბნეულია, მიჰყვება ნინწ-ს. შელამდა. მარჯვნიდან ბერი ქალი შემოდის, უკან მოჰყვება შერეკილი პაი)

მოხუცი ნინწ! ნინწ! სადა ხარ?

პაი იპოვა (გახარებული) ესეც ვიცოდი, ცუღს თან ხომ არ წაიღებდა, შეხედე, შეხედე... მოხუცი ძაღლის ნაშიერო, მორჩი ყბედობას (მკაცრად) ნინწ! ტასინგის, შენი ქმრის წასვლიდან ერთი დღე გავიდა, არ დაგავინწყდეს, დღეიდან სიფრთხილე გმართებს, უკვე რაღაცეები დაგვარგე (გესლიანად) თვალებს ამოვთხრი, ჩემნაირ ბრუციანად ვაქცევ, გესმის?

პაი ჰო... ჰო...

მოხუცი ძაღლის ნაშიერო, რა გემართება?

პაი თქვენი რძალი, დიდი... ახალი რძალი... დიდი ხანია... წავიდა...

მოხუცი (უშველებელი ხის წინ შემცბარი) რა? დიდხანია წავიდა? (შორიდან მატარებლის საყვირისა და ბორბლების ხმაური ისმის, მატარებლის დამაბრმავებელი შუქი, როგორც, ურჩხულის ორი თვალი, მარჯვენა მხრიდან თანდათან ახლოვდება)

პაი (ლიანდაგებთან მიწაყრილებზე ხტუნვა-ხტუნვით გარბის ალგზნებული ყვირის) მატარებელი მოდის!... მატარებელი. (თანდათანობით ახლოვდება მატარებელი, რომლის შუქი ყველაფერს ნთქავს)

მოხუცი (სამარიდან ამოღებულს ჰგავს, ბურღლუნებს, გარკვევით) ჰმ!... ოჰ... შე გაიძვერავე, მატარებელს მაინც გაესრისე, ნეტამც გაგჭყლიტავდეს!

(ტრამალში მატარებელმა ელვის სისწრაფით ჩაიქროლა, მისმა თვალისმომჭრელმა ნათურებმა მაინც შესძლო უზარმაზარი ხის ძირზე უსინათლოს თეთრი აწეწილი თმებისა და აფრიალებული ტანისამოსის ანაბეჭდის დატოვება).

ფარდა სწრაფად ეშვება

პროლოგის დასასრული

პირველი მოქმედება

პროლოგში აღწერილი მოქმედებიდან გადის 10 დღე.. შემოდგომის მზის გაცრეცილ ყვითელ სხივებს სითბო დაუკარგავთ. შავი ღრუბლებით დაფარული ზეცა მძიმედ აწვება დედამინას და მარწუხებში აქცევს. ძაბვის სადენების ხმაურით იგრძნობა, რომ კარში ქარია. ამას ემატება გუნდ-გუნდად შეკრული ყვავების ჩხავილიცა და ფრთების ტყლაშა-ტყლუში. ნელ-ნელა ყველა ძიღს ეცემა, ხშირ შავ ღრუბლებში გახვეული ტრამალი ირინდება. წიაო ტასინგ-ის სახლში მწუხრი წვება. ოთახი ცარიელია.. ოთახს ორივე მხარეს გვერდით ოთახებში გამავალი კარებები აქვს. თუ ეზოში გასასვლელი შუა კარები ღიაა, მოსჩანს ღობე, და მის იქით თვალუწვდენელი, შავი ღრუბლებით გულში ჩახუტებული ტრამალი. ორთქმავლის გამონაბოლქვი შავი მჭვარტლით.. შუა კარის ორივე მხარეს ფანჯრები გარეთ იხსნება და მისი ამ დგომარეობაში დატოვება საბჭენი ჯოხებით ხდება * ფანჯრიდან მოსჩანს ჩამოზნექილი ცა. ჰორიზონტზე უშველებელი ხე, მარჯვენა ფანჯრის ზემოთ შუაში ჰკიდია დიდი ზომის, ზეთის საღებავებით შესრულებული წელამდე მამაკაცის გამო-სახულება...- წიაო ენვან-ი * სამხედრო სამოსში გამოწყობილი, ხშირი წარბებითა და მის ქვემოთ, ღრმად ჩამსხდარი ბოროტი თვალებით, არწივის მსგავსი მოკაუჭებული ცხვირით, ზედმინევით ფაქიზი წვერ-ულვა-შითა და ერთი შეხედვით კეთილი ღიმილით. სინამდვილეში – მკვლელი გიმზერთ, სურათის გვერდით ჰკიდია დაჟანგული სამხედრო მახვილი. მარცხენა კარებთან შავი ხისაგან ნაკვეთი გრძელი სარიტუალო მაგიდა საკმეველითა და სანთლებით. მაგიდის შუაში ექვსხელიანი უცნაური შემზარავი სამსახოვანი კერპი, მბრწყინავი მოოქროვილი თვალებით, რომელც აბრეშუმის ფარდითაა დაცული ავი თვალისაგან. კერპის გვერდით დგას სამახსოვრო ობელისკი წიაო-ს წინაპრების გვარებით. მაგიდის წინ ხის თევზია, განოლილი სასანთლე და მოსანევი ჭურჭელი (სიან ლუ), მასთან ახლოს, მუხლმოსაყრელად, წითელი გაუფუფელები ბალიში, იქვეა ხარისხაზე ჩამოკიდული დიდი ბრინჯაოს ზარი, ხარისხა თავის დროზე წითელ ხალიჩაზე იდგა. ლოცვისათვის მუხლისმოყრამდე და მისთვის საუკეთესო განწყობილების შესაქმნელად. ბერიქალი წიაო ზარს რეკავს, რომელიც თითქოსდა კერპისაგან ყლერს. მთელი ლოცვის განმავლობაში სანთლები თითქმის იწვება, მაგრამ მაინც ანათებენ სინათლის შუქი ეცემა ბრინჯაოს კერპს, რომლის სახე ნახევრად ჩაბნელებულ ოთახში შავად მოსჩანს. მხოლოდ წიაო-ს სურათის წინ ბჟუტავს კანდელი. მარცხენა კედელთან, ჭურამდე აწვდილი წითელი ხისაგან ამოჩუქურთმებული ძველი კარადა დგას, რომელიც ორი, ზედა და ქვედა განყოფილებებისაგან შედგება. თითოეულზე, მოზრდილი თითბერის ფირფიტებია მოთავსებული. კარადას ადევს ძველებური

ჩინური ბოქლომი. კარადის კარებზე ჩამოკიდულია საკმაოდ დაზიანებული ტრადიციული ჩინური ზოლი, ემ-
მაკებზე მონადირის -კუი-ს გამოსახულებით. მარჯვენა ფანჯრის წინ - ძაფის დასართველი, მარცხნივ კი
ბავშვის აკვანი. ბავშვს უკვე სძინავს. იქვე, ჩამუქებულ კედელზე წვრილ-წვრილი ნივთები – სამშვენისებია
ჩამოკიდული, მოშორებით კი გრძელი სკამი,. ვვადრატული მაგიდა გარშემო რამდენიმე სკამით. როდესაც
ფარდა იხდება, შორიდან ისმის– მატარებლის საყვირისა და ბორბლების ხმაური, ქარის ზუზუნი, ყვავების
ჩხავილი. ოთახი ცარიელია თანდათანობით ახლოვდება ჩახლეჩილი ხმით მომღერალი მამაკაცის ხმა.

წლის პირველ თვეში სატრფოს,
მივართმევ წითელ ფარანს,
ის მხოლოდ დღესასწაულის
სამშვენისია მარად,
ვკითხულობ, სატრფოს გულსაც,
არ აქცევს სამშვენისად?

სიმღერას ზოგჯერ ვნებიანი სიცილი სწყვეტს, რომელიც კისკისით იცვლება.

მამაკაცის ხმა - წინწ, წინწ, ოქროვ, მოდი....

ქალის ხმა არა!... არა.. მე..... არა!

მამაკაცი (ხმაჩახლეჩილი, უხეშად) ოქროვ, დაჯექი! (კაცმა თითქოს ქალი მოიმწყვდია)

ქალი (ენინალმდეგება) გამიშვი, გამიშვი, ხელი გამიშვი, ვილაც მოდის! (უცბად ითავისუ-

ფლებს თავს)

(მარჯვენა ოთახიდან შემოდის პუა წინწ-ი მაცდური გამოხედვით. ნახევარ სახეს, შუბლზე ჩამოყრილი
კუპრივით შავი თმები უფარავს, თმის დანარჩენი ნაწილი კი უკან, წვრილი ზონარით შეუკრავს.. წითელ
საცვალზე აცვია შავი ატლასის შარვალი. ხელებს კი ოქროს მოქანქარე სამაჯურები უმშვენებს.)

წინწ-ი (მაყურებლისაკენ. სახეზე ღიმილი დასთამაშებს, ისწორებს ტანსაცმელსა და
თმებს, რომელიც ისევ უცვივდება) საზიზლარი, მახინჯი! გამოდი! (კედელზე ჩამოკიდულ სარკეში იყურება)
გაბადრული სახით, სუნთქვაშეკრული უახლოვდება მარცხენა, ოდნავ შეღებულ საბჯენ ჯოხზე დაყრდნობილ
ფანჯარას. მამაკაცი აგრძელებს სიმღერას. ქალი ახლა მარჯვენა კარისაკენ მიდის.) (ჩუმად) ნუ მღერი, გარეთ
ვილაცა! გამცილდი ჩქარა!

(მარჯვენა კარიდან, კოჭლობით შემოდის ჩოუ პუ, წითელ სარჩულზე შავი ატლასის პერანგით, წელზე
მჭიდროდ შემორტყმული ზამბის ქამარი. ორი ღილის გარდა ყველა გახსნილია. ერთ ხელში ნაქსოვი ქუდი და
მეორეში წითელი ყვავილი უჭირავს.)

წინწ-ი წადი, საცაა დაბნელდება.

ჩოუ ფანჯრიდან აკვირდება მკვირვ ღრუბლებს) რა ადრე დაბნელდა!

წინწ-ი თვეა რაც შემოდგომა დადგა, გამეცალე! ჩქარა! წადი შენს ძმასთან, მოიწყ შენთ-
ვის ბუდე, თორემ ზამთარი კარზეა მომდგარი, გაიყინები!

ჩოუ ამბობ ბუდეო? აქა ჩემი ბუდე(თვალებით ლამის შეჭამოს) სადაც შენა ხარ, იქაა

ჩემი ბუდეც.

წინწ-ი (მშვიდად) რომ წავიდე?

ჩოუ (ქუდს ისვრის) მეც გამოგყვები.

წინწ-ი რომ მოვკვდე? (ყასიდად)

ჩოუ (ხელს ჰკიდებს) მეც შენთან ერთად, გაგინევ მეგზურობას!

წინწ-ი (ვითომ სტკივა, თავს იკატუნებს) ოჰ, როგორ მატკინე (მიანიშნებს რალაცაზე)

ჩოუ გტკივა? (მისი ხელი უჭირავს)

წინწ-ი (ნებივრობს. მშვიდად, ჩუმად) მტკივა .

ჩოუ (ღიმილით).გტკივა? მე უფრო მეტად(ხელს უფრო მაგრად უჭერს)

წინწ-ი (ტკივილისაგან ნამოიკვივლებს) ეშმაკსაც წაუღიხარ, ძალიან მატკინე, გამიშვი!

ჩოუ (უფრო გამეტებით, კბილების კრაჭუნით) ისე ჩაგიხუტებ, არ გაგიშვებ მთელი

ცხოვრება, შენს აჩრდილად ვიქცევი!

წინწ-ი (გაფითრებული) გამიშვი! ძალიან მტკივა, რამის მოვკვდე, მახინჯო შენა.(ჩოუს შუბ-
ლზე სიმწრის ოფლი ასხამს, სიბრალულთი უყურებს წინწს შენუხებულ სახეს

და ძალიან ნელა უშვებს ხელს) .

წინწ-ი (შენუხებულს თვალები უელავს, მაგრამ ადგილიდან არ იძვრის) დაგლახვროს ეშ-
მაკმა, შე..

ჩოუ (აუღელვებლად ტრიალდება, დატანჯული სახით) ახლა თუ გიყვარვარ? გიყვარვარ?

წინწ-ი (ტუჩების კვნებით, თანხმობის ნიშნად თავს უქნევს) დიახ, მიყვარხარ! (ამაყად და
გაბოროტებული უყურებს და და გაჭიანურებით ეუბნება) მე რატომღაც..... შენ.. (ჩოუ-სათვის მოულოდნე-

ლად) მიყვარხარ! მეცოდები, მომცილდი!

ჩოუ (მინაში ჩასობილი ბოძივით ერთ ადგილზეა, უყურებს ქალს, შემდეგ უახლოვდება კვადრატულ მაგიდას) ჰმ! ქალებს ვერ გაუგებ, გული მყის ეცვლება.

ნინნ-ი (დუმს, ხელებს ისრესავს)

ჩოუ (თითქოს არაფერი მომხდარიყოს) ნინნ!

ნინნ-ი რა იყო? (თვალიც არ დაუხამხამებია და არც შეუხედავს)

ჩოუ (ამოიღო წითელი აბრეშუმისაგან დამზადებული ბრონეულის ყვავილი, ალმაცერად უყურებს)აი, რომ გინდოდა მოგიტანე, ძალიან შორიდან (ანვდის)

ნინნ-ი (გაბოროტებულმა შეხედა, უმაღვე შემოტრიალდა)

ჩოუ (ყვავილს უგდებს ნინ) აიღე, მე მივდივარ! (მიემართება შუა კარისაკენ)

ნინნ-ი (მოულოდნელად თავის თავის გასაკვირად) დაბრუნდი! მომანოდე ყვავილი!

ჩოუ დრო არ ითმენს,აიღე შენ თვითონვე!

ნინნ-ი (ბრძანებით) შენ აიღე!

ჩოუ არა!

ნინნ-ი (ლიმილით) ვეფხვო, მართლა არ მომანვდი?

ჩოუ დიახ, არ მოგანვდი,რა, შემჭამ?

ნინნ-ი (უცნაური გამომეტყველებით მიემართება მისკენ) ვინ გაბედავს შენს შეჭმას! მიპა-სუხე, წამიყვან თუ არა?

ჩოუ მე? (უყურებს სურვილდაკარგული, უარის ნიშნად თავს აქნევს) არ შემიძლია, ძვი-რად დამიჯდება.

ნინნ-ი (გაოცებული) რა?

ჩოუ (უფრო მეტად იხუტებს და ამით ვნებას უძლიერებს) ვერ წაგიყვან!

ნინნ-ი (სახეშეშლილი) რა? არ წამიყვან? არა? რატომ შე მახინჯო, ეშმაკო, ცალფეხა, უიღბლო მაიმუნო, თავზეხელაღებულ ავაზაკო, ცოცხალი ლეშო, შენისთანას მამალსაც კი ვერ მონახავ სანთლით რომ ეძებო და შენ,...შენ კი(სეტყვასავით აყრის მუშტებს ლონიერ, რკინისმაგვარ მკერდზე)

ჩოუ (ხელით მსუბუქად იშორებს, მაგრამ ქალი როგორც დოღზე უკრავდეს, ისე ურტყ-მას) ნინნ, გეთაყვა, გამიშვი, ნუ ყვირი, ვილაცაა გარეთ, გესმის?

ნინნ-ი სულ არ მენაღვლება! არც მეშინია! ისე ძლიერად ურტყამს, რომ თმები ეწენება) მახინჯო, ჯადოქარო, აღარ გინდივარ? როგორ გაბედე იმის თქმა, რომ არ წამიყვან? რატომ? რატომ არ მიგყევარ? მოგკლავ! მოგკლავ! არ გაცოხლებ! ჩემთვის უკვე სულერთია, ვინც უნდა გვისმენდეს.

(ვილაც ყვირის) ტასინგ-ის ცოლო! ტასინგ-ის ცოლო!

ჩოუ (ქალს იცილებს, ფანჯარაში იყურება) გაიხედე, ვილაცაა ჭიშკართან..

ნინნ-ი (უცბად ჩერდება) ვინ არის? (ფეხის წვერებით უნებლიედ მიდის ფანჯარასთან) ამ დროს, ვინ უნდა იყოს?

ჩოუ ნუ იყვირებ, დამიგდე ყური!

(ვილაც კაცი მთვრალივით მოძრაობს, უსიამოვნო გატეხილი ხმით მღერის სასიყვარულო სიმღერას)

ვაცილებ საყვარელს ზღურბლამდე,

ვადევნებ შეკითხვას უკან,

ო! ჩემო კარგო მითხარ

როდის დაბრუნდები უკან?

თუ დაბრუნების სურვილი,

არ გაგიჩნდება კარგო,

ბარათი მაინც მომწერე,

რომ არ ვიდარდო მარტომ

და არც ვიფიქრო კარგო!

(უკანასკნელ სიტყვაზე უცბად შეჩერდა და გააგრძელა) ტასინგ-ის ცოლო! გამიღე კარი!

ჩოუ გესმის? გეძახის.

ნინნ-ი (სიბნელეში ცუდად ჩანს, მაგრამ დანახვას მაინც ცდილობს) ვინ არის? (ისევ ისმის, ტასინგ-ის ცოლო გამიღე) ეს ხომ ის უხეირო ბერიკაცია, ისევ დამთვრალა.

ჩოუ ვინ?

ნინნ-ი ჩან უ

ჩოუ ეს წუნკი ბებერი ისევ ცოცხალია?

ნინნ-ი ცოცხალია (ამაზრუნენად), ალბათ ამბების ასაკრეფად მობრძანდა.

ჩოუ დასაბეზღებლად?

ნინო-ი ეს ორი დღეა დადის. ვფიქრობ, ჩემი ბებერი ბრუციანი დედამთილის გამოგზავ-
ნილია, ის ხომ სულ ეჭვიანობს, აინტერესებს სახლში მარტო, რითი ვიქცევ თავს.

ჩოუ კარგი, ოქროვ, მე წავალ, შენ კი როგორმე მალე დააღწიე თავი.

ნინო-ი (ებლაუჭება) არა უშავს რა, შენ ნუ წახვალ!! (ზიზღით) ჰმ, ესე მიდიხარ?

ჩოუ (ხვდება რისი თქმაც უნდა, მაგრამ,) აბა როგორ?

ნინო-ი ყვავილი აიღე და ისე წადი! (მიანიშნებს იატაკზე დავრდნილ ყვავილზე)

ჩოუ არა, არა, ვერ ავიღებ.

(დახილი ჭიშკართან უფრო ძლიერდება)

ნინო-ი (ნირიც არ შესცვლია) გესმის?

(ჩან უ გაცხარებული ყვირის, ტასინგ-ის ცოლო, გამიღე, გამიღე კარი!

ჩოუ (თავითფეხებამდე მზერით მოჰყვება ნინო-ს) საცაა შემოვა!

ნინო-ი (გაცოფებული) არ მომანვდი? ესლავე გაუღებ კარს და მიგაბრძანებენ სადაც
საჭიროა!

ჩოუ (მკვახხედ) რა გულღრძო ქალი ჰყოფილხარ?

ნინო-ი გულღრძო? მე შენ გაჩვენებ, დამაცადე!

ჩოუ (გაოცებული) მაჩვენებ? ვფიქრობ ეს ჩემგან ისწავლე არა? (ათვალეერებს თავიდან
ბოლომდე, რაღაც ვერ გადაუნყვეტია)

ნინო-ი (ხელები ფერდებზე შემონყობილი) ჩოუ, ვეფხვო, მომანვდი თუ არა?

ჩოუ მიყურე (ღიმილით) მე.. ხომ ... (აიღო ყვავილი და უწვდის) რა სისულელეა, რომ
მეუბნები უნდა ავიღო... რა სისულელეა..... სისულელე.

ნინო-ი (ყვავილს ხელიდან ჰგლეჯავს) ვიცი, რომ სისულელეა, მაგრამ, ასეთი ვარ რასაც ვიტყვი,
უნდა შესრულდეს (ხელს იქნევს) მიდი, მიდი..

ჩოუ რა? (უახლოვდება)

ნინო-ი თმაში ჩამიმაგრე! (ემორჩილება და კეფაზე თმის ბულულში უმაგრებს. უცბად ეხ-
ვევა. უცნაურად) ასე მგონია, ეს 10 დღეა, რაც ხელახლა დავიბადე, გავცოცხლდი, ჩემი ბედისწერა ხარ,
ავადმყოფურად მიყვარხარ, სიკვდილამდე მეყვარები.. მაგრამ ამისთანა რისთვის მიწიდიხარ? (ლაპარაკობს
და თან ცოფიანივით ჰკოცნის კისერში) შენ კი მეუბნები, არ წაგიყვანო? ამით სიცოცხლეს მტაცებ, ჩემო
სიცოცხლე! (ჰკოცნის შეუჩერებლად) ო..

ჩან უ (განელილად) ტასინგ-ის ცოლო!.. რა ხდება? გამიღე ჩქა – რა!

ნინო-ი (თვალდახუჭული ვეფხვთან ჩახუტებული მოულოდნელად თავს ითავისუფლებს,
ტრიალდება მთელი ძალით და ზანტად პასუხობს) ნუ ჩქარობთ, ნუ, ბიძია ჩან უ, ვლოცულობ, ცოტაც მოით-
მინეთ, ვამთავრებ! (ჩან უ ოხრავს)

ჩოუ (თვალეებს ატრიალებს) ლოცულობს,? რას ლოცულობს?

ნინო-ი (ხელით ეხება) ნუ ჩაერევი, შედი, მე თვითონ მოუვლი. ეს დღეები, ჩემმა ბრუციანმა
დედამთილმა რაღაც იყნოსა, გამოგზავნა, იქნებ რაღაცას წაჰკრას ყური. შენ კარებს ამოეფარე და მისმინე,
როგორ გავაცუცურაკებ . (რაღაცას ეძებს, იპოვა ქსოვილი ბავშვის ამოქარგული ფაჩურით, დაკეცა, დაანყო
ზედ ლოცვები, დაჯდა სკამზე დაიღო) ყვითელი ფულები (ჩოუ ჰუსკენ) .. როგორ მოგწონს?

ჩოუ (მონონების ნიშნად ცერს აჩვენებს)

ნინო-ი კარგი, კარგი, გავაღებ ჭიშკარს, შედი საძილე ოთახში.
(ისე მოხდენილად და სწრაფად გაძვრა კარებიდან თითქოს აორთქლდაო)
(ცოტა ხნის შემდეგ)

ჩოუ (ოთახს ათვალეერებს. დაგროვილი ბოლმა სულს უხუთავს. მარჯვენა მხრიდან ჯო-
ჯოხეთის მბრძანებლის პორტრეტი მისჩერებია, მოლუშული, კბილების კრაჭუნით) შემომხედე, კარგად შე-
მომხედე, ჩოუ ჰუ, ვეფხვი ვარ, სიტყვა არ გავტეხე, ვთქვი დავბრუნდები მეთქი და დავბრუნდი. არც ერთი
შენი კარგი საქმე არ დამვინყებია, დიახ! 10 წელი გავიდა მე ჩოუ ჰუ, ვეფხვი, დიდ ხანს ველოდდი ამ დღეს
და აი, პირისპირ ვდგევართ. გაახილე თვალები დესპოტო! შემომხედე (მკერდზე ირტყამს ხელს) ჩოუ ჰუ,
ვეფხვი დაბრუნდა. ალმაცერად ნუ მიყურებ, პირდაპირ შემომხედე, ჯოჯოხეთის მაშხალავ! შე ბებრუხანა.
თქვენს ოჯახში ფეხის შემოდგმისთანავე, შენმა რძალმა გვარიანი სილა გაგანა, როგორია ჯოჯოხეთის მბ-
ძანებელი? მაგრამ შენ სქელკანიანი ხარ და თვალს მაონც არ მაშორებ. (გესლიანად) მიყურე. ეს მხოლოდ
შესავალია, ჩოუ ჰუ არასდროს არ ცრუობს. მოვედი ყველაფრისათვის მადლობის სათქმელად. ჰმ!

(შედის მარჯვენა კარებში, შუა კარიდან შემოდის ჰუა ნინო, მას მოსდევს ჩან უ.

ჩან უ 70 წლის და მეტისაც შეიძლება იყოს. პატარა ჩამრგვალებული მოხუცია. ყურ-
ადღებას იქცევს თმის ვარცხნილობითა და უღვაშებით. აცვია მუქი, დაგლეჯილი, ყავისფერი ატლასის
პერანგი. ზმოდან ფართე უსახელო სამოსი. ოდესრაც ცუდად არ უცხხოვრია, ესლა უჭირს, მაგრამ ბედის
უმაღური მაინც არაა. სულ ხუმრობს და ლაპარაკობს გაუჩერებლად, თავსაც იქებს და სასმელზეც არ ამბობს
უარს. მეხსიერებას ვერ დაიკვებნის. თავისი ახალგაზრდობის თავაშვებულობაზეც ბევრჯერ უთქვამს. ერთი

სიტყვით ტიპიური ჩამორჩენილი სოფლელია ასაკის მიუხედავად უდარდელი და მსუბუქი ლაპარაკის მანერა აქვს. ხელში უჭირავს საგულდაგულოდ შერჩეული გალია გადაფარებული აბრშუმის შალითით * -შიგ ლამაზი კანარის ჩიტი უზის. ჩიტებს და ძაღლებს შვილებივით უვლის. დღეს ნასვამი და აღვზნებულია.გადმოაბიჯა ზღურბლს)

ნინწ-ი ჩან უ, მობრძანდით (მიანიშნებს მაგიდასთან სკამზე) დაბრძანდით!
ჩან უ ცოტას წავილაქლაქებ, ჩემი ჩიტიც ცოტას დაისვენებს და წავალ.
ნინწ-ი მაშინ დადგით თქვენი გალია, დაისვენეთ, ამოისუნთქეთ! ჩაის მოგართმევთ!
ჩან უ არა, არაა საჭირო. (უცბად გაახსენდა) ისე ცუდი არ იქნება. ცოტა წყალი ჩიტისთ-

ვისაც მოგეტანა, მთელი დღე ჩემთან ერთად დაბრძანდება, ერთი ყლუპი წყალიც კი არ დამილევიანებია. (ნინწ აძლევს წყალს, ჩან უ კი უსხამს ჩიტისათვის განკუთვნილ პატარა თასში და თან ლაპარაკობს) თქვენი ჭიშკარი.....ძნელად გესმით, ვერც ძახილს, და კაკუნს მითუმეტეს კაცი ვერ გაგაგონებთ. არადა ჭიშკარი დანწულია. რისთვის კეტავთ, ეს ყველაფერი შენი დედამთილის ოინებია, უსაქმოა. რამდენ ხანს გეძახდი ტასინგ-ის ცოლო, რას საქმიანობდი, (უცბად აცემინებს, კინაღამ მთელი წყალი არ დაღვარა მაგიდაზე. დარცხვენილი ღიმილით ჭიქას დგამს მაგიდაზე) იცოცხლე ჩემო თავო 100 წელი, 1000 წელი (ისევ აცემინებს) 10 000 წელი. ხომ ხედავ, სამი დაცემინება ხომ იმპერატორად გახდომას ნიშნავს. დარცხვენილი ღიმილით ჭიქას დგამს მაგიდაზე

ნინწ-ი სახე ეცვალა, დამშვიდებული იღიმება) – თქვენ იმპერატორი, მე კი სამხდრო მრჩეველი.

ჩან უ (მოხუცებულობით სარგებლობს, ზომიერად ანცობს) კარგი, გნიშნავ მრჩეველად და 3 ქარამხანისა და 6 პალატის მმართველად.

ნინწ-ი ბიძია ჩან, თქვენ ხომ გცივათ, ღვინოს შეგიტობთ. *

ჩან უ ნუ შეწუხდებით, ორი გადაკრული მაქვს. შემოდგომა დადგა დილა-სალამოს ცივა, ვბერდები და სიცივისაც მეშინია. მაგრამ არა უშავს რა, ოთახში უკვე გავთბი. ზედმეტს დავლეე ვრაცრაცებ და ვრატრატებ, მაგრამ უბედურება სხვა რამეშია, მეშინია, ნასვამი ველარ დავდივარ, აი მაშინ.....

ნინწ-ი უი,რას ბრძანებთ, საშიში არაფერია, აგერ პაი შერეკილს დავუძახებ და გაგაც-ილებთ.

ჩან უ (უყურებს, უნდა, მაგრამ თავს იკავებს, სცხვენია, უხერხულად გრძნობს თავს) ორი სირჩით მიმასპინძლებდი?

ნინწ-ი (მაცდურად) სახლში ნამდვილი ღვინო ბევრი გვაქვს,* ეს ღვინო ჩვენი ქორწილიდანაა დარჩენილი ბიძია ჩან!

ჩან უ ბარაქა, მაშინ კიდევ ორს გადავყლოწუნავ!

ნინწ-ი კეთილი (ღვინოს ათბობს,* თქვენ დაბრძანდით, მე ახლავე.

ჩან უ (კვადრატულ მაგიდასთან) – ტასინგის ცოლო! რას ამბობდი? ვლოცულობო, რას კითხულობდი?

ნინწ-ი ა..ა, ლოცვებს. (ჭიქას დგამს)

ჩან უ კითხულობდი? ლოცვებს?

ნინწ-ი (თავის ქნევით უდასტურებს, უსხამს შემთბარ ღვინოს)

ჩან უ (უბიდან იღებს ხელსახოცს) რამხელა დამთხვევაა, ვიყიდე მოხალეული მინის თხილი (ღვინოს აყოლებს)

ნინწ-ი (თავჩაქინდრული) - ბიძია ჩან! მომიტევეთ მე ცოდვილს (უახლოვდება სურნელოვან მოსანევ სანთლებს, მუხლმოდრეკილი თავით ეხება იატაკს და ჩუმად კითხულობს, შიგადაშიგ ზარსაც რეკავს ან ხის თევზს ურტყამს – ნინწუაშიტობუდა, .იუნწუამიტორ... (იგულისხმება სანსკრიტი, მაგრამ ნინწი ყველფერი აურ-დაურია)

ჩან უ (გაოცებული თვითონაც ბუტბუტებს, უახლოვდება ნინწ-ის) რა ლოცვას კითხუ-ლობ?

ნინწ-ი (ხელით ანიშნა გაჩუმებულიყო, უფრო მონდომებით) გამიმი, გაგანა, ჩიმო-გალისტატვე (ორჯერ ზარს შემოჰკრა, სამჯერ იატაკზე დაემხო თავით, გაცისკროვნებული სახით ადგა და..) ბიძია ჩან,

ჩან უ (მონინებით) სახლში მარტოობისას ამას კითხულობ?

ნინწ-ი დიახ,

ჩან უ რა ჰქვია ამ ლოცვას?

ნინწ-ი ეს წარსული ცხოვრების წყევლაა, ჩემი დედამთილის სულის საცხონებლად, რომ შემდეგი ხორცშესხმისას, მისი ცხოვრება წარმატებული იყოს.

ჩან უ ჩინებუღია (თავს იქნევს)აი მესმის რძალი, როგორ ფიქრობ, შენი მამამთილი ენვანი ჯოჯოხ-ეთის მბრძანებელი, შესაძლებელია ახალი ხორცშესხმით უკეთეს ადამიანად მოევილინოს დედამინას? ჯოჯოხ-ეთში არ მოხვდება?

ნინწ-ი (სახე გაუნათდა) მამამთილი სიცოცხლეში ხალხს კლავდა.

ჩან უ (გულიანად ხარხარებს) –ნაიკითხე, ნაიკითხე, ვფიქრობ ღმერთის ნება იყო მისი ჯოჯოხეთში მოხვედრა და გავარვარებული ცეცხლის ენებით წვა..

ნინწ-ი ო! რას ბრძანებთ, ო.. ბუდა! ამისთანა ლაპარაკი დიდი ცოდვაა მისი შთამომავლების წინაშე

ჩან უ მაპატიე, თუ რამე განყენინე ტასინგ-ის ცოლო! ჟოჯოხეთის მბრძანებელი-ენვან-ი, ჩემი ძმობილი იყო, 20 წელი ვმეგობრობდით., მაგრამ სიმართლე უნდა ითქვას (თხილს ასუფთავებს) შენი დედამთილი არ დაბრუნებულა?

ნინწ-ი ბოლო დროს, დღის მეორე ნახევარში მიდის და ღამით ბრუნდება.

ჩან უ (ცნობისმოყვარეობით) იცი რისთვის დადის?

ნინწ-ი საიდან უნდა ვიცოდე მე უბედურმა ახალგაზრდამ უფროსების საქმიანობის შესახებ? (ცნობისმოყვარეობით) მსმენია, თითქოს პატივცემული დედამთილი ქალთა მონასტერში დაიარება, სანთლების ფერფლზე მკითხაობს, მონასტერში ერთი ბერ-მონაზონი ყოფილა, წევვლის ლოცვებს კითხულობს და ადამიანი შეიძლება სიკვდილამდეც მიიყვანოს.

ჩან უ (მოსვა ყლუპი) მეც მინახავს მონასტერში, უცნაურია უსინათლო, მოხუცი, ღმერთს თყვანს სცემდეს და წყევლა-კრულვით იქცევდეს თავს? * ოჰ, ეს ნიაო-ს მოდგმა, ერთი შეხედვით თითქოს და უბრალო მოკვდავნი, გულში კი რა უძევთ, ვერ გაიგებ. მე ასეთი ხალხი არასოდეს მომწონებია. ნინწ, შენ არ გგულისხმობ, შენ წესიერი, სანდომიანი ქალი ხარ, ამიტომ ეცადე ფრთხილად იყო. ჯერ სრულიად ახალგაზრდა, ნორჩი, ლამაზი ყვავილი ხარ. როგორც კი ცოტას მოეშვები...და შენს ბედად ტასინგ-იც რომ არაა სახლში.

ნინწ-ი (მოხუცს თვალებში ჩააშტერდა) ტასინგ-ი ორი დღეა რაც წავიდა, ასე ჩქარა ვერ დაბრუნდება.

ჩან უ (მშვიდად მიმოიხედა) ტასინგის ცოლო, ერთი მითხარი, დედამთილი როგორ გექცევა?

ნინწ-ი (თვალები ჭერს მიაპყრო, აწონილ-დანონილად) დედამთილი?

ჩან უ ჰო, ჰო.... როგორ?

ნინწ-ი (ჩქარა და გარკვევით) რასაკვირველია ცუდად არა, ძალიან კარგად, როგორ საკუთარ შვილს.

ჩან უ – ჩაახველა) მე მაინც მეჩვენება, რომ დამოკიდებულება ისეთი არ არის, როგორიც უნდა იყოს, თქვენ ორივე ძალიან განსხვავებულები ხართ.

ნინწ-ი ვინ გითხრათ? (იღებს ბავშვის ფაჩუჩს და ქარგავს თან საალერსო ლექსებს აყოლებს) ნორმალურად ვცხოვრობთ, ვინ თქვა, რას არ იტყვიან.

ჩან უ (ისევ ჩაახველა, უარის ნიშნად თავს იქნევს) უცნაურია, საერთოდ, სხვის ოჯახში ჩახედვა ძნელია, ასეა.. ამბობ, დედამთილი კარგი მყავსო და ხალხთანაც შენზე კარგის მეტს არას ლაპარაკობს, ზურგს უკან კი .(თავს იქნევს, თითქოს სიტყვა გაეჩხირა) არა ღირს, სჯობია უთქმელობა.

ნინწ – (წყვეტს ქარგვას, იცინის) ბიძია ჩან! (თვალს ქურდულად ადევნებს) ეს ხომ ჩვეულებრივი ოჯახური ამბებია, ასე თვით ღმერთმა დაანესა, რა არის ამაში ცუდი?

ჩან უ – (შეთვრა) არა, არა, კარგი, მაშინ ვიტყვი. არ მიყვარს ჭორიკნობა და არც სხვის საქმეებში ცხვირის ჩაყოფა

ნინწ-ი ბიძია ჩან, თქვენ ჩვენი ახლობელი ხართ, რამეს თუ მასწავლაით, მაღლიერი ვიქნები, მითუმეტეს, რომ დიდი ხანი არ არის რაც გავთხოვდი, თანაც ახალგაზრდა ვარ. ცუდი ამასში არ უნდა იყოს რა. ბიძია ჩან (უსხამს) – ეს ერთილა ...

ჩან უ (ტკბილად იღიმება) კარგი, კარგი, დავლევ (ერთი მოსმით ჩამოცალა)

ნინწ-ი ჰო, მართლა, რას მეუბნებოდით? დედამთილი ზურგს უკან... (ისევ ქარგვა დაიწყო)

ჩან უ (მაცდურად) გითხრა?

ნინწ-ი (მოჭუტული თვალებით ეშმაკურად იღიმება) როგორც გნებავთ, ბიძია ჩან. მე არ გთხოვთ.

ჩან უ კეთილი, ჩემი სურვილით, იმიტომ კი არა, რომ განხეთქილება შევიტანო თქვენს შორის, ღმერთმა დამიფაროს ამისაგან, შენმა დედამთილმა მთხოვა, როცა დრო მექნება გითვალთვალო, ისე სულ თავისუფალი ვარ!

ნინწ-ი (ჩაახველა) აი, ხედავთ როგორ ვუყვარვარ, ცდილობს ხიფათში არ გავეხვიო.

ჩან უ შენ კი არ გითვალთვალო, შენ ვერ გაიგე, ის ამბობს, რომ ოჯახში სიმშვიდე არა გაქვთ!

ნინწ-ი (ხვდება რაზეცაა საუბარი) სიმშვიდე არაა? (ყასიდად უკვირს)

ჩან უ ჰო, არც თუ ისეთი, მეუბნება, უსინათლოა, უკაცოდაა ოჯახი დარჩენილი და ამაზე ნალვლობს.

ნინწ-ი ეს რა შუაშია, სახლში რა არის სანერვიულო?

ჩან უ მეც ამას ვეუბნები, ვფიქრობ თქვენთან სომშვიდეა“ ასეთ კარგ ახალგაზრდასთან, როგორც შენა ხარ, ნუთუ შეიძლება იმალებოდეს ვინმე უცხო კაცი?

ნინწ-ი ჰმ! (აღმაცერად შეხედა) ძნელი სათქმელია.

ჩან უ (შეშინებული) რა?

ნინწ-ი (აშინებს) თქვენ არა ხართ პირველი, ვინც ეს დაიჯერა, და აი მოხვედით კიდევაც სათვალთვალოდ, ეს კაცობაა?

ჩან უ (განითლდა) უი, რას ამბობ, ვინ იჯერებს, მის სიტყვას ერთ ყურში რომ შევეშვებ, მეორედან გავუშვებ, შენ კი.....

ნინწ-ი (მშვიდად) არ გჯერათ არა? ძალიან კარგი. თქვენ, საპატივისცემო მოხუცი ბრძანდებით., ტყუილიც კი დაგვეჯერებათ.

ჩან უ (უღვაშებს ისწორებს) დიახ, შენ მართალი ხარ, სიმართლე მიყვარს, არაფრის გულისათვის სულს არ წავიწყებ. ქმარი სახლში არა გყავს, დედამთილთან ცხოვრობ, თავჩაღუნული შრომობ, ლოცულობ, შენისთანა რძლებს სანთლით ვერ იპოვი.

ნინწ რას ბრძანებთ, ზედმეტად მაქებთ. კიდეც დაგისხამთ?

ჩან უ მე თვითონ.

ნინწ (თვალთმაქცობს) ო! ღმერთო. ღვინო კიდეც არ შემთბარა, ცივს სვამდით? როგორ მომივიდა, წავალ შევათბობ.

ჩან უ (სიხარულისაგან ცმუკავს) არა, არაა საჭირო, ესეც კარგია. ნინწ, მართლა შესანიშნავი რძალი ხარ ჭკვიანი, მეურნე, უფროსების პატივისმცემელი, ჩემს შვილს რომ შეახვედრა ასეთი ცოლი, მშვიდად მოვკვდებოდი. ნინწ, ტასინგი, რომ დაბრუნდება მოვუყვები მხოლოდ სიმართლეს.

ნინწ (მოუსვენრობა დაეცყო) რა ბრძანეთ? ტასინგი მალე დაბრუნდებაო?

ჩან უ შენ რა, არ იცი? (უცბად გაახსენდა, თავზე თითებს ათამაშებს), თავს ზედმეტის უფლება მივეცი.. შენმა დედამთილმა მთხოვა, რომ ამაზე შენთან კრინტი არ დამეძრა, მე კი, ხომ ხედავ ესეც კი წამოვროშე, მაგრამ რა ჩემი ბრალია, ღვინო რას არ ათქმევინებს კაცს, ენა უძვლოა.

ნინწ-ი (უცბად) ვინ შეატყობინა, რომ ჩამოსულიყო?

ჩან უ ვინ თუ არა, მე, მაგრამ მე არაფერ შუაში ვარ, შენმა დედამთილმა ბრძანა და რაც შეიძლება ჩქარა, და აი მეც პირნათლად აღვასრულე მისი ნება.

ნინწ თქვენ შეატყობინეთ?

ჩან უ (გამოუვალ მდგომარეობაშია) დიახ, სხვა რა გზა მქონდა, მე ხომ ძალიან მორჩილი ვარ დაბადებიდან, შენც რომ გეთხოვა, ასევე მოვიქცეოდი. ოჰ! ღვინო რა ბრმაა.

ნინწ (თავშეკავებულად, ნაძალადევად იღიმება) რა ბედნიერებაა, რომ ტასინგი ოჯახში ბრუნდება, თქვენს რა დანაშაულზე შეიძლება იყოს ლაპარაკი?(თითქოს სულ ერთია), დიახ, ტასინგს არ უთქვამს დაბრუნების დრო, არა.

ჩან უ შეიძლება დღეს საღამოს, ან ხვალ დილას, ვინ იცის, იქნებ ამ წუთშიც შემოაბიჯოს.

ნინწ-ი (ჩაფიქრდება) დაგწყევლოს, რა დაჩლუნგებული ნემსია. ჭჷო, მართლა, ჩემმა დედამთილმა როდის გთხოვათ ტასინგის გამოძახება? იქნებ ბარათიც გაგატანათ?

ჩან უ მაგის მსგავსი არ ყოფილა, სხვათაშორის ამბობდა, სახლში ღამ-ღამობით ვილაც შემოდისო.

ნინწ-ი (დაბნეული, შიშ-შეპყრობილი) ვილაც შემოდისო? (ნემსს ისევ ირჭობს, და სისხლიც სდის) ვაი!

ჩან უ რა მოხდა?

ნინწ-ი არაფერია, ნემსი შემერჭო (ამშვიდება) უცნაურია, ვის შეიძლება გულისხმობდეს? (თავს მაღლა სწევს) სანყალი ჩემი დედამთილი, ჭკუაზე არ არის, ეს ხომ სისულელეა, ვითომ ღამ-ღამობით ჩემთან ვილაც დაიარება!

ჩან უ მართლაც, რომ სისულელეა, ამას ვინ დაიჯერებს! მაგრამ ნინწ“ მაინც გაფრთხილდი, ახალგაზრდა და ღამაზი ხარ, თანაც უკაცრიელ ადგილას ცხოვრობთ, მეზობელიც, რომ არა გყავთ. (ახველებს და თან აქეთ-იქით იყურება)

ნინწ-ი რატომ მეუბნებით ასე?

ჩან უ (არავინ არ უნდა გაიგოს) თქვენთან იმალება ვინმე?

ნინწ-ი (გაბრაზებული) იმალება? ვინ უნდა იმალებოდეს.

ჩან უ ეს შენ სულ არ გეხება ტასინგის ცოლო, მე მაინტერესებს“ იქნებ შენს უკითხავდ ვინმე შემოიპარა, ავაზაკი?

ნინწ-ი ავაზაკი? ვინ გაბედავს ჯოჯოხეთის მბრძანებლის სახლში უკითხავად შემოსვლას, შემოპარვას?

ჩან უ ნინწ, შენ ბევრი რამე არ იცი, არიან, ვისაც თქვენი ოჯახის გამასხრება, დაბი-
 ნძურება უნდათ..
 ნინწ-ი რას ბრძანებთ, ვინ არის ასეთი?
 ჩან უ (ნაქარგზე მიანიშნებს) ვინ? ხელში რა გიჭირავს?
 ნინწ-ი ა..ა, ეს ჩვილის სიამ ჰეის ფაჩუჩია.
 ჩან უ არა, ზედ რას აქარგავ მეთქი?
 ნინწ-ი (ვეფხვს).
 ჩან უ (დაიდაბლებს ხმას) აი, ამაზე გეუბნები, ვეფხვი, ჩოუ ჰუ დაბრუნდა.
 ნინწ-ი (თვალთმაქცობს, ვითომ არაფერი იცის) ვეფხვი? ჩოუ ჰუ? ვინაა? მითხარით ნულარ
 მანვალებთ.
 ჩან უ (ეჭვიანად) შენ რა არ იცნობ? ცოლად გაყოლას აპირებდი და მეუბნები არ ვიც-
 ნობო?
 ნინწ-ი ბიძია ჩან, ღვინო მართლა მოგრევიათ, აბა რას ბრძანებთ?
 ჩან უ 10 წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც მამაშენმა ჩოუ ჰუ-ზე დაგნიშნა.
 ნინწ-ი ა..ა!
 ჩან უ მერე? შემდეგ ჩოუ ჰუ-ს ოჯახი დაენგრა, გაასამართლეს და მამაშენმა გადაწყვიტა
 ჯოჯოხეთის მბრძანებლის რძალი გამხდარიყავი. ნუთუ შეიძლება ამის არ ცოდნა?
 ნინწ-ი სანამ დედ-მამა ცოცხლები მყავდა ამაზე კრინტსაც არ ძრავდნენ.
 ჩან უ მაშინ ერთს გეტყვი, ჩოუ ჰუ ჩამოვიდა, ყველას თავისას მიუზღავს, შურს იძიებს.
 შენ მასთან არაფერი გესაქმება, შენი მამამთილი ძალიან მკაცრად მოექცა. სიძულვილი საშინელებაა, ერთი
 თაობის ჩახლართული კვანძის გახსნას ზოგჯერ რამდენიმე თაობაც ვერ ახერხებს., შურისძიება კი ამაზე
 უარესია.
 ნინწ-ი ტასინგ-ი ხომ საცაა დაბრუნდება?
 ჩან უ (გადის და ხელს ჰკიდებს) ტასინგს რა შეუძლია, ჩოუ ჰუსთან შედარებით არარაო-
 ბაა (უცბად ტრიალდება) ამბობ, ჩოუ ჰუ არ გინახავს არა?
 ნინწ-ი არა. არა, თქვენ? თქვენ ნახეთ?
 ჩან უ რასაკვირველია, ერთს გეტყვით, მახინჯზე მახინჯია, სახით, თავისი უხეში აღნა-
 გობითა და შავი თმით დაფარული სხეულით კერიის სულს ჰგავს, რსოგორც კი გამოჩნდება, მაშინვე შე-
 მატყობინე, სამძებრო განყოფილებაში უკრათ თავი და დავსაჩუქრდებით. ვერცხლის ფულს გვპირდებიან.
 გესმის?
 ნინწ-ი ვიცი, თქვენ მიდიხართ?
 ჩან უ (კარებთან გაჩერდა, თითქოს რაღაც გაახსენდა) იცი, ვინ მითხრა ჩოუ ჰუ დაბ-
 რუნდაო?
 ნინწ-ი ვინ?
 ჩან უ შენმა დედამთილმა.
 ნინწ-ი (შეშინებულმა) იმან როგორ იცნო?
 ჩან უ რკინიგზასთან ვილაცას უთქვამს, სადღაც აქ იმალება და სამძებრო ჯგუფიც ეძე-
 ბსო.
 ნინწ-ი ვაი! (ბავშვი ტირის) ბიძია ჩან, სიამ ჰეი ტირის, ბოდიშს ვიხდი ასეთ საპატივსაც-
 ემო სტუმარს რომ ვერ გაცილებთ.
 ჩან უ სიამ ჰეი.. (ისიც აკვანთან მიდის) ბავშვი ზედგამოჭრილი დედამისია, ის საცოდავი
 როგორ გარდაიცვალა. ჰო, მართლა წინწ, სანამ დედამთილი დაბრუნდებოდა ღვინის ჭურწელი წყლით
 გადაავსე და ნუ გაუმხელ თქვენთან რომ დავლიე და ამდენ ხანს უსაქმოდ ვიყავი. არაფერი არც მითქვამს
 და არც გამიგია. (აღებს კარს) რა ნისლი ჩამოწოლილა, თითქოს არ იყო ცუდი დარი.
 (ჩან უ ჩიტის გალიით ხელში გადის შუა კარიდან სიმღერ-სიმღერით

ვაცილებ საყვარელს ზღურბლამდე,
 ვადევნებ შეკითხვას უკან,
 ო! ჩემო კარგო მითხარ
 როდის დაბრუნდები უკან?
 თუ დაბრუნების სურვილი,
 არ გაგიჩნდება კარგო,
 ბარათი მაინც მომწერე,
 რომ არ ვიდარდო მარტომ
 და არც ვიფიქრო კარგო!

(ბავშვის ტირილი შეწყდა, ჰუა ნინნ აჩქარებული უახლოვდება ფანჯარას, აქეთ-იქით იყურება და მარჯვენა კარისაკენ მიემართება)

ნინნ-ი ჩოუ ჰუ, ჰუ! (ჩოუ შემოდის მარჯვენა კარიდან)

ჩოუ ჰუ (გაბოროტებული) ნავიდა?

ნინნ-ი ნავიდა, (სახეში უყურებს) გესმოდა?

ჩოუ დიალ, (მოღუშული) უფრო კარგი, ჩემი ჩამოსვლა, რომ შეუტყვიათ (სურათს შეხედავს) ჯოჯოხეთის მბრძანებლო, ერთხელ უკვე მიყავი საქნელი, ახლა მეორეჯერ ცდილობ, ისე იცოდე, სიკვდილისა არ მეშინია და კარგა ხანია ველოდები კიდევ.

ნინნ-ი ელოდები? სიკვდილს ელოდები? (ოთახში მიდი-მოდის, თავისთვის ლაპარაკობს) რატომ უნდა ელოდოს კაცი სიკვდილს? რატომ? (თავს იქნევს) არა.. არა., ჩვენ ვიქნებით... (ნელა, მშვიდად წევს თავს და მოულოდნელად) ჩოუ ჰუ! ვეფხვო! შეხედე, შეხედე! სურათს! (შიშისაგან გაფითრდა) როგორ მიყურებს, მე მიყურებს.

ჩოუ ვინ?

ნინნ-ი (თავი ჩაქინდრა, ზღარბივით დამრგვალდა) ჯოჯოხეთის მბრძანებელი! ჟოჯოხეთის მამხალა, თვალებს ახამხამებს, ცოცხალია, ცოცხალი..

ჩოუ (ეხვევა, თვალებგადმოკარკლული უყურებს პორტრეტს) სისულელეებს ნუ იძახი, ეშმაკია, ხომ ხედავ ...

ნინნ-ი მართლა? (თანდათანობით გონს მოდის) ვეფხვო, შენ არ გინახავს არა? მე მართლა მინახავს ზოგჯერ როგორ იცინის და მეძახის!

ჩოუ ფუ, (აფურთხებს პორტრეტს) ჯოჯოხეთის მამხალავ, გაცოცხლდი და ჩამოდი ქვევით, ვეფხვი გელოდება! (ნინნს იშორებს) შეხედე კიდევ მოძრაობს?

ნინნ-ი (შეშინებული წევს თავს მაღლა) აღარ, არა.

ჩოუ (აფრთხილებს) ნინნ, სხვა დროს ასე სულელივით ნულარ ოღრიალებ, კარგი?

ნინნ-ი ასეთი რამ არსოდეს არ მომსვლია. მე მართლა დავინახე როგორ.....

ჩოუ ნინნ, ნუ ლაპარაკობ, ჩემო ოქროვ, გაჩერდი.

ნინნ-ი ვიცი, შიშისაგან.... მიდი ერთი ფანჯარასთან, გაიხედე.

ჩოუ რა მოხდა? (ფანჯრიდან იყურება) არაფერი არ სჩანს, ნისლშია ყველაფერი გახვეული.

ნინნ-ი (დაბნეული) მეშინია!

ჩოუ რისი?

ნინნ-ი (მოღუშული) ვშიშობ, რომ, დედამთილი ტასინგს დააბრუნებს

ჩოუ ესე

ფიქრობ?

ნინნ-ი წარმოდგენა არა მაქვს, რის თქმას უნდა აპირებდეს?

ჩოუ ჰმ, რისი თქმა შეუძლია, შენი თავი ხელიდან წამგლიჯა.

ნინნ-ი (თავი ჩალუნა) არა, არა, მამამისმა, ტასინგს არ უნდოდა ჩემი ცოლობა.

ჩოუ ჰმ!

ნინნ-ი ვეფხვო,ნადი, ჩქარა ნადი, ჩემზე ადრე გადი,რომ ტასინგმა არ მოგისწროს.

ჩოუ კეთილი, წავალ, მაგრამ, ნინნ,ოქროვ,არ დაივიწყო რაც მითხარი.

ნინნ-ი რა გითხარი (თავს მაღლა სწევს).

ჩოუ აქაურობას მოშორდე, ხომ გინდა?

ნინნ-ი წამოვალ, ვერ წარმოიდგენ რა საშინელებაა ბრუციან მოხუცთან დროის მოკვლა, მოხუცთან, რომელიც თვალის დასანახავად მძულს, ტასინგი ხომ არარაობაა, ის არაა ჩემი ქმარი. ამას ემატება გულისგამანვრილებელი შემოდგომის ნისლიანი დღეებიც და ასე მივათრევ ამ ცხოვრებას. (შორიდან ისმის მატარებლის საყვირის ხმა, რომელიც ნელ-ნელა ახლოვდება)

ჩოუ ნინნ, შენ რაღას იზამ?

ნინნ-ი შორს.. შორს... (სიტყვებს ნელვა-ნელვით წარმოთქვამს) შო-რს (ხელები ნიკაპის ქვეშ ამოუღია და ოცნებობს) შენ მიყვებოდი, რომ ძალიან შორს არის ადგილი, სადაც დედამინა ოქროთია დაფარული,

ჩოუ ოქროთი? (ტრაგიკული სახით) სად ნახავ ამისთანა ადგილს? გატყუებდი.

ნინნ-ი (თავს იქნევს) არა, შენ არ იცი, ასეთი ადგილი მართლა არსებობს, სიზმარშიც მინახავს და კიდევაც გამიგონია. ...

ჩოუ საცაა ტასინგ-ი დაბრუნდება და.. (მატარებლის ხმა უფრო შორს ისმის)

ნინნ-ი (ოცნებობს) რა დროს ტასინგ-ია, მისმინე, ჩავჯდეთ იმ ტუ.ტუ....ში და წავიდეთ ქვეყნის დასალიერში, იქ სიკვდილი მირჩევია, აქ დარჩენას!

(მოულოდნელად) გახსოვს ჩვენი ბავშვობა? დაწულ თმებს ვატარებდი, ხშირად ვიჯექი ფანჯარასთან და გელოდებოდი, ძაფის რთვაში გამყავდა დრო, გახსოვს?
ჩოუ (თვალეები გაუცისკროვნდა) როგორ არა, მაშინ მამაჩემი ჯერ კიდევ ცოცხალი იყო, მთელ დროს მამასთან მინდვრად ვატარებდი ცხვარში, როგორ არ მახსოვს....
წინწ-ი სიმღერაც კი მახსოვს, ძაფის რთვისას რომ ვმღეროდი.

მაგ ცხვრებმა ძოვა-ძოვითა,
მთა-ველი შემოგატარა,
მინდორში პურ-მარცვლეულმა
სიმწიფე შემოგვაპარა.
თავჩალუნული ძაფს ვართავ,
ნალველის გასაფანტადა,
ძაფის რთვამ როდი დამლალა,
ლოდინმა შენმა კი მამკლა.
ეს ღამეც ნალველს მიმატებს,
თვალს მივსებს მწარე ცრემლითა,
დილას შავყურებ იმედით,
ამოღამებულს თვალითა.

გახსოვს?

ჩოუ (მოულოდნელად, მკაცრად) ნუ გავინწყდება, რომ ტასინგი საცაა დაბრუნდება.

წინწ-ი (მოგონებებით აღელვებული) ჰო, ჰო. ვეფხვო, ნადი, იჩქარე.

ჩოუ წინწ, ჩემო ოქროვ, შენ მართლა გინდა აქედან წასვლა?

წინწ-ი (უხეშად) არავინ აპირებს შენს მოტყუებას!

ჩოუ მაშინ, მე ისევ დავბრუნდები.

წინწ-ი დაბრუნდები? არა, არა, ტასინგი საცაა კარს შემოაღებს.

ჩოუ ა...ა!

წინწ-ი ბრუციანი ალბათ ოთახშია.

ჩოუ იმას რალა შეუძლია?

წინწ-ი რა შეუძლია? მაძებრების ხელში ჩაგაგდოს და ისევ იქ დაგაბრუნოს, საიდანაც

მოსულხარ.

ჩოუ ჰმ! ბრუციანი მოხუცი? ბრუციანმა, დასწყევლოს ღმერთმა, (დაჯდა) მაშინ საერ-

თოდ არ წავალ, ვნახოთ რას მიზამს!

წინწ-ი (მხარში სტაცებს ხელს) რას ამბობ?

ჩოუ (უცბად დგება) მაინც განწირული ვარ, წამოდი საძილე ოთახში ცოტა ხნით კიდევ...

(ენევა ხელზე)

წინწ-ი არა, არა, ნადი, გთხოვ, შენ რა, სიკვდილის ბუზი დაგაჯდა?

ჩოუ (შუა კარისაკენ) ჰმ! მე ამ ეშმაკი, კუდიანი ბებრისათვის, როგორც იტყვიან გველი ვარ, არც ერთი არ ვაპირებთ უკან დახევას, უნდა გავაგებინო, რომ მე ჩოუ ჰუ, ვეფხვი დავბრუნდი და აქ, ენვანის სახლში ვარ. დასაფარავი და მითუმეტს დასაკარგი უკვე აღარაფერი მაქვს., დროა, მიხვდეს ვისთან აქვს საქმე და .თავისი ჩაბუდებული ცოდვები გამოამზეუროს.\

წინწ-ი არა, არა, ვეფხვო, დამიგდე ყური, რა დაგემართა,...(შუა კარი ნელ-ნელა იღება, წინწ კარისაკენ ტრიალდება, მოხუცი წიაო, რკინის ჯოხითა და გამეხებული სახით ოთახის ზღურბლზე ჩერდება, მეორე ხელში ნითელი ფუთა აქვს, მისი ყურები ბევრ თვალს სჯობია)

წინწ-ი (ოხვრით) აა.. დედა, თქვენა ხართ?

ჩოუ ჰუ (ჩოუ ჰუ შემდგება ადგილზე, მოხუცთან მისვლა უნდა, მაგრამ წინწ ანიშნებს, ევე-დრება, რომ გავიდეს სწრაფად, უყურებს ხან წინწის ხან კი მოხუცს, ფეხის წვერებზე მიდის კრებისაკენ)

მოხუცი (ცივად, გულში გამჭოლად) ჰმ!, რას ბუტბუტებ? (მოულოდნელად) შეჩერდი! (ჩოუ ადგილზე შემდგება) რომელი ხარ?

წინწ-ი ვინ? (აღელვებული, მაგრამ ღიმილით) როგორ თუ ვინ? თუ არა მე? (ბავშვი აჰყავს ხელში და უმღერის ნანას, ნანა, ნანინა... ჩემო კარგო პანანინა, სიმღერასთან ერთად ჩოუ ჰუს ეხვეწება, რომელიც ისევ აპირებს მოხუცთან მისვლას, გავიდეს) ნანა, ნანა, (კმაყოფილი ჩოუ ჰუ მიდის მარჯვენა კარისაკენ), ნანა, ნანა.....

მოხუცი (უსმენს, უცბად) წინწ, რას აკეთებ?

წინწ-ი რას უნდა ვაკეთებდე? ბავშვს ვაძინებ. რა მოხდა? (ჩუმად), ბავშვს უკვე სძინავს ნანა.... დე, ჩუმად, ბავშვმა ძლივს დაიძინა (უფრო ჩუმად) ნანა.....

მოხუცი (ხვდება, რომ ცრუობს, ჯოხით ანიშნებს აკვნისაკენ) ჰმ! ბავშვი ხომ სხვა მხარესაა,
 ვიცი შენი თვალთმაქცობისა (აკვნისაკენ აპირებს)
 ნინწ-ი (მალავს) ეს ეს არის ბავშვი გადავიყვანე, თქვენ ხომ ვერ ხედავთ?
 მოხუცი რას აკეთებ მაგიდასთან?
 ნინწ-ი (შეუპოვრად) მომწყურდა და წყალს ვსვამ
 მოხუცი მაგიდაზე რომ წყალი არ არის?
 ნინწ-ი (არ ელოდა თუ ასეთი წვრილმანებიც იცოდა) ა.. არ არის?, მაგრამ მე..
 მოხუცი (ნინწ-ისაკენ ღრიცავს კისერს) ქვეშ-ქვეშა, გაიძვერა, სიცრუეში ამოგივა სული
 (მკაცრად) მოდი აქ!
 ნინწ-ი (გაბოროტებული უყურებს მოხუცს, ნაზი ხმით,ჩუმად) ახლავე, ახლავე, მოვალ
 მოხუცი ეხლავე, (ჯოხს ურტყამს იატაკს) ახლავე მეთქი(ხდება მსხვერპლშენიერვის მაგი-
 დასთან სავარძელში)
 ნინწ-ი ბავშვს შეეშინდება(თან მიდის მოხუცისაკენ, ცივად)
 მოხუცი თვალთმაქცი (აკვანზე ანიშნებს) ეს, არ არის შენი შვილი!
 ნინწ-ი ვიცი, ვიცი, (უახლოვდება), დე, მე აქა ვარ..
 მოხუცი (უცბად ხელს სტაცებს) ხელით მინდა შეგეხო.
 ნინწ-ი შემეხეთ.
 მოხუცი რა გაცვია?
 ნინწ-ი (წინ იყურება) წითელი ქურთუკი, შავი ატლასის შარვალი (განგებ), ტასინგ-მა მიყ-
 იდა ერთ-ერთ დღესასწაულზე
 მოხუცი ხელეზე?
 ნინწ-ი (გაბოროტებული, აღმაცერად უყურებს)მოოქროვილი სამაჯურები და პლატინის
 რგოლი, ესეც დღესასწაულზე ტასინგის ნაჩუქარია, მიყიდა.
 მოხუცი (ზიზლით) ჰმ! (თავზე გაკეთებულ ყვავილს ჰკიდებს ხელს) ეს რაღაა?
 ნინწ-ი (უნებლიეთ, ძალიან შეშინებული) ესა? დე, ეს ყვავილია .
 მოხუცი (შეტევით) ყვავილი? ვინ მოგცა? ვინ მოგცა მეთქი?
 ნინწ-ი (ფიქრობს, თვალებს აქეთ-იქით აცეცებს, ნაძალადევად კითხულობს) ნეტავი ცი-
 დან ხომ არ ჩამოვარდა? ან მიწიდან თუ ამოვიდა? (აღმაცერად) - საიდან და ჭიშკართან ვიყიდე.
 მოხუცი (ვერაფერი ვერ უპასუხა, გააფთრებულმა) იყიდე? რისთვის?
 ნინწ-ი (მოხუცს უყურებს) წუხელ სიზმარში ვნახე, ტასინგი დაბრუნებულიყო და ამიტომ...
 მოხუცი ვინ გითხრა, რომ ბრუნდება?
 ნინწ-ი ვის უნდა ეთქვა, ხომ გითხარით სიზმარში ვანახე მთქი.
 მოხუცი სიზმარში? რა ნახე?
 ნინწ-ი ვითომ, ტასინგ-ი ჩვენს ჭიშკართან რაღაცას დაეჯახა და წაიქცა, მოღვიძებისთა-
 ნავე ვიფიქრე ტასინგს ავი თვალისაგან ვიხსნი თუ წითელ ყვავილის თმებში ჩავიმარებ მეთქი და..
 მოხუცი ტასინგ-ს ავი თვალისაგან? გადააგდე! მე რომ მოვკვდები მაშინ გაიბრანჭე, ტას-
 ინგ-ს ისედაც შენგან გონება აქვს არეული,სული კბილით უჭირავს, ყვავილებილა აკლია.... გადააგდე!
 ნინწ-ი (მშვიდად) კეთილი, (უნებლიეთ იხსნის ყვავილს და თან მოხუცის გაქვავებულ სახ-
 ეს უყურებს)
 მოხუცი სად დააგდე?
 ნინწ-ი (გამოუვალ მდგომარეობაშშია, ყვავილს აგდებს თავის ფეხებთან) აქ. (ფეხის
 წვერებით იატაკს ურტყამს)
 მოხუცი (ენერგიულად დგება, მიდის და ფეხებით თელავს ყვავილს, იხრება, ხელების ფა-
 თურით იღებს ყვავილს და უწვდის ნინწის) აი, ეხლა ატარე (დაშლილ ყვავილს ესვრის და მისდა გასაკვირად
 სახეში ხვდება) შე კახპა, ბინძურო, რომ გარდაიცვლები, გაგიკეთონ, ჯოჯოხეთში, მოახერხებ შენისთანებს
 თავგზა კიდევ აუბნო.
 ნინწ-ი (სიმწრისაგან გამწვანდა, დაუდგა გვერდით, ყბის ცახცახით, მაგრამ მშვიდად) მარ-
 თალი ბრძანდებით,. ჯოჯოხეთში ეშმაკის ცოლი გავხდები და პირველი ვისაც წავაბრძანებ საიქიოს, იქნებით
 თქვენ.
 მოხუცი (ვერ მიუხვდა ნათქვამს) რაო, რას დუდენებ?
 ნინწ-ი ვლოცულობ თქვენს კარგად ყოფნას, ისეთი ტკბილი, უებარი ბრძანდებით, ჯო-
 ჯოხეთის მბრძანებელთან შესახვედრათ მენანებით ..
 მოხუცი (მიხვდა) დიახ, მე არ მოვკვდები, ავო დედაკაცო! სანამ არსებობს ქვეყნიერება, მეც
 ვიქნები, შენი მისნობა ვერაფერს დამაკლებს, შენ კი უცილობლად გაგისტუმრებ (შორს ისმის მატარებლის
 ხმაური)
 ნინწ-ი დე, გესმით! გესმით! (მოხუცებულს მიაჩერდა, მატარებლის საყვირი შორიდან)

მოხუცი რას უნდა ვუსმინო, როგორ წაგაფრიალებს მატარებელი საიქიოს?
 წინნ-ი რატომ ამბობთ ასე? (უნდა რომ როგორმე დაეხსნას დედამთილს), ჰაერზე ხომ არ
 მონინდომებდით გასვლას, მატარებელს შეხვდით, გულს გადააყოლებთ
 მოხუცი (იატაკზე აკაკუნებს) რას დავინახავ?
 წინნ-ი (უხერხულად) თქვენ ამბობთ, რომ ყველაფერს ხედავთ, უფრო უკეთესად, ვიდრე
 თვალის ჩინიანები.
 მოხუცი (მწარედ) დიახ, ვხედავ, ვხედავ იმასაც, რომ წიას ოჯახს შენგან სიკეთე არ ელის,
 ერთს კი გეტყვი, ერთხელაც მატარებელი, შხამიანი დრაკონივით ყლაპს გიზამს და ჯოჯხეთში ამოგაყო-
 ფინებს თავს .
 წინნ-ი მართალი ბრძანებით (ზიზლით) დალევთ ჩაის?
 მოხუცი მე თვითონ დავისხამ, თავი დაანებე თვალთმაქცობას.
 წინნ-ი კეთილი, ჩემს ოთახში გავალ.
 მოხუცი მომშორდი! (ჰუა წინნ გაეშურა ოთახისაკენ, არმისული კარებამდე) შეჩერდი!
 რალაც მინდა გკითხო.
 წინნ-ი გისმენთ, დედა, გისმენთ.
 მოხუცი (ნელა, აულელვებლად) ეს ორი ღამეა, ძილში ლაპარაკობ.
 წინნ-ი უი, რას ბრძანებთ, არასდროს არავის შეუნიშნავს.
 მოხუცი შენი ოთახიდან უჩვეულო ხმაური ისმის, როგორც კი მოგაყურადებ ყველაფერი
 ჩერდება, რა შეიძლება იყოს?
 წინნ-ი აა... (თითქოს ხვდება, იცინის) თავგების შემოსევაა დე, დაჭერას ვლამობ.
 მოხუცი (წინნამხდარი) თუ კიდევ გამოჩნდნენ, უსათუოდ მითხარი, ამას თუ ხედავ? (რკინის
 ჯოხზე მიუთითებს) ადგილზე გავაფრთხობინებ სულს.
 წინნ-ი კეთილი დედა. (მიემართება მარჯვენა კარებისაკენ)
 მოხუცი არ ნახვიდე! დაჯექი!
 წინნ-ი დაჯექი, დე. (დგას)
 მოხუცი (მკაცრად) შენ არ ზიხარ! (ჯოხით აბრახუნებს) დაჯექი!
 წინნ-ი (ზიზლით უყურებს დედამთილს, მეტი გზა არა აქვს ჯდება) დიახ, დედა.
 მოხუცი (უსიამოვნოდ იცინის, მიანიშნებს) რალაც მინდა მოგიყვე.
 წინნ-ი გისმენთ დე.
 მოხუცი ნუხელ ცუდი სიზმარი ვნახე
 წინნ-ი თქვენც?
 მოხუცი დამესიზმრა, თითქოს შენი მამამთილი, ჯოჯოხეთის მბრძანებელი სამართლიანი
 მოსამართლე, გაცოცხლდა
 წინნ-ი მამამთილი - გაცოცხლდა?
 მოხუცი (აუჩქარებლად) დიახ, გაცოცხლბულიყო და სისხლში ამოსვრილი თეთრ- მგლოვი-
 არო ტანისამოსში გამოწყობილი, შორიდან დაბრუნებულიყო. *
 წინნ-ი (აფორიაქდება) სისხლში?
 მოხუცი დიახ, სისხლში (უყურებს ბავშვს, იყვანს ხელში, თვალებიდან ღვიარება ჩამოსდის)
 წინნ-ი ო..ო.!
 მოხუცი მივუახლოვდი დასამშვიდებლად, დაძახებაზე ვეფხვად იქცა! და....
 წინნ-ი (გაოცებული, შეშინებული) ვეფხვად?
 მოხუცი დიახ, ველურ ნადირად, რომელიც სიბო ჰეიციის მოტაცებასა და გაუჩინარებას
 ლამობდა
 წინნ-ი სიზმარი კარგის მომასწავებელი არ უნდა იყოს!
 მოხუცი მეც მასე ვფიქრობ, ანდაზა – ვეფხვის გამოჩენას, ოჯახში ავისულების მომრავ-
 ლება მოსდევსო, მართლდება. რას იტყვი წინნ?
 მოხუცი რას ბრძანებთ, სახლში თითქოს სიმშვიდეა.
 მოხუცი (დგება, სარიტუალო მაგიდიდან იღებს მოსანვე სანთელს და სხვათაშორის) წინნ,
 შენ თუ გაიგე ჩოუ ჰუ-ს - ვეფხვის დაბრუნება?
 წინნ-ი ჩოუ ჰუ?
 მოხუცი (თვალთმაქცობს) ჩემი ნათლული ვეფხვი რომ დაბრუნდა არ იცი? მოდი წინნ,
 (იღებს სანთელს) დაანთე!
 წინნ-ი (აღელვებული უახლოვდება მაგიდაზე საცოდავად მბუჟტავ ფარანს ხანგრძლივი
 სიცოცხლის სიმბოლოს, ანთებს მის ალზე და დგამს მის მოპირდაპირედ) გავიგე ვეფხვის დაბრუნება, მა-
 გრამ ვინ იცის როგორი შესამოსელით, ან სად შეაფარა თავი? (სანთელი უცბად ააღდა და გაანათა მოხუცის
 საშინელი, ფერმიხდილი სახე)

მოხუცი ნინნ, (მაჯაში ჰკიდებს ხელს)
 ნინნ-ი (შეშინებული) დე, რა მოხდა?
 მოხუცი (ავი სულისაგან ნათქვამივით) ხელი თითქოსდა გიკანკალებს?
 ნინნ-ი (ხმაც აუკანკალდა) ხელი დავინვი სანთელზე დე.
 მოხუცი არ მოსულა ჩვენთან სახლში?
 ნინნ-ი ვინ? დედა.
 მოხუცი ჩოუ ჰუ, ვეფხვი!
 ნინნ-ი როგორ გაბედავს? (სანთელს აქეთ-იქით ატრიალებს, ალი ისევ ძლიერდება)
 მოხუცი შენს სანახავადაც? თქვენ ხომ დანიშნულები..... ცოლ-ქმარი უნდა გამხდარიყავით
 (მიანიშნებს, რომ სანთელი დადოს ადგილზე)
 ნინნ-ი (დებს) დედა, ყველაზე ეჭვიანობა არ შეიძლება, რომც მოვიდეს მახინჯს ვინ გაყ-
 ვება, მაშინვე სამძებროს შევატყობინებ და წააბრძანებენ.
 მოხუცი ეს შენ ამბობ მაგას? შენი სიტყვებია?
 ნინნ-ი დიახაც, ჩემი,
 მოხუცი კარგი წადი (ნინნ მიდის მარჯვენა კარისაკენ, მოხუცს რალაც ახსენდება) ჰო, მარ-
 თლა როდის არის შენი დაბადების დღე? 9 მაისს არა?
 ნინნ-ი დიახ, (დაეჭვებული ვერ ხვდება რაშია საქმე) რატომ გაგახსენდათ?
 მოხუცი (შერბილებული ტონით) დროა უკვე თადარიგი დავიჭიროთ.
 ნინნ-ი დიახ, მაგრამ მაინც რისთვის კითხულობთ?
 მოხუცი (არ აქცევს ყურადღებას)
 ნინნ-ი დე....!
 მოხუცი (გესლიანად) მკითხავთან მინდა წასვლა, გავიგო ვაჟი გეყოლება თუ არა, ან იქნებ
 ბერნიცა ხარ?
 ნინნ-ი (სხარტად) ბერნი? არც შეეკითხოთ.
 მოხუცი (შერბილებულად) კარგი, წადი შენს ოთახში.
 ნინნ-ი კეთილი. (გაკვირვებით მიაშტერდა, მიემართება მარჯვენა კარისაკენ)
 მოხუცი (გაფაციცებით უსმენს მის ნაბიჯებს, გაბოროტებული მტაცებელივით ოხრავს) ჰმ!
 ეს ბინძური ესა, რა უბედურება სჭირს ჩვენს ოჯახს, გაიძვერა, ალქალა.
 (გარედან ისმის ყვავების შემანუხებელი ჩხავილი და სადენების ზუზუნნი, მოხუცი წიაო მიემართე-
 ბა მარჯვენა კარისაკენ, აყურადებს, სიჩუმეა. ბრუნდება მსხვერპლშენირვის მაგიდასთან, უცბად ვილაცის
 მოლოდინში ტრიალდება მარჯვენა კარისაკენ, მაგიდაზე შლის ნითელ ქსოვილში გახვეულ პატარა ფუთას-
 ხის თოჯინა, დიდრონი თვალებითა და კეფაზე ბულულად შეკრული თმით, მუცელზე ყვითელი ფურცლით,
 ზედ წყევლა-კრულვითა და ნინნის დაბადების თარიღით, გულის ადგილზე კინოვარით აღნიშნული ნითელი
 წერტილი ზედ დასობილი 7 ნემსით, წარმოსთქვამს წყევლას და თან ეხება თოჯინის სახეს).
 მოხუცი იქნებ არცა ჰგავს (ჩუმად) ჰმ, სამაგიეროდ დაბადების დრო ზუსტია (თითებზე
 ითვლის) 9 მ ა ი ს ი ე . ი . მეხუთე თვე, შუალამეს დაბადებულა, ყველაფერი სწორია. (თოჯინას 3-ჯერ სწევს
 მაღლ და 3-ჯერ თავდაყირა ჰკიდებს, შემდეგ კი აბრუნებს მსხვერპლშენირვის მაგიდაზე უკან. ზარს რე-
 კავს 3- ჯერ, ამდენჯერვე ეხება თავით იატაკს წყევლის გამეორებით, წყევლა გაიმეორა მუხლმოდრეკილმა,
 ერთხელ კიდევ შეეხო შუბლით იატაკს თოჯინის მისამართით) ნინნ, სანთელი ხომ შენი ხელითაა ანთებული,
 დაბადების დღეც შენი პირიდანაა წარმოთქმული, ამიტომ გული რომ უცაბედად შეგეკუმშოს და სული გააფ-
 რთხო, არ იქნება ჩემი ბრალი, შენ თავს დააბრალე (იატაკს ეხება შუბლით, დგება, რეკავს ზარს, თმიდან
 იღებს სამაგრს და თოჯინას უყრის გულში, რომელსაც თან ახლავს მოხუცის ხორხისმიერი ხმა) – ნინნ, ნინნ,
 (ძლივს სუნთქავს, ჯადოქრობისაგან სიქაგაცლილი იწყებს ნემსების თვლას) უკვე 8 წაჩველებია! (გამარჯვე-
 ბული) ერთიც და მორჩება ნინნ! (სათუთად შეახვია იმავე ქსოვილში და დადო მაგიდაზე) (გარეთ სადენების
 გაუთავებელი ხმაურია, შორიდან თითქოს ვილაც ფარას ერეკება, ჩუმად შედის მარცხენა კარებში, მაშინვე,
 ნინნ, ფრთხილად ფეხის წვერებზე შემოდის, ხელის მოძრაობისაც კი ეშინია) (მარჯვენა კარისაკენ ჩუმად)
 ნინნ-ი ეე, ჯერ ნუ გამოხვალ, დაელოდე ჩემს ჩახველებას. (მიდის შუა კარისაკენ, ალებს
 და იყურება გარეთ, ნისლში გახვეულა ტრამალი, კაციშვილის ჭაჭანება არ არის, ტრიალდება, სარიტუალო
 მაგიდაზე თვალს მოჰკრავს ნითელ ფუთას, ხსნის, ზიზლით შეხედავს თოჯინას და უკანვე აბრუნებს, მარცხ-
 ენა კარისაკენ გესლიანად იყურება, ახსენდება ჩოუ ჰუ,ახველებს, ჩოუ ჰუ გამოდის, როგორც კი გაეშურება
 შუა კარისაკენ, მოხუცი წიაო მალულად და აჩქარებულად გამოდის მარცხენა კარიდან)
 მოხუცი (შიშობს ნინნ,რომ არ წავიდეს) შეჩერდი!
 ნინნ-ი (ისევ მსუბუქად ჩაახველა, ჩოუ ჰუ მარჯვენა კართან გაშეშდა,ნინნ ანიშნებს, რომ
 ისევ ოთახში შევიდეს)
 მოხუცი (ნელა უახლოვდება შუა კარს) ვინა ხარ? მანდ ვინ არის?
 ნინნ-ი დე, ეს მე ვარ.

მოხუცი (მკაცრად) კიდევ ვინ?
 ნინო-ი კიდევ? (თვალეებით ანიშნებს ვეფხვს ხმა არ ამოიღოს) კიდევ ეშმაკი. (ჰუა თვალე-
 ბით აიძულებს ჩოუს გავიდეს, ისიც ზიზღით უყურებს მოხუცს და გადის)
 მოხუცი (გამოუვალ მდგომარეობაშია, მცირე დაყოვნების შემდეგ) მე კი ვიფიქრე, ვეფხვმა მოგვი-
 ნახულა მეთქი.
 ნინო-ი არა, არა, რატომ არ ისვენებთ?
 მოხუცი შენ გკითხავ სწორედ სად დავისვენო, აი აქ, მისაღებ ოთახში მინდა ყოფნა.
 ნინო-ი კეთილი, დაბრძანდი! (უკმაყოფილო მიემართება მარჯვენა კარისაკენ)
 მოხუცი (მოხუცი ელოდება ნინოს ოთახში შესვლას, მიემართება მსხვერპლშენიერვის მაგ-
 იდისაკენ, მშვიდდება თოჯინას რომ ადგილზე აღმოაჩენს და წარმოსთქვამს წყევლას, უცბათ ბავშვი აკვანში
 საზარლად წამოიყვირებს, მოხუცი იყვანს ხელში, ეაღერსება) ჩაეხუტე ბებოს, მაგრად, თორემ ვეფხვი
 გიკბენს. არა, არა, ვეფხვი სიამ ჰქვია არ შეჭამს, ნუ გეშინია, ნუ ჩემო პატარავ. (შეყავს მარცხენა ოთახში,
 უცბათ ფანჯრიდან მოისმის ცხვრების ჩლიქების ბაკა-ბუკი, მე... მე..., კიკინს მოჰყვება მხიარული, ხორხისმ-
 იერი შეძახილები თა, თი, თა, თი,“ დოლის ბრახუნი დიმიტაური, დამპიტაური, დიმიტაური დამპიტაური „
 დიმიტაურით შედის ნიაოების სასტუმრო ოთახში, იმდენად მონდომებით უკრავს წარმოსახვით დოლს, რომ
 ხელები უკანკალებს და ოფლად იღვრება, ჩქარობს დეიდა ნიაოს ნახვას)
 მოხუცი ძაღლის ნაშიერო, კვერცხო, ნუ უყურებ, ძუ ვეფხვი გამყიდველია, გადაგსანსლავს
 პაი ძუ ვეფხვი? (არ იჯერებს) ჰმ! მე რომ უკვე ვნახე!
 მოხუცი თუ ნახე, რისთვისღა მოხვედი.
 პაი (ცინგლებს ილოკავს) შეხედვა მინდა, ამის გულისათვის შემეჭამს? (ისევ ცინგლებს
 ილოკავს)
 მოხუცი (სიბრაღულით) შერეკილო შენა, ოდესმე შენც ასეთი ვეფხვი გადაგყლაპავს....
 პაი (შეგნებულად) ნუთუ ვეფხვი... ასეთია? ვეფხვები.. სომ კარგები არიან
 მოხუცი (მწარედ) ეჰ, სულელი სულელად რჩება, ლამაზ ქალს ცოლად ნუ მოიყვან, თორემ
 დედას დაკარგავ, ჭკვიანი კაცის ნათქვამია.
 პაი არა, არაფერია, დედაჩემი დიდი ხნის მკვდარია.
 მოხუცი უყურებს და ოხრავს) ეჰ, შვილები იზრდებიან და გულიც ეცვლებათ (მოთქმით)
 დედა ავინყდებით, ვერც წარმოუდგენით რა ტანჯვა – ვაებით დაიზარდნენ (თავს ქინდრავს)
 პაი (ვერ იგებს) რა, რას ამბობ?
 მოხუცი (იატაკზე აკაკუნებს) არაფერია, არაფერი. ოთახიდან ჩურჩული თუ გესმის?
 პაი (კისერს იგრძელებს, უსმენს, თავის ცანცარით) არა, არ მესმის.
 მოხუცი (მიანიშნებს მარჯვენა კარისაკენ) არა, აქედან კი არა, პაი, იმ ოთახიდან.
 პაი ჰო, ვიცი, (თავს იქნევს უარის ნიშნად) არა, არა.
 მოხუცი აბა შედი ოთახში, თუ არ ნახავ?
 პაი ა...ა (გადაადგა ნაბიჯი)
 მოხუცი (ხელი სტაცა, ჩურჩულით) იცოდე ჩუმად, გაიგე?
 პაი (მოუთმენლად) – ვიცი, ვიცი!
 მოხუცი შერეკილო, რის სანახავად მიდიხარ?
 პაი ჰო, მე რა ვიცი, შენ რა გინდა, რომ ვნახო!
 მოხუცი (ჩუმად) ნახე, არის თუ არა ოთახში ვინმე, უცხო.
 პაი გავიგე, (თითქოს ყველაფერი გაიგო, მიემართება მარჯვენა კარისაკენ, გამოსწია,
 თავს იქნევს) კარი დაკეტილია, არ იღება!
 მოხუცი (გამალებული დგება) რაო? დაკეტილია? მიაწეი, გატეხე!
 პაი მეშინია, საშიშია.
 მოხუცი რისი გეშინია, მე აქა ვარ, არაფერი მოხდება.
 პაი მეშინია ძუ ვეფხვმა არ შემეჭამოს.
 მოხუცი (მოხუცი საიდანლაც აძრობს მოკაუჭებულ რკინის ჯოხს, კარებზე დარტყმის სურ-
 ვილით მიემართება მარჯვნივ) გამომყვი! ვინც, ნინოს გარდა ნახო, დაიჭირე! (პაი თავის ქნევით ჩუმად
 მიჰყვება.)
 ნინო-ი (ჰუა ყვირილით გამოიღობს მარჯვენა კარებიდან, ცდილობს ხელით შეაჩეროს რკი-
 ნის ჯოხი) დე, რას შვრებით? რა დაგემართათ? ვის არტყამთ (ახველებს)
 მოხუცი – (გრძნობს ნინოს ზედმეტ აღელვებას) შე კახა, შენა, (გზიდან ძალით იცილებს, ნინო ვარ-
 დება იატაკზე) შემიშვი!
 ნინო-ი (კვიის) დე!
 მოხუცი შერეკილო, მომყევი (შედის მარჯვენა კარში)
 ნინო-ი (ახველებს, ღრიალებს) დე! დე!

(მოქნეული ჯოხი ეცემა იატაკზე, ვილაც იმალება, მოხუცი ნადირით ღრიალებს, უჰ შენი! ხელს კრავს და მოხუცი ძირს ეცემა, ისმის გატყეხილი ფანჯრისა და ვილაცის გადახტომის ხმა, შერეკილს ვერაფერი გაუგია, ადგილზე გაშეშებული დასცქერის მოხუცს,)

მოხუცი ძირს ვგდივარ, ვილაც განჯრიდან გადახტა, შერეკილო გაეკიდე, რას დგებარ მართლა სულელივით, დაიჭირე! სულელო შენა .

პაი (კანკალებს, არ იცის რა ქნას) ვიცი, ვიცი, (ადგილიდან არ იძვრის, მიწაში ჩამაგრეულს წააგავს)

წინწი (წინწიმ გაიგონა ჩოუს გაქცევა, მიიბრინა შუა კართან და ჩოუც შემორბის გარედან, წინწ ხელს ჰკიდებს ჩოუს) გეტკინა რამე?

ჩოუ ის სულძალი ისა, ფეხი ვიტკინე.

წინწი ის სადლა?

ჩოუ ხელი ვკარი და იატაკზე გაიშხლართა.

(ისმის მოხუცის ხმა)- წინწ! წინწ!

წინწი (მისკენ მიემართება) ვაი,..... დე,

ჩოუ (ხელს სტაცებს) ნუ ნახვალ! (შერეკილზე მიანიშნებს) ვერ ხედავ?

პაი (ზურგის ფხანვით ჩოუს თვალს არ აცილებს და თან ჩუმად) თიჩი ქაჩა, თიჩი ქაჩა,

ტუ....

ჩოუ ეს ხომ პაი -ა, სიფრთხილეა საჭირო, არ მიცნოს.

მოხუცი (წინწ-ი ყურადღებას არ აქცევს) შერეკილო, ძაღლის ნაშიერო, კუს კვერცხო!

(კოუ ტანი დუმს, ჩოუ ჰუ დროს იხელთებს და შუა კარიდან იძურნება)

წინწი დედა! დე!

მოხუცი (ტუჩების კვნებით) შე კახა, უნამუსო!

წინწი (აღელვებული) დე! რა იტკინეთ? დადარტყით რამე /

მოხუცი შერეკილო პაი, სადა ხარ? აქა ხარ?

პაი (გამოუვალ მდგომარეობაშია, წინწის მისჩერებია) აქა ვარ აქა. რა გინდა? (წინწს

თვალს არ ამორებს)

მოხუცი ძაღლის კვერცხო, დაინახე?

პაი ჰო, ჰო ვხედავ(თვალი გაუშტერდა წინწზე) ძუ ვეფხვი აქაა .

წინწი (გაოცებული) რა? რა სთქვი? ვინ? (პაის მაცდურად ჰკოცნის)

პაი (მოულოდნელობასაგან სულშეხუთული) კიდევ, კიდევ ერთხელ,

მოხუცი (გაგულისებული, მკაცრად) რაო? რა სთქვი?

პაი არასოდეს ჰყვარებია ვისმეს, წინწის ნაკოცნ ლოყას ეფერება დიდი სიამოვნებით)

კიდევ ერთხელ რა? ვეფხვო.. ვეფხვო!...

მოხუცი გაიძვერა, მაცდურო! რა უყავი?

წინწი არაფერი, დე, არაფერი (ბავშვის ზღუქუნი ისმის)

მოხუცი კუს კვერცხო, რა დაგემართა, სული გაგძვრა, თუ რა?

პაი (არ იცის რა უპასუხოს) არა, არა, - ვეფხვებს ჩემი შეჭმა უნდათ!

(ბავშვმა ტირილს უმატა)

წინწი დე, გესმით, ბავშვმა გაიღვიძა!

მოხუცი (არ აქცევს ყურადღებას) შერეკილო! მითხარი, კიდევ ვინ?

წინწი (შეშინებული) იქნებ ბავშვს რამე უჭირს, შევხედავ (ცდილობს მიხუცს დაუსხლტეს

ხელიდან)

მოხუცი (მკაცრად) არაა შენი წასვლა საჭირო, სიამოვნება შენი გესლიანი ხელების შეხება (მიემართება მარცხნივ, ბავშვისაკენ) პაი შერეკილო,არ ნახვიდე, რაღაც უნდა გკითხო.(გადის მარცხენა ოთახში, ისმის როგორ ამშვიდებს ბავშვს)

წინწი (წინწ ჯდება გრძელ სკამზე კოუტანთან) ნადი კოუტანი!

პაი რა? რა, რა გინდა?!

წინწი ნადი, ნა-დი (ჩუმად) რაღაცის თქმა....

პაი (თითს წოვს, იმშუშნება) რა.... გინდა?

წინწი (ხელს ჰკიდებს) მოიწი ჩემსკენ, გამოიღე პირიდან თითი!

პაი (ემორჩილება სცხვინია, იმშუშნება, ზოგჯერ ახედავს, სულელურად იცინის) რა,

რა?

წინწი (გაგულისებული) გამოიღე თითი და მისმინე ყურადღებით!

პაი (თითს იღებს პირიდან) კარგი, კარგი გისმენ, აბა მითხარი (ენით ცინგლებს ილო-

კავს)

წინწი (აღერსიანად) კუს კვერცხო, დეიდა რომ დაგიძახებს და გეტყვის ვინმე ნახე თუ

არაო, რას ეტყვი?

პაი (თვალეების ხამხამითა და ცინგლებს ლოკვით წამოხტა, თითქოს მოიფიქრაო,) ახ-
ალგაზრდა ტასინგი მეთქი! (გულუბრიყვილოდ, გახარებულმა) აბა თუ გამოიცნობ ცინგლებს რა გემო აქვთ?
წინწ-ი (არ ელოდა) რა? ცინგლებს?

პაი ჰო, სთქვი, ტკბილი თუ მლაშე?

წინწ-ი (გაბოროტებული) არ ვიცი.

პაი (აღრფთოვანებისაგან საჯდომზე ირტყამს ხელს) მლაშე, მლაშე...აი, ხომ ხედავ,
ვერ გამოიცანი (ისევ ილოკავს) მლაშე.. აი ასეთი.

წინწ-ი (დგება) ოხ, შერეკილო, კუს ნაშიერო (კოუტან), ძაღლის ნაშიერო

პაი (მომღიმარი სახით) ჰი.. ჰი..ჰი . როგორ დამიძახე?

(ამ დროს გასაცოდავებული და მტვერში ამოგანგლული წიაო ტასინგი ცალ ხელში ნამცხვრებითა და
მეორე ხელში ჯოხით, შუა კარის ზრურბლს აბიჯებს)

ტასინგ-ი (იღიმება გულიანად) წინწ, ოქრო (იხსნის ფუთას)

წინწ-ი (როგორც ყოველთვის ცივად) ა, ეს შენა ხარ!

ტასინგ-ი (ნამცხვრებს მაგიდაზე აწყობს) დედა სადღაა?

წინწ-ი (უყურებს) არ ვიცი.

ტასინგ-ი (დებს ჯოხს, იღებს ხელსახოცს და ინმენდს სახეს) რა ბედნიერებაა, უკვე სახლში

ვარ (შეხედა) სახლში... ყველაფერი რიგზეა?

წინწ-ი (ცივად, მკაცრად) ტასინგ უკან ვინმემ მოგაბრუნა?

ტასინგ-ი (არაბუნებრივი ღიმილით) ჰო.. არა, არა, ჩემი სურვილით, ძალიან მომენატრეთ.

წინწ-ი (მოულოდნელად) სახლიდან ვინმე აპირებს გაქცევას, თუ რაშია საქმე?

ტასინგ-ი (ხვდება, რომ ქალებმა იჩხუბეს და ცდილობს აღარ გააღიზიანოს) არ მესმის, რაზე

ცხარობ, ოქროვ? მოხდა რამე?

წინწ-ი არაფერი, თურმე სახლში თავს, კაცებით ვიქცევ.

ტასინგ-ი (ცდილობს ასეთ საუბარს თავი აარიდოს) რა საჭიროა ასეთი ლაპარაკი, დედამ რომ

გიგონოს?

წინწ-ი არ გაუკვირდება, დედამ თვითონვე მნახა.

ტასინგ-ი (სუსტ ნებისყოფას ამჟღავნებს) წინწ, მართალია, ჩვენს ოჯახში, შენ, ისე თავისუ-
ფლად და ლაღად ვერ გრძნობ თავს, როგორც შენს მშობლებთან ქალწულობის დროს, მაგრამ მე არასოდეს
ზედმეტი არ მომიტხოვნია შენგან, პირიქით, ყოველთვის ვფიქრობდი და ახლაც ასეა, რითი გასიამოვნო, რა
გიყიფოდ, გაჩუქო, შენ კი, დანახვისთანავე ასეთი სიტყვებით მხვდები? რისთვის, რატომ?

წინწ-ი ასეთი სიტყვები? უარესსაც გაიგონებ. საყვარლები მყავს, რაც ნახვედი სხვა

საფიქრალი არა მქონია, გესმის? მე...მე...

ტასინგ-ი (იტანჯება) წინწ, ოქრო, რატომ იქცევი ასე? რისთვის ლანძღავ საკუთარ თავს?

წინწ-ი ო! ამჯერად ეს ლანძღვა სიმართლეა. სხვა თუ არა, შენ ძალიან კარგად მიც-
ნობ, ჯერ კიდევ ქალიშვილობაში ძნელად მოსახელთებელი ვიყავი, ცუდი სახელი მქონდა და რატომღაც,
მანც და მანც ჩემი რძელობა მოუნდა მამაშენს- ჯოჯოხეთის მბრძანებელს? რაზე მომათრია? მე ხომ არც
ფიქრობდი ამაზე? როგორც კი თქვენი რძალი გავხდი, ვნება უფრო ამეშალა, ერთი რა სათქმელია, ორსაც
და სამსაც არ ვჯერდებოდი.

ტასინგ-ი (გატანჯული) წინწ, ვაიმე, რა დაგემართა ჩემო სიცოცხლე, რა შეგიძვრა ამისთანა?

(ძალაგამოცლილი ეშვება)

წინწ-ი არაფერი არც შემძრომია და არც დამცემია, სრულიად ჯანმრთელი ვარ, შენ თუ ხარ ჭკუაზე?
ჯერ არ წასულხარ, უკვე დაბრუნდი! ეჭვიანებო! ნახევრად შეშლილებო! ყველა გაგონილ სისულელესაც კი
ყურს მიღმა არ უშვებთ, ის კი არა უღვაშებზე იხვევთ, აი ვანა ხართ. ... მე კი სრულიად საღ ჭკუაზე ვარ.

ტასინგ-ი მართალი ხარ, მართალი ოქროვ, მაგრამ უცნაურია ის, რომ, არ მესმის რაზე
ლაპარაკობ...მე რამეს ვეჭვიანობ? რა გავიგონე ან რა დავინახე, ეს-ეს არის შემოვედი და გესლს და ცოფს
უშურველად ანთხევ, რა მოხდა, რა ეჭვიანობაზე მელაპარაკები, როდესმე თუ გიგრძენია ჩემგან ეჭვიანობა?

წინწ-ი მე.. მე....

ტასინგ-ი (მოშინაურებული) კარგი, კარგი, მაშინ შენ, კოუტან- კუს კვერცხო, მითხარი, ჩემი
არყოფნის დროს რა ნახე?

პაი მე.. (ენა დაება) მე?... მე მხოლოდ ვნახე., დავინახე,... ვნახე.. ერ..

წინწ-ი (ჩქარობს, ჭკუანაკლულისაკენ) წადი, წადი! ცოცხლების ვერ გაგიგია, მკვდრებისას

რას გაიგებ?

პაი (თითქოსდა დაუმსახურებლად) მაგრამ, მე ხომ დავი..

ტასინგ-ი (არ სჯერა) თქვი, თქვი... რა?

პაი ერ.. თი

ნინწ-ი (მოულოდნელად, პაის სახეში გაანწავს) წადი, წადი, შე კუს კვერცხო მეთქი!
 პაი (ვერ ხედება რაშია საქმე) კარგად გამილანუნე (ლოყაზე ისვამს ხელს, დაალო ხახა, მორთო ღრიალი) დედა! დედი, შე მართლა ძუ ვეფხვო შენა!
 ტასინგ-ი (ცოლს სიბრალოლით უყურებს, პაის კი, როგორც ბაემვს ისე ელაპარაკება) წადი, წადი, პაი შერეკილო, ჩქარა წადი, .. ხვალ შემოიარე.
 (ცრემლების წმენდა-წმენდით გადის შუა კარიდან, ისმის მწყემსის შეძახილები)
 ნინწ-ი (ველურივით) ამბობ ეჭვიანი არა ვარო, აბა რა არის, ჯერ არ ჩამოსულხარ და პაი-საგან ცდილობ ამბების გაგებას, თქვენი ასეთი ეჭვიანობა ბოლოს მომიღებს, სამარეს გამითხრის, (ტასინგი ცდილობს რალაც უთხრას, მაგრამ გრძნობს, რომ ვერ შეანყვეტინებს) გავიწყდება, რომ თქვენი გვარი – წიაო გადაბუგულებს ნიშნავს, რომ თქვენს გვერდით სიცოცხლე არ ბოგინობს და რომ ჩვენი ქორწინება ნაძალადევი იყო, ერთი ნათელი, ბედნიერ დღე არ მომაგონდება, დედაშენის ხელის გოგო ვარ, რით ვერ გაიგე, რომ ვნებააშლილი კახა ვარ (ტასინგი ქვითინებს) და თუ შემდეგ ცხოვრებაში ასეთი დავალებული ვიქნები თქვენს წინაშე, ჯობია საკუთარი სიცოცხლე გავილო. ჩვენს შორის, დღეს ყველაფერი დამთავრდებაო, ღმერთო ჩემო! (მაგიდისაკენ გარბის მკერდზე მჯილის დარტყმით, ფეხებს აბრახუნებს და ტირის).
 ტასინგ-ი (არ იცის როგორ დაამშვიდოს) ნინწ, რას ამბობ? ეს ხომ შენთვის არავის არ უთქვამს . შენს თავს შენ თვითონ აყენებ შეურაცყოფას, შეხედე რამდენი რამე მოგიტანე, გაჩერდი, ნუ ნერვიულობ, გთხოვ!
 ნინწ-ი (ნამოიყვირებს) არ მჭირდება, არც კი ვნახავ.
 ტასინგ-ი ანგარიშს არ უწევ რას ლაპარაკობ, საყვარლები, კაცებიო....
 ნინწ-ი ამას მე კი არა, დედაშენი ბრძანებს.
 ტასინგ-ი (არ სჯერა), ნინწ, დედაჩემი ამას როგორ გაბედავდა? აბა რას ამბობ, ნუთუ ასეთ შეურაცყოფას მოგაყენებდა?
 ნინწ-ი დედაშენს ვძულვარ, მის თვალში მე არარაობა ვარ, ჩემს გამოლევას ლოცულობს. იმასაც ბრძანებს, რომ ღამ-ღამობით კაცებს ვმასპინძლობ, ლანძღვა-გინებას და გესლს უმიზეზოდ არ იშურებს. გათახსირებულო“ ბოზო, ნაძირალა- ეს მისი სიტყვებია.
 ტასინგ-ი ვერ დავიჯერებ! არ მჯერა, რომ დედაჩემი
 (დედა შემოდის კარებში)
 მოხუცი (ჯოხით თითქოს იატაკს ბურღავსო, გაავებული) აა! (ორივე მისკენ ტრიალდება)
 დიახ, ეს ჩემი სიტყვებია ნინწ, კარგია, რომ გითქვამს ქმრისთვის, რა ყოფაში გაგდებ (სიჩუმე)
 ტასინგ-ი (თავგზაბზნეული დედისაკენ მიემართება, რომ ხელი შეაშველოს) დე!
 ნინწ-ი (ზედმეტად გრძნობს თავს, დგება) ტასინგ!
 მოხუცი (მკაცრად) ენა მშვენივრად გიჭრის, თქვი! გულახდილად ლამაზო! ნუ ჩაუდნი ხელ-ში!, მარწუხებში გყავს უმონყალოდ მოქცეული და ვერაფერს ვერც ხედავს და ვერცა გრძნობს. მე კი რა, დავბერდი, და არც არაფერილა შემიძლია....
 ტასინგ-ი (ნაღვლიანად) დე!
 მოხუცი (გესლიანად) ამ სიბერეში, უსინათლო ბერიქალს, შვილილა მყავს ერთადერთ იმე-დად და ესეც გინდა ხელიდან გამომტაცო? ვიცი თქვენთვის რა ტვირთივა ვარ და ჩემი ცემის სურვილიც რომ გაგიჩნდეს, არც ეგაა გასაკვირი, ცოცხლად დამარხვაზეც არ იტყვი უარს, გისმენ ნინწ, თუმცა შენგან კარგს რას უნდა ველოდე.
 ნინწ-ი ფარხმალდაყრილი) დე! რა ვთქვი ამისთანა? ტასინგ! ხომ გესმოდა?
 მოხუცი (გაცეცხლებული)კახა, შე გაიძვერა, ჩემს თვალწინაც არ ერიდები კაცების მილე-ბა-გასტუმრებას, უსინდისო, მატყუარა, სახე უკანა ნალად გქცევია, ჩემი შვილის ხელით გინდა მომილო ბოლო, ვერაფერს გამომაპარებ. ჩემს შვილს თავი დაანებე, მიმღობი და პატიოსანი კაცია, თუ შუბლის ძარღვი კიდევ არ გაგწყვეტია, სთქვი, ოთახში ვისთან ერთად იყავი ჩაკეტილი? ფანჯრიდან ვინ გაიპარა? თქვი, თქვი შენს ქმართან, რა ყოფაში გაგდებ, გამწარებ არა?
 ნინწ-ი ვინ გაიგონა ოთახში ხმაური? ვინ გითხრათ რომ ჩაკეტილი ვიყავი ან ვინ გაიქცა ფანჯრიდან? დე, სიბოროტისაგან არ იცით რა ქნათ, სისხლს მანთხევთ, თქვენ კი.....
 მოხუცი წიაო (გაბოროტებული კანკალებს) მეხიც დაგცემია შე კახა, შენა... (ტრიალდება) კოუ ტან! შენ ხომ დაინახე, თქვი, რას გაჩუმებულხარ
 ტასინგ-ი დე, ნავიდა.
 მოხუცი ნავიდა? (მოულოდნელად) კოუ ტან! კოუ ტან! (სწრაფად გადის შუა კარიდან, გარედან ისმის მისი ძახილი)
 ტასინგ-ი ნინწ!
 ნინწ-ი წადი წადი, მოუსმინე და დაუჯერე დედაშენს!
 ტასინგ-ი (მოლუშული, დაბალ ხმაზე) შედი შენს ოთახში.
 ნინწ-ი რატომ? არ ნავალ!

ტასინგ-ი ნინნ! ნუ თავნებობ. დამიჯერე, წადი.
 ნინნ-ი (გაბოროტებული მიაშტერდა) კეთილი, ნავალ, ამდენი ხნის უნახავ დედა-შვილს ვინ დაგიშლით მარტო ყოფნას.(გადის მარჯვნივ)
 ტასინგ-ი ეი! ნინნ! ყური მიგდე! (მოხუცი ბრუნდება)
 მოხუცი (კანკალებს, ძლივს მოაბიჯებს) ეს შერეკილიც გაქრა, (მაშინვე გადადის საქმეზე, მაცდურად) ჰმ, ნინნ, დავუშვად თვალში, მე ბენვი შეგამჩნიე და უსამართლოდ მოგექეცი, შენ თუ ნამუსი სუფთა გაქვს უთხარი შენს ქმარს, მე კი ჩემს ცოდვას ვალიარებ. ნინნ, ისე უნდა იცოდე, რომ ტასინგს ვემუდარებოდი მამაშენს ნუ დაუჯერებ და ამ ქალს ცოლად ნუ მოიყვან მეთქი (იმეორებს ანდაზას) ლამაზი ცოლის პატრონი დედას გაიხდის მტერადა.
 ტასინგ-ი დე, ნინნ აქ არ არის.
 მოხუცი სად გაქრა?
 ტასინგ-ი თავის ოთახში.
 მოხუცი შეეშინდა...
 ტასინგ-ი არა,არა, მე ვშიშობ, ცუდად არ გახდე, ვგრძნობ, მისი აქ ყოფნა გალიზიანებს, უმჯობესია თვალიდან მოგცილდე
 მოხუცი რას ნიშნავს თვალიდან მომცილდე, სადა მაქვს თვალეები ამ ბრუცინასა? .შენც ნერვებს მიშლი?
 ტასინგ-ი (მოუთმენლად) დე, არც მიფიქრია, ყველაფერს ეჭვის თვალით ნუ უყურებთ!
 მოხუცი ვეჭვიანობ კი არა, შენი სიყრუე და სიბრმავე მანუხებს, რაღაც სისულელეებით ცხვირი დაგიმშვენა, შხამიც გახვრეპინა და ახლა ჩემზე ანთხევ!
 ტასინგ-ი დედა! დაისვენეთ, ნუ ბრაზობთ, ხომ გაიგეთ რომ უვარგისია, ერთხელაც იქნება და კარგად მივბეგვავ.
 მოხუცი სრულებითაც არ ვბრაზობ, მე ის მალეღვებს, ამხელა კაცს, ცოლისა როგორ ეშინია .
 ტასინგ-ი (ალარ იცის რა ქნას) კარგი, კარგი დამშვიდდი დედა! ნამცხვრები მოგიტანეთ, აი ისეთი, როგორიც თქვენ გიყვართ.
 მოხუცი მე? ამით გინდა გული მომიღობო? მიართვი შენს ლამაზმანს.
 ტასინგ-ი (ამოიოხრა) არ ივარგებს დედა ასეთი ლაპარაკი, აბა დაფიქრდით, მისთვის ჩვენს ოჯახში ყოფნა არაა ადვილი, მე ხშირად გარეთა ვარ, შენ მოხუცებული, ის კი ახალგაზრდა, მეზობლებიც სანთლით საძებარია, სამად სამი სული ვართ ოჯახში და ვერ მოვრიგებულვართ, უგუნურობაა და მეტი არაფერი
 მოხუცი ტასინგ! ვის გასაგონად ლაპარაკობ?
 ტასინგ-ი (დამნაშავესავით იღიმება) დე, ვერც გავბედავ თქვენ რამე გასწავლოთ.
 მოხუცი მე უგუნური ვარ, შენ კი ღმობიერი და მორჩილი.
 ტასინგ-ი კარგი დედა, გვეყოფა, ის მითხარი, რა შეემთხვა, ვერაფერი გამიგია.
 მოხუცი შენს თავს ჰკითხე.
 ტასინგ-ი (შეშინებული) დედა, ნუთუ ეს სიმართლეა, ჩემი არ ყოფნის დროს.....
 მოხუცი ეს ორი ღამეა, მისი ოთახის მხრიდან მესმის ორის ხმა.
 ტასინგ-ი ნინნ?
 მოხუცი დიახ, ნინნ და ერთი კაცი, ოთახში ხმაურობენ, ჩურჩულებენ...შუალამისას დილამდე...
 ტასინგ-ი (ბოლომდე არ სჯერა) რატომ არ დაიჭირეთ?
 მოხუცი (შეგნებულად) ახლო-მახლო კაცის ჭაჭანება არაა, უნდა ვიგულისხმოთ, ან შემთხვევით გამვლელია ან კიდევ შენ, ქურდულად მოსული.
 ტასინგ-ი გაოგნებული მე? მე არ ვყოფილვარ.
 მოხუცი (გრძნობს, რომ ტასინგი უკვე იჯერებს, სახეზე ღიმილიც კი დასთამაშებს) რა? შენ არ ყოფილხარ?
 ტასინგ-ი არა, არა დედა.
 მოხუცი მაშინ საინტერესოა, მაინც ვინ იყო? შენ არ ყოფილხარ არა?
 ტასინგ-ი (განანამები) არა, არა მეთქი დედა.... ისე, როგორ გაბედა? არა და იფიცება, რომ... ის..
 მოხუცი (მკაცრად) მისი ცრუ ლაპარაკი ჰაერს ისევე აბინძურებს, როგორც ერთი ხვრელიდან გამოსული, ვიგრძენი, რომ ოთახში ვიღაც ყავდა, ვაღებ კარს, ვიღაც მწვდა საყელოში, მკრა ხელი და ნამაქცია, თვითონ ფანჯრიდან ისკუპა და თავს უშველა.შედი ნახე, ფანჯარა გატეხილია, გესმის? შენ არა ხარ და ბუდეს ასე აბინძურებინებ მაგ გომბიოს? ამიტომ ვჩქარობდი შენს ჩამოსვლას....შენმა ცოლმა ღამე უცნობთან გაატარა, დაგცინა, მასხრად აგიგლო...

ტასინგი- (გაცოფებული მუშტს ურტყამს მაგიდას)დე! დედა! გეყოთ! შეწყვიტეთ! ყელამდე ვარ!

მოხუცი (ყასიდად, ჯოხს ურჭობს უხეშად იატაკს) ის მაკვირვებს, რომ, არც ჰკადრებ რამის კითხვას, სცემე, გატყიპე და აიძულე ყველაფერი აღიაროს. (აკანკალებული ტასინგი ეცემა მაგიდაზე, წინნ შემოდის მარჯვენა კარიდან)

წინნ-ი (მკაცრად,გაბოროტებული) რას მეძახდით დედა-შვილი, მოვედი, მაგრამ ტყუილად.

მოხუცი ძალიან კარგი, რომ მოხვედი.. ტასინგ, კარის უკან ტყავის მათრახია, მამაშენი ამით აწამებდა ურჩებს, შენ კი, თუ ცახცახებ, ხელი აიღე ჩემს შვილობაზე (ხელით ეხება კარის უკან ჩამოკიდულ მათრახს)

წინნ-ი ჰმ!

მოხუცი აი მათრახი, ტასინგ, მე კარს ჩავკეტავ, შენ კი დაწვრილებით გამოჰკითხე ყველაფერი .

ტასინგი-ი (აცახცახებული ხელით ართმევს მათრახს) წინნ!...

მოხუცი ჩქარა! ჩქარა მეთქი...

ტასინგი-ი დე, დავკითხავ,... თქვენ ნუ შიშობთ.....

მოხუცი მამაშენის წინ დაიჩოქოს.

წინნ-ი რაო?

მოხუცი (მეხდაცემულივით) მუხლებზე! (წინნ-ი იჩოქებს)

ტასინგი-ი მათრახმომარჯვებულს სიმწრის ოფლი ასხამს) ჩემი არ ყოფნის დროს რა.... რას .. აკეთებდი? რას საქმიანობდი?

მოხუცი შე ჯადოვ, შე უწმინდურო!

ტასინგი-ი (მათრახზე მიანიშნებს) თქვი.. შენ! .. შენ!... თქვი!

წინნ-ი (ზიზლით ხან ერთს შეხედავს, ხან კი მეორეს) ჰმ! (ცივად იცინის) თქვე მაიძულეთ! (მოულოდნელად ძალიან ხმამაღლა) დიახ, მართალია, მეძინა კაცთან, აღარ მინდა თქვენი, წიოს ოჯახის პურით პირის ჩატკბარუნება, ამაზე უარესი რა უნდა მიყოთ.

ტასინგი-ი (ფერდაკარგული) რა?... შენ აღიარებ?...

წინნ-ი დიახ, ვაღიარებ, დედაშენის ნათქვამი ყველაფერი სიმართლეა, დღიდან თქვენს ოჯახში შემოსვლიდან, ერთი დღეც არ მიცხოვრია პატიოსანი ცხოვრებით, ღირსი ვარ.. გამთელეთ, გამლანძღეთ, მომსპუთ...ტასინგ, მე უწესო ქალი ვარ, შენ წესიერი, უდანაშაულო, ჩვენ ადრე თუ გვიან დავცილდებოდით, მიუხედავად შენი ფაქიზი დამოკიდებულებისა ჩემდამი. შენი დედიკოს გამო, მე, შენთან პატიოსნად ვერ ვიცხოვრებდი, მებრალეები ასეთი უბედური, არარაობა რომ ხარ, ნებისმიერი ჩემს ადგილზე ასე მოიქცეოდა, იმსახურებ და იმიტომ, შენ ჯერ კიდევ დედის კალთას გამოკერებული ძუძუმწოვარა ხარ.... ესლა კი მომკალი, ყველაფერი გულახდილად ვაღიარე, ერთი კი იცოდე, ამ ქვეყანაზე დედაშენზე გულ-ღრძო, გესლიანი დედაკაცი არ დაიარება, უფრო საზიზლარი და ბოროტო დედამთილი არავის ეყოლება, ვიდრე მე,... შეხედე როგორ.....

ტასინგი-ი წინნ! გაჩერდი! გეყოფა!

მოხუცი (ტასინგ-თან ერთად) ოი, შე ჯადოქარო, კახპავ, კიდევ შენ იმაღლებ ხმას?

წინნ-ი (მირბის მსხვერპლშენიერვის მაგიდასთან, იღებს თოჯინას) ტასინგ, შეხედე, დედაშენის ნამოქმედარია, როგორ მწყევლის და მკრულავს, რას არ მოიგონებს, ოღონდ როგორმე მომსპოს, კარგად შეხედე! (თოჯინას ისვრის)

მოხუცი ტასინგ... მოჰკალი ეგ კახპა, მოჰკალი ეგ ზნედაცემული, დაჰკა! დაჰკა! მათრახი მეთქი.

ტასინგი-ი (დაკარგული აქვს რეაქცია) დიახ, დედი, ვარტყამ, ვცემ! (მათრახს იღებს, თითქოს ჰაერში შემდება, იყინება, იყურება პირდაპირ, თვალებში სიმკაცრე გამოსჭვივის. სიჩუმეა. ცრემლი ახრჩობს. უცბად აგდებს მათრახს, ფეხებში უვარდება დედამისს, მთელი სხეულით თრთის და ტირის) ვაი დედი!

მოხუცი შენ იტყვი კაცი ვარო! სად არის შენი ჯიში და ჯილაგი! (ტასინგი იღებს მათრახს და ურტყამს)

წინნ-ი შენ.. შენ ამას ბედავ?

(ვილაც კარზე ძლიერად აბრახუნებს, გამიღეთ! გააღეთ!

ტასინგი-ი (ორ გაცოფებულ ქალს შუა) ვინ არის? ვინ!

ხმა მე, მე ვარ!

მოხუცი (ჯოხს აგდებს) ვინ შენა!

ხმა (გესლიანი სიცილით) მე, ჩოუ ჰუ.

მოხუცი რა? ვეფხვი?

ხმა ეს მე ვარ, თქვენი ნათლული, გააღეთ კარი!

ტასინგი-ი (გაოცებული) უცნაურია, ვეფხვი დაბრუნებულა (შუა კარს აღებს, ჩოუ ჰუ შემო-

დის, ერთმანეთს შეშინებულები და რალაცის მოლოდინში უყურებენ. სამარისებური სიჩუმეა)

მოხუცი (მოლუშული) ვეფხვო, რისთვის გარჯილხარ?

ჩოუ (გესლიანად) მუხლი რომ მოვიყარო ნათლიის წინაშე.

მოხუცი მუხლი მოიყარო?

ჩოუ დიას!

ტასინგ-ი (გულწრფელად უხარია) ვეფხვო, როგორ ხარ? როგორ დააღწიე თავი?

მოხუცი (მოლუშული) ტასინგ, შვილო, გამომყევი ჩემს ოთახში.

ტასინგ-ი (ვერ გაუგია რაშია საქმე) დე?

მოხუცი (მკაცრად) გამომყევი მეთქი. (მოხუცი ჯოხზე დაყრდნობით მიემართება მარცხენა კარისაკენ, ტასინგ-ი უკან მისდევს)

(ენაჩავარდნილი წინწ-ი შიშით უყურებს ვეფხვს)

წინწ-ი (ჩუმად) რატომ მოხვედი? რისთვის?

ჩოუ (ხანმოკლე მზერას აპყრობს, მოლუშული, დამძიმებული) მომდევდენ.

წინწ-ი ვინ?

ჩოუ გარშემო ნისლია, ვერავინ შევიცანი (უცბად) ჩააქრე სანთელი!

წინწ-ი (შეშინებული) რა? (სანთელს მაინც აქრობს მსხვერპლშენიერვის მაგიდაზე. ჩამობ-
ნელდა. ფანჯრიდან მოსჩანს რუხი ფერის ნისლი და შორიდან ისმის ორთქმავლის გაბმული საყვირი)

(ჩოუ ჰუ ფეხის წვერებზე უახლოვდება ფანჯარას)

წინწ-ი ეს შენა ხარ? შენ?

ჩოუ გაჩუმდი! თითქოს კარის უკან ვილაცაა, დაუგდე ყური!

წინწ-ი (უსმენს) არა, ქარია.

ჩოუ თუმცა მართალი ხარ. (მარცხენა კარისაკენ ტრიალდება) უცნაურია, ამდენ ხანს ოთახში, რას აკეთებენ?

წინწ-ი ვინ იცის?

ჩოუ ჰმ.. (მიანიშნებს ირონიით) ასე მგონია, ამ ღამეს რალაც უნდა მოხდეს.

წინწ-ი მეც ასე ვფიქრობ (თავს უქნევს)

ჩოუ წინწ, გეშინია?

წინწ-ი (ტრიალდება) მეშინია? არა.
ფარდა სწრაფად ეშვება

პირველი მოქმედების დასასრული

მეორე მოქმედება

იმავე დღის ცხრა საათი. ენვანის (ჯოჯოხეთის მბრძანებელი, ასეულის უფროსი, მემამულე, შეი-
არალებული გამომძალველი) სახლში სასტუმრო ოთახი. კვადრატულ მაგიდაზე, მცოცავი არსებების მს-
გავსად, საცოდავად ბჟუტავს ნავთქურა. ოთახის ყველა კედლებზე და ფანჯრის ჩარჩოებზე მოძრაობენ
შავი ჩრდილები. ფანჯრები დაკეტილია ყრუდ. ერთ კედელთან, მედიდურად დგას წითელი ხისაგან ნაკეთი
უზარმაზარი კარადა, რომელიც თავის უბეებში მთელი სახლის საიდუმლოს ინახავს. სარიტუალო მაგიდაზე,
მსხვერპლშენიერვისათვის საჭირო სანთლებთან ერთად, ღამფის მიმქრალი შუქის ანარეკლი, შავი ფერის
კერპის ფიგურას უსიამოვნო, შემაშინებელ გამომეტყველებას აძლევს. მოლუშული ბებერი წიაო დგას მსხვერ-
პლშენიერვის მაგიდასთან.. ფართედ გახელილი თვალებით მიშტერებია რალაცს და სულგანაბული რეკავს
ზარს, თითქოს კერპი გამოსცემდეს ამ ხმას. მაგიდის წინ უშველებელი კერამიკის ჭურჭელია, რომელშიც
ცხოველი ცეცხლით ინვის „ყვითელი ფულები“ * ფულის ნამწვავები ცეცხლის ენებს დაჰფარფატებენ, რომ-
ლის ანარეკლი მოძრავ ფარანს წააგავს * და დრო და დრო საქსოვ დაზგაზე მორბენალ ძაფის მიმწყობივით
ბოროტი ენვან-ის სახეს ხვდება. იქმნება შთაბეჭდილება, თითქოს ჯოჯოხეთის მბრძანებელი სინათლის შუქ-
ით გალიზიანებული ხან ნადირვით გრგვინავს, ხან კი მოსისინე ჭრელ გველად იქცევა და სისხლდარღვებში
სისხლს გიყინავთ. კერპისაკენ მიმართული უსინათლო, დაღრეჯილი სახით, ბლუჯა-ბლუჯა ყვითელ ფულებს
სჩრის კერამიკის ჭურჭელს და საგულდაგულოდ ბუტბუტებს „წარმავალი ცხოვრების“ შელოცვებს. .ირგ-
ლივ სიჩუმეა. ოთახის ამოღამებული კუთხიდან მოისმის ჩვილის კრუსუნა.

მოხუცი სიაო ჰეი ბოროტი სულების ზმანებებმა გამოაღვიძა.

(ოთახში მორბენალმა შავმა აჩრდილებმა კი უარესად ააღრიალა. მოხუცს ამოჰყავს ბავშვი და ხელში
რწვეა-რწვეით უმღერის)

„ნანა, შვილო, ნანინა,

შვილო რამ შეგაშინა?”

შენ სულს დაბრუნებას ვთხოვ,

არვის მივცემ საჯიჯგნად.
ჩემს სიცოცხლეს მირჩენის,
შენი ერთი ღიმილიც,
ნუ გეშინის პანანა,
აგრემც შემოგველები.
ჰეიც-ის სულო დაბრუნდი,
დაბრუნდი გიცდის ბებია,
რომ ტკბილი ძილი მოგგვაროს,
არ გაგიტაცოს ფერიამ.

(ბავშვი ჩერდება და ყველაფერი ირინდება, მოხუცი ისევ აგრძელებს)

სულო დაბრუნდი, დაბრუნდი,
ჰეიც-თან აბა ჩქარაო,
ცოდვილ ხორცს ნუ მიატოვებ,
თავთან ბებია გადავასო.

მოხუცი (უცბად) ტასინგ! შეხედე ბავშვს რა უცნაურად სძინავს.

ტასინგ-ი (თავს წევს, უყურებს) მართლაც, შიშს მგვრის, თითქოს მოკვდაო.

მოხუცი (მოულოდნელად) ღმერთო ჩემო! ტასინგ..... შენლა აკლდი, (მოფერებით) ჰეიც, ნუ გეშინია, მამაშენმა იხუმრა, დღეგრძელი იყავ ჩვენო იმედო, შენს მეტი არავინ გვაბადია, რასაც უყურებ ყველაფერი შენია, ნუ ნახვალ, ნუ.....

ტასინგ-ი დე, თქვენ ბავშვის სახეს ვერ ხედავთ, სახე მოექცა და თვალები კი დახუჭული აქვს..

მოხუცი (შეშინებული) ზედმეტი დალიე და მაგის ბრალია, ისე შეიძლება მართალიცა ხარ, სადილობისას უცნაურად ატირდა!

ტასინგ-ი ბავშვის თვალების გამომეტყველებით მივხვდი, რომ რალაცამ ძალიან შეაშინა.

მოხუცი ბოლოს და ბოლოს მიხვდი, მადლობა მამაზეციერს! რაც შეიძლება დროზე უნდა გავისტუმროთ. დღეს მართლა გვიანია, ხვალ კი უთენია გავუყენებ გზას.

ტასინგ-ი დედა, რა აჩემებაა, კაცს ქვეყანაზე არავინ აბადია, თქვენ გაგდებას უპირებთ? ეს ხომ.....

მოხუცი მაშინ თქვი, როგორ მოვიქცეთ?

ტასინგ-ი დე, გაიგეთ, ადამიანის ასე მოცილება მის სიკვდილს ნიშნავს, მე ეს მიჭირს, ძალიან კარგად მესმის, რომ უნამუსოდ მოიქცა, მაგრამ, ნუთუ არ შეიძლება ერთხელ ეპატოს?...
მოხუცი (გაცეცხლებული) ჭკუნაკულლო! რას ამბობ თუ გესმის? ან ვის გულისხმობ?

ტასინგ-ი (ორჭოფულად) თქვენ რა, წინწი არ.

მოხუცი- წინწ და წინ, მამაზეციერო (ოხრავს) ვაი, შენ ჩემო სულელო შვილო, სიკვდილის აჩრდილი დაგდევს, შენ კი მასზე ფიქრობ! ტასინგ! ყური მიგდე, ვეფხვი ბუნაგშია, ხვდები ვისაც ვგულისხმობ, შენს გვერდითაა, აი იმ ოთახში სძინავს (უცბად სწყვეტს საუბარს) ტასინგ! რალა მაინც და მაინც დღეს დალიე, რისთვის იყო საჭირო?

ტასინგ-ი (ძალაგამოცლილი) ჰო, დავლიე, დე.

მოხუცი ეშმაკი შეგიძვრა თუ რა არის? ძალზე გამოიცვალე.

ტასინგ-ი არაა დრო თუ. (ძლიერად მოქნეული ხელით, მუშტს არტყამს მაგიდას)

მოხუცი (მოფერებით) ტასინგ!, შვილო, მომიახლოვდი.

ტასინგ-ი (უახლოვდება) ბატონო, დედა!

მოხუცი ტასინგ! გეძნელება? გიჭირს?

ტასინგ-ი (დედას უყურებს, ტურების კვნეხით) არა, დე.

მოხუცი (ხელს ჰკიდებს) გიმძიმს წინწ-ისთან გაცილება, მისი გაგდება?

ტასინგ-ი (ხელს ითავისუფლებს, ზიზლით) ვინ გითხრათ? (ცდილობს თავის სისუსტეები დაფაროს, ამიტომ უფრო მეტად გაბრაზებული ვინმემ გითხრათ რამე?

მოხუცი (ცდილობს შვილის თავმოყვარეობაზე იმოქმედოს) დიახ, არცერთ კაცზე უარს არ ამბობს (გრძნობს, რომ ტასინგ-ი თანდათან ნებდება, მსუბუქად იცილებს ტასინგ-ის ხელს და ნელა აგრძელებს) შენს ადგილზე თუ არ ავკუნავდი, გავაგდებდი მაინც.

ტასინგ-ი დე, იქნებ იმ კაცის ვინაობა.. ხომ უნდა ვიცოდე... მართალია ბავშვობიდან ყველაფერს მიმალავთ, მაგრამ, ახლა წინწის ქმარი ვარ. ვინაა ის ხოხობი? (მაგიდას ეყრდნობა) მიმალავთ? ამით უფრო მეტ ტკივილს მაყენებთ, ნუთუ ვერ ხვდებით?

მოხუცი (მცირე დუმილის შემდეგ) ტასინგ, ხელები გიკანკალებს.

ტასინგ-ი მე.. მე გულში (გულზე ირტყამს ხელს), ცეცხლი მინთია, ცოცხლად მფერფლავ

მოხუცი (თვალებს ხუჭავს) ვაი, შენ ჩემო უბედურო, ლერწმის მსგავსო შვილო, ნუთუ გეყო-

ფა ძალა, გაუძლო ასეთ ქარიშხალს?
 ტასინგ-ი მაგრამ (თავისთვის) მე მაინც გავიგებ მის ვინაობას.
 მოხუცი (თითქოს დაინახა) ტასინგ, რა დაგემართა, როგორ გაიცრიცე?
 ტასინგ-ი (ზიზღით) დე, თუ გიყვარვარ, ნუ დამიმაღავ მის ვინაობას.
 მოხუცი როგორ მიყურებ?
 ტასინგ-ი როგორ დედა? როგორ მიხვდით?
 მოხუცი (თავის ქნევით) ბრუციანი კი ვარ, მაგრამ ჩემს სისხლსა და ხორცს შიგნეულობი-
 ანად ვხედავ. (ტრიალდება მისკენ) ტასინგ, რას მომჩერებიხარ? გეშინია არა?
 ტასინგ-ი (შეშინებული) დე, არა, რას ბრძანებთ..
 მოხუცი (დამაჯერებლად) დიახ, ტასინგ, ასეა... საინტერესოა გულში რას ფიქრობ?
 ტასინგ-ი მე.. მე არაფერს.
 მოხუცი რაღაცას მიმაღავ, გითხარი, შენ გულისთქმასაც ვერ გამომაპარებ, დიდი ხანია
 ვგრძნობ სიძულვილს საკუთარი დედისადმი.
 ტასინგ-ი რას ბრძანებთ, დე...
 მოხუცი (მოლუშული) ვერ მიტან, იმიტომ, რომ თქვენს შუაში ვარ და მსურს, სირცხვილი,
 სიბრმავე აგაცილო თავიდან, შენ კი..
 ტასინგ-ი დე, იცით რა, მხოლოდ იმ კაცის ვინაობა მაინტერესებს, ის მძულს, თქვენ კი მტან-
 ჯავთ.
 მოხუცი ნინნ-ის რატომ არ ეკითხები?
 ტასინგ-ი (გულწრფელად ვეფერება) დე, თქვენ ხომ.. ის თქვენი თვალით ნახეთ? რაღა ან ვილა
 გიშლით ხელს, ბრძანეთ.
 მოხუცი ტასინგ, გავიწყდება, რომ უსინათლო ვარ
 ტასინგ-ი (უცბად დგება) დედა, მაშინ მივდივარ..
 მოხუცი (აღელვებული) საცაა შუალამეც დადგება, სად უნდა ნახვიდე?
 ტასინგ-ი აქ დარჩენა არ შემიძლია, არა... (მამის პორტრეტისაკენ) დე, შეხედეთ, შეხედეთ
 ჩქარა, მამაჩემიც კი დამცინის (გარბის შუა კარიდან)
 მოხუცი (მისდევს ყვირილით) ტასინგ! ტასინგ დაბრუნდი (შუა კარიდან გადის)
 (მარჯვნიდან ისმის მამაკაცის მკერდისმიერი ხმა, მღერის)
 წლის პირველი თვის თხუთმეტში,
 იღება ტაძარი ყველა,
 შესასვლელში კი ორ რიგად,
 ხარებისა და ცხენების ნიღბებით,
 ჯოჯოხეთის მოციქულები მწკრივდებიან.
 (პასუხს არავენ სცემს)
 (შორიდან ისმის მატარებლის ხმაური, გამოდის ნინნ-ი, დამშვიდებულია, თმის ერთი ლოკონი საფერ-
 თქელზე აქვს ჩამოშვებული, თვალებს აქეთ-იქით აცეცებს, ვილაცას ემალება, ფეხის წვერებზე მარცხენა
 კარს უახლოვდება)
 ნინნ-ი (ჩუმად) ვეფხვო, (მოხუცი შემოდის შუა კარიდან)
 მოხუცი (ძალიან მკაცრად) ნინნ!
 ნინნ-ი (ცდილობს მოაჩვენოს თავი, თითქოს ყველაფერი სულერთია) რა გნებავთ?
 მოხუცი აპირებთ თუ არა წასვლას?
 ნინნ-ი (უკან იხევს) არა.
 მოხუცი ნინნ, (აუჩქარებლად) აბა რას ფიქრობთ?
 ნინნ-ი (გაბოროტებული) არ ვიცი.
 მოხუცი თავს ნუ იკატუნებ, ვიცი რომ აქ ვეფხვია.
 ნინნ-ი სულაც არ ვიკატუნებ და რასაც ვაკეთებ შეგნებულად.
 მოხუცი ნინნ, ოთახში რა უნდა მართოს? რატომ არფერს არ ამბობს, რას ფიქრობს?
 ნინნ-ი არ ვიცი.
 მოხუცი როგორ თუ არ იცი, მისი მუცლის ჭია ხარ, მისი..
 ნინნ-ი (აფრთხილებს) გიჯობთ სიტყვები უკეთესად შეარჩიოთ, უფროს-უმცროსობის წესს
 ნუ დავარღვევთ, თორემ მეც არა ნაკლებ შემიძლია გიპასუხოთ.
 მოხუცი (გრძნობს ნინნის ასეთ შეუვალობას, განგებ) ჰმ! იცი? რომ ტასინგი ეს-ესაა გავი-
 და.
 ნინნ-ი ვიცი..
 მოხუცი იმ ოთახში ვეფხვია, სახლში კი მხოლოდ ბრუციანი მოხუცი ვარ.
 ნინნ-ი ნუ ცდილობთ ჩემს შეშინებას, ვიცი, რომ ჩვენი სიცოცხლე თქვენს ხელშია

მოხუცი ნინო (ღრმად ამოსუნთქის შემდეგ) ისე, ეხლავე რომ წასულიყავით ჯობდა.
 ნინო-ი ამ შუალამისას?
 მოხუცი ვითომ რატომ არაო?
 ნინო-ი სად მიბრძანებთ წასვლას?
 მოხუცი სადაც გინდა. (მრავალაზროვნად, პირქუშად) წახვალ თუ არა?
 ნინო-ი არა!
 მოხუცი ჰმ! ნინო, ნუთუ ასეთი უგულო ხარ?
 ნინო-ი (ზიზღით) დედამთილო, იგივე მსურს თქვენ გკითხოთ.
 მოხუცი (აენთო, მაგრამ ცდილობს ბოლმის დაფარვას) კეთილი, არ ვაპირებუსიამოვნებას,
 მაგრამ გახსოვდეს: მე მყავს ოჯახი და მყავს ვაჟი-მემკვიდრე, შენ კი უშვილი ხარ, ამიტომ დედისას ძნელად
 გაიეგბ, ისიც გავინწყდება, რომ მოხუცი ვარ, ჩემი ჭალარის მაინც შეგრცხვეს. ვალიარებ, რომ შეიძლება
 გავინროვებდი, მაგრამ სახლიდან არავის გაუგდებარ, ახლა კი, (უნებურად ტრიალდება მარჯვენა კარისაკენ)
 როცა ჩვენი ოჯახი განსაცდელშია და ვინ იცის რა ელის, შურისძიების ჟინმა შეგიბყრო?
 ნინო-ი (ყურადღებით აკვირდება მოხუცს) დე, არ გინდათ ქარაგმებით ლაპარაკი, პირდები
 მითხარით სათქმელი. კარგად მესმის, რომ ყველა ოჯახს თავისი კანონები აქვს, უღირსად მოვიქეცი, მაგრამ
 გარწმუნებთ შეგნებულად.
 მოხუცი (რალაცაზე ანიშნებს) შეგნებულად? მაშინ, ეხლავე სთქვი, რას აპირებთ?
 ნინო-ი ვინ ვაპირებთ?
 მოხუცი შენ და ჩოუ ჰუ, ვეფხვი ტყუილად არ გაირჯებოდა ჩვენთან მოსვლით.
 ნინო-ი მშვენივრად მიხვდით, ანდაზისა არ იყოს- ვეფხვის გამოჩენას, ოჯახში ავი სულების
 მომრავლება მოსდევსო.
 მოხუცი ნინო, მართალია, შენ აღარ გინდა ამ ოჯახში დარჩენა, მაგრამ ტასინგ-ის ცოლი
 ხარ, მის გვარს ატარებ, ჩოუ ჰუ-ს, ჩვენი დაღუპვა განუზრახავს, ნუთუ შენ ამას დაუშვებ?
 ნინო-ი (დაცინვით) როდიდან იზიარებთ ჩემს აზრს?
 მოხუცი ნინო! შენ ყოველთვის წინდახედულობით გამოირჩეოდი.
 ნინო-ი ყველა ადამიანი თვითონ ირჩევს თავის სავალ გზას, ფართეს ან ვიწროს, ეს მისი
 ნებაა, ე.ი. თავის უფალია.
 მოხუცი რას ამბობ ნინო, (მზრუნველობით) რას ამბობ?
 ნინო-ი მაშინ, დაასმინეთ და მოუვლიან, თქვენც დაისვენებთ...და ..
 მოხუცი (ხვდება რომ თვალთმაქცობს, სცდის) შენ კარგად იცი, რომ მე ეს არ შემეძლია, სხვა
 რომ არაფერი, ჩოუ ჩემი ნათლულია.
 ნინო-ი (ირონიით) სულ დამავინწყდა, რომ უკვე ცხრა წელია წმინდა წერილს კითხულობთ
 იმ ქვეყნიურ ცხოვრებაზე, ფულს უშურველად სწირავთ ოჯახის კერძს, ის კი წყალობას არ გაკლებთ. და
 ყველაფერი ამის შემდეგ, ჩვენ, თქვენი ოჯახი, ცოდვის ბუდედ ვაქციეთ. თუ დაბეზლება არ შეგიძლიათ,
 იქნებ მისი დაბადების დღე მაინც გავიგო ჰა, რას იტყვით?
 მოხუცი რისთვის?
 ნინო-ი (ჯობრით) ხის თოჯინისათვის, კარგად გეხერხებათ..
 მოხუცი გაიძვერა შენა, (თითქოს ჯავრის ამოყრა უნდოდა, მაგრამ თავი შეიკავა) ნინო,
 ვფიქრობ ჯობია მშვიდად მოვილაპარაკოთ, ვიცი გძულვარ, მაგრამ ჩვენ ერთი ადამიანი გვიყვარს (ნინო-
 ს შეპასუხება უნდა, მაგრამ თავს იკავებს), ჩემი შვილის ცოლი ხარ და ეს როგორც ღვთის, ასევე სხვების
 წინაშე გარკვეული ვალდებულებებია
 ჩოუ (რალაცის მოლოდინში, ჯდება) კეთილი, მოვილაპარაკოთ.
 მოხუცი (დაყოვნების შემდეგ) გშია? თუ?
 ჩოუ (ნიკაპს იფხანს) კარგად გეახელით, დედი.
 მოხუცი ჰუ-ძ, (სკამზე აჩვენებს) დაჯექი.
 ჩოუ დაჯექი (ალმაცერად უყურებს, შორიდან ისმის მატარებლის ხმა)
 მოხუცი საკმაოდ გვიანია.
 ჩოუ დიახ, მერე და რატომ არ წვებით?
 მოხუცი დავბერდი, ძილიც ცოტა მყოფნის (განწყობილების შეცვლას ცდილობს) ვეფხვო,
 რას შვრები, როგორა ხარ?
 ჩოუ ჯერ-ჯერობით სული მიდგა, დედი.
 მოხუცი (ცდილობს მისი ტონის შერბილებას) ასეთი ლაპარაკი, მართლაც, რომ არ გეკადრე-
 ბა, ცოდვია, სხვა თუ არაფერი.
 ჩოუ გამოქცეულმა კაცმა სხვა რა უნდა თქვას? (ქურდულად გახედა)
 მოხუცი მომიახლოვდი
 ჩოუ რა გნებავთ? (აფორიაქებული უახლოვდება)

მოხუცი გამომინოდე ხელი.
 ჩოუ რისთვის?
 მოხუცი უსინათლოებს სჩვევიათ, უფრო მშვიდად გეტყვი სათქმელს.
 ჩოუ (ჩოუ ჰუ ჯდება მაცურებლის პირდაპირ, ხელს უწვდის მოხუცს) თქვენი ხელი, რო-
 გორც ყოველთვის ყინულივით ცივია.
 მოხუცი (იდუმალებით) შეილო, დახუჭე თვალები!
 ჩოუ (ეჭვით უყურებს, ორჭოფობს) დავხუჭე დედი!
 მოხუცი (თავს აქნევს) არ დაგისუჭავს!
 ჩოუ (განგებ ფართედ ახელს) ამჯერად შეცდით, დახუჭული მაქვს.
 მოხუცი აღბათ იცი, უსინათლოებს, ერმანეთის ყველაზე კარგად. ესმით. შენ? თვალში
 გიდგას ნათელი თუ?..
 ჩოუ ღიას
 მოხუცი (ამრეზით) მაინც რას ხედავ?
 ჩოუ (უნებლიეთ მთელ ოთახს ავლებს თვალს) არაფერს. თქვენ?
 მოხუცი (დინჯად) მე? უფრო მეტს, ვიდრე, რომ გგონია. სამი ადამიანის სულის გარემოცვა-
 ში, რომლებიც თავიანთი სიკვდილით არ მომკვდარან., ვხედავ მოკვლის ჟინით ანთებულ შენს სახეს,
 ჩოუ (გრძნობს რომ თვალთმაქცობს) მხედველობა მართლაც მშვენიერი გქონიათ.. კიდევ
 თუ ხედავთ რამეს?
 მოხუცი (ხელს უშვებს) მამაშენის აჩრდილს...
 ჩოუ მამაჩემის (აგდებით) ? აღბათ ჯოჯოხეთის მბრძანებლის ნებართვით გეახლათ,
 წარმომიდგენია თქვენთან შეხვედრისას რა სიხარულს განიცდის არა?
 მოხუცი არა, შენ წინ დაჩოქილს თვალები ცრემლით აქვს სავსე.
 ჩოუ დაჩოქილს ცრემლით? რისთვის?
 მოხუცი გვედრება აქაურობის დატოვებას, მაგრამ შენ არ გეყურება, შურისძიების ჟინი
 გკლავს, რისთვისაც ისჯები, წყვილადში ვხედავ, როგორ სწყდება თავი შენს სხეულს და სისხლი როგორ
 მოსჩქებს პირიდან!
 ჩოუ (გაშმაგებით) ჩემზე საზარელი ბრძანებულხართ, დედილო!
 მოხუცი ჰუნ, (ხელს ჰკიდებს) გაფრთხილდი, ეშმაკი დაგპატრონებია!
 ჩოუ (უცბად წამოხტა) დედი, ხელები გაგციებიათ, (ბოროტად იღიმება) ვშიშობ სისხლი
 არ გაგიჩრდეთ, ამიტომ, მე კი არა, თქვენ უნდა გაფრთხილდეთ
 მოხუცი ჩოუ ჰუ, (ცდილობს მოელაქუცოს) ვგრძნობ, უკვე როგორ ზრუნავ ჩემზე.
 ჩოუ რვა წელიწადი თქვენს ოჯახზე ფიქრით, არც თუ ისე პატარა დროა.
 მოხუცი არც მე დაგრჩენილვარ ვალში, ყოველთვის კარგად, სიყვარულით გეტყვოდი .ვე-
 ფხვო, ერთი ახედე, კედლიდან ვინ გიყურებს?
 ჩოუ (კბილების კრაჭუნით) „ჯოჯოხეთის მბრძანებელი “ ჩემი მამობილი.
 მოხუცი გიყურებს და დარწმუნებული ვარ უხარია... შენ?
 ჩოუ ცრემლს ვერ ვიკავებ .. რატომ ვერ მოვესწარი მის ნახვას, სიცოცხლეშივე მინ-
 დოდა ვალის დაბრუნება, მაგრამ, ხომ ხედავთ, ღმერთმა არ მაცალა
 მოხუცი არაფერია, მაგის გულისათვის ვაჟკაცი როგორ ღვრი ცრემლს? თუ იცი რას
 ვფიქრობ?
 ჩოუ აღბათ როგორ დააღწიოთ თავი თქვენს ნათლულს, თუმცა რა გასაკვირია,
 რომ, იმასაც ფიქრობდეთ, (დაცინვით) ეულად დარჩენილს... თუნდაც საცოლის მოძებნაში დაეხმაროთ?
 მოხუცი (სერიოზულად იღებს ნათქვამს) ვეფხვო, ზედმეტად დაბრძნობხარ, უთქმელად ხვდები
 ყველაფერს (მრავალაზროვნად) ... კარგი საცოლე შეგიჩრჩიე.
 ჩოუ (დამჯერი, მორჩილი ბავშვივით) შემირჩიეთ? თანაც კარგიო?
 მოხუცი (შეპარვით, სცდის) წასვლის სურვილიც კი გაგიჩნდება
 ჩოუ საით მიბრძანებთ?
 მოხუცი საითაც გულმა გაგინოს შეილო ჩემო, მინდა, დახმარების ხელი გამოგიწოდო, თუ
 ფულით, თუ
 ჩოუ (შეანყვეტინა) ნუ გაირჯებით, მადლობელი ვარ, ფულიც, თქვენ წარმოიდგინეთ,
 თავზე გადასაყრელათაც მყოფნის
 მოხუცი (გრძნობს სიტუაციის დაძაბვას) გამოდის, ჩემი სიცოცხლე გინდა? ინებე, შენს
 ხელშია
 ჩოუ (მოჩვენებითი მონინებით) რას ბრძანებთ, ეგ რამ გაფიქრებინათ, ყველა რომ დაიხ-
 ოცოს, თქვენ მაინც არა დაგიშავდებათ რა, დღეგრძელობა...
 მოხუცი (მოუთმენლად, მოლუშული) ვეფხვო, ვიყოთ გულახდილნი, პირდაპირ ვუთხრათ

ერთმანეთს სათქმელი. ერთს კი გეტყვი, უბედურების სუნი მცემს, უბედურებისა, რომელიც ამოფრქვეული ვულკანივით ყველაფერს ნაცარტუტად აქცევს. რა გინდა ჩემგან, ყველაფერზე თანახმა ვარ, სიცოცხლესაც კი არ დავიშურებ.

ჩოუ (მშვიერი ნადირივით უყურებს, მაგრამ შერბილებულად) თქვენს ნათლულს ასეთი მიზანი როდი აქვს, ის მხოლოდ ოცნებებშია, თქვენი შვილის - ჩემი მეგობრის დაბრუნებას ველოდები, თქვენი ნებართვით, მხოლოდ ორ დღესლა შეგანუხებთ, ამ ხნის განმავლობაში კი ჩემს მონივნებას თქვენდამი უფრო მეტად იგრძნობთ, ეგ არის და ეგ.

მოსუცი (თანდათანობით შიში ეუფლება) როგორა თქვი? მონივნებას იგრძნობთ? ვეფხვო, უნდა იცოდე, რომ მე, შენდამი არასოდეს ვყოფილვარ ცუდად განწყობილი, არაფერი დამიშავებია, შენი ასეთი საუბარი, შეიძლება იმ ქვეყნად წასულელებს თუ ეხებათ, თორემ, ჩვენ ცოცხლები, შენს წინაშე პირნათელნი ვართ

ჩოუ მე არც მითქვამს, რომ წიაოების გვარი ჩემდამი ცუდად იყვნენ განწყობილნი.

მოსუცი ტასინგ-ი ხომ შენი ბავშვობის მეგობარია.

ჩოუ ტასინგ-ი - ვარსკვლავი, სულელი, კეთილი სულელი, ვიცი..

მოსუცი რომ გასამართლებდნენ, გახსოვს ალბათ, როგორ გაკითხავდა, ყველას ანუხებდა და დახმარებას სთხოვდა, არც საჩუქრების მიტანაზე ამბობდა უარს, გზავნილებიც ბევრჯერ მიგიღია

ჩოუ დიახ, ტასინგის სისუფთავეში ეჭვი არასოდეს შემპარვია.

მოსუცი არც ნათლიაშენს დაუკლია ხელი, სასამართლოს მოხელეები შენუხებული ჰყავდა ცუდი არაფერი გაებედათ, როგორც ღვიძლ შვილზე, ისე გვეთუთქებოდა გულელები.

ჩოუ დიახ, მახსოვს.

მოსუცი უცნაურად მპასუხობ, ვეფხვო.. შენ.

ჩოუ ნათლი, რას იზამ, ვერაფერს გააწყობ, ვეფხვი ცხოველია, თანაც უხეში ზომანონის შეგრძნება მისთვის უცხოა.

მოსუცი (აგრძელებს) თუნდაც ვთქვათ მამაშენი, ის ხომ დარდმა შეჭამა, მაგრამ..

ჩოუ (ბრაზი გადადის დაცინვაში) ჰმ, დიდი შეღავათია, ცოცხლად კაცის დამარხვა, კუბოც კი დაინანეს.

მოსუცი (ედავება) ტასინგ-ის მამა - ჩემი მეუღლე, ამ შემთხვევაში უდანაშაულოა, გახსოვს, ალბათ, მამაშენისა და ერთი მიწებით მოვაჭრის უსიამოვნო ამბავი, შეთანხმების ვადა ამოიწურა და ვაჭარმაც არ აპატია

ჩოუ (ძლივს იკავებს ბოლმას) მართალი ბრძანდებით, მამაჩემი მეგობრობაში უღალატო იყო, ყველას ენდობოდა და მიიღო კიდეც.

მოსუცი ვის გულისხმობ?

ჩოუ ჩასაძაღლებელ ჰუნ-ს.

მოსუცი რაც შეეხება შენს დას შვილო ჩემო, თუ გინდა სიმართლე, დარდმა მოჰკლა საცოდავი, 15 წლის გოგონას მოხვედრა საროსკიპოში ადვილი საქმეა? მაგრამ რას იზამ, ეს ყოფილა მისი ბედისწერა.

ჩოუ დედი, გეყოფათ, ზედმეტად აჭიკჭიკდით, თქვენს ნათლულს ეშმაკის პირითაც შეუძლია ლაპარაკი, გაფრთხილდით.!

მოსუცი (ჯიუტად) არა, ჩემო ვეფხვო, ჩემი სურვილია თეთრი განარჩიო შავისაგან, რომ ჩემი ნათლული უმიზეზოდ არ იყოს გულნაკლული ვისმეზე.. მინდა მკაფიოდ სთქვა, რომ შენი უკმაყოფილება მოსამართლის უკანონო გადაყვეტილებშია, არა?

ჩოუ დიახ, მთელი ცხრა წელი ავაზაკის იარლიყით ჯდომა.. დავკოჭლდი, ყველაფერი, მიწები ნაგვართვეს.

მოსუცი ეს რვა წელი არც შენს ნათლიას ჰქონია მოსვენება, ვინ არ შეანუხა, რომ დაგხმარებოდა, მიწები კი მამაშენმა ქალაღდის თამაშით წააგო, დახმარება სთხოვა შენს ნათლიას, რომელმაც უკან გამოუსყიდა, მიწის ორი მესამედი, ნათლიაშენმა დაიტოვა, დანარჩენი მამაშენს მისცა.. უსასყიდლოდ

ჩოუ უსასყიდლოდ, მუქთად არა?

მოსუცი (გრძნობს რომ მოთმინების ფიალა საცაა აევსება, გულისხმიერად) დიახ, დიახ, ჰუნ, ვეფხვო, ჩემი სათქმელი გითხარი, მაგრამ შენგან ვერაფერი გავიგე, ის მაინც მითხარი რისთვის გამოჩნდი?

ჩოუ აკი გითხარით ჩემი მადლიერება და პატივისცემა გამომეხატა თქვენი კე-თი-ლი სა-ქმე-ების გამო ჩემ-მდამი (ბოლო საიტყვები დამარცვლა მკაფიოობისათვის)

მოსუცი უყურადღებობას ვერავინ დაგნამებს, მაგრამ ერთი მითხარი-შენი ჩამოსვლა რატომ დაუკავშირე ტასინგ-ის ჩამოსვლას?

ჩოუ იმიტომ, რომ მე და ტასინგ-ი დიდი ხნის უნახავი ძმები ვართ და გარდა ამისა, თქვენი მონატრებაც მქონდა..

მოსუცი (თითქოს რაღაც გაახსენდა) ე. ი .გამოდის, აქ დასახლებას აპირებ?

ჩოუ დამმვიდით, მხოლოდ მანამდე, სანამ თქვენს ბრწყინვალეობას იმ ქვეყნად, ზარ-ზეიმით არ გავაცვილებ.

მოხუცი დიახ, ჩემო ღირსეულო ნათლულო, როგორც სჩანს ჩემმა ლოცვამ გასჭრა (გარეთ ქარი ქრის, სადენები შემანწუხებლად ზუზუნებენ, ისმის ქალის ტირილის მსგავსი ხმა, რასაც დრო და დრო, ბაყაყების ყიყინიც ემატება)

ჩოუ (დაყოვნებით, მოწყენილობისაგან ხრინწიანი ხმით წამოიწყო სიმღერა) წლის პირველი თვის თხუთმეტში, იღება ტაძარი ყველა.....

მოხუცი კმარა! (დგება) ჯობია დაიძინო.

ჩოუ (შეხედავს, აგრძელებს მისამღერს) ორ რიგად ჯოჯოხეთის მოციქულები მწკრივდება.....

მოხუცი გვედრები, ნუ იმღერებ!

ჩოუ (თითქოს არ ესმისო) დიახ, ჯოჯოხეთისას მთავარს, .მოკალათებულა მსაჯად (სცილდება)

მოხუცი (შემაშინებელმა სიჩუმემ დაისადგურა, შიშმა შეიპყრო, ყვირის) ვეფხვო! სადა ხარ? (ხელების ცეცებით ეძებს)

ჩოუ აქა ვარ, აქა (გაბმულად მღერის)....ენვანს ჯოჯოხეთისას მთავარს... და თვალწინ უტრიალებენ, მისი განწირული უმანკო სულები მრავლად..

მოხუცი (კანკალით) ვეფხვო, საიდან იცი ასეთი სიმღერები?

ჩოუ (დაბობებული ხმით) ჩემი უბედური დისაგან, დედი, გნებავთ გავაგრძელო?

მოხუცი (მეყვსეულად ხელი სტაცა მაგიდას მიყუდებულ ჯოხს) არა, არა, საკმარისია

ჩოუ დედი, ისე, კაცმა რომ თქვას, არც თქვენ და არც თქვენ ჯოხს სიმაგრე არ დაუკარგავს (ცდილობს ჯოხის გამორთმევას)

მოხუცი (ჯოხს ხელს მსუბუქად უშვებს) დიახ, ძაღლების გასარეკად, უკაცურ ადგილში მისწრებაა. (ჯოხს ჰკიდებს ხელს და უნებლიეთ ჩოუს ხელს ეხება), ვეფხვო! გამხდარხარ, მაგრამ ძალ-ჯონე ძველებური შეგრჩენია.

ჩოუ როგორ მიხვდით?

მოხუცი (მოხერხებულად დაიჭირა ჯოხი) ასე მალე დაგავინყდა წინწ-ის ოთახში, კარგად გემრიელად რომ მითავაზე და

ჩოუ რა დამავინყებს, ეს ხომ, თქვენ მარჯვედ მოქნეულ ჯოხზე, ჩემი მორიდებული პასუხი იყო (ამაზრზენად ხარხარებს)

მოხუცი (მოხუციც, რალაცით კმაყოფილი ახარხარდა) ჩემო ჩოუ, ძველებური სიცელქე შეგრჩენია. (დაყოვნების შემდეგ) მომიახლოვდი, შვილობილო, შემხედე, სახეზე ჭრილობას თუ მამჩნევ?

ჩოუ (მიდის მოხუცისაკენ) რას ბრძანებთ, ახლავე (იღებს პისტოლეთს და გაავებული უყურებს)

მოხუცი ვეფხვო, (ჯოხის აღებას აპირებს) შენ რა, გადანყვიტე ჩვენს ოჯახში დასახლება?

ჩოუ (პისტოლეთს ნელა უშვებს ქვევით) რა თქმა უნდა, ვიცხოვროთ ერთად სიამტკბილობაში, განა რამდენი უნდა ვიცოცხლოთ.

მოხუცი (უცბად წამოდგა, მკაცრად) ვეფხვო, ჰუნ, ასეთი ლაპარაკი არ ივარგებს, დილაუთენია უნდა დატოვო აქაურობა!

ჩოუ (დაცინვით) მაგდებთ არა?

მოხუცი (აგდებულად) შენი გულის მოგება ძვირად მიჯდება, მაგრამ ეგეც არაფერია, მარტოს კი არა საცოლესთან ერთად.

ჩოუ თქვენი გულუხვობისა არ მიკვირს, მაგრამ ...

მოხუცი დიახ, წინწიმ ჩვენთან ვერ იგუა, შეგიძლია დაიმგზავრო.

ჩოუ (საეჭვოდ) რომ არ წავიდე, მაშინ?

მოხუცი (განრისხებულად) მეძებრების ხელში ჩაგაგდებ.

ჩოუ (მუქარით) ამას ვერ გაბედავთ, ისე კი დროა იცოდეთ, რომ სიკვდილს ბევრჯერ დავეუსხლტი კალანჭებიდან და ეხლაც იგივეს ვეცდები.

მოხუცი (ოხრავს) გადანყვიტე სიკვდილთან თამაში?

ჩოუ (ჯიუტად) გადანყვიტე.... (უცბად ჩერდება) კმარა! მოვიფიქრებ....

მოხუცი ააა.. წინწის ეხლავე დავუძახებ, მართალი ხარ, იმის გარეშე ვერაფერს გადანყვიტ... ისე, სანამ ტასინგი მოვიდოდეს ჯობია მოილაპარაკოთ....

ჩოუ – (აგდებულად) გულს მიხარებს, დედი ასე რომ გებრალეებით და თანაც ისე როგორ გყვარებივართ, ტასინგის ცოლსაც არ იშურებთ...

მოხუცი ტასინგს კი ნურაფერს ეტყვი, ჩუმად მოახერხეთ შენ ხომ ყოველთვის გამოირჩეოდი გონიერებით.... წინწ! წინწ! (შემოდის მარჯვენა ოთახიდან)

ნინნ რა გნებავთ?
 მოხუცი – ნინნ, სანთელი ამინთე, ვილოცებ, ჩოუს საგზალს და საბანს მოვუმზადებ, ეცადე ჩემთან
 ოთახში არავინ შემოვიდეს. ჩოუ, შენ კი(მიემართება მარცხენა კარისაკენ)
 ნინნ-ი კეთილი (ჩოუ და ნინნ დიდხანს შესცქერიან ერთმანეთს)
 ჩოუ გაიგონე?
 ნინნ-ი (თავს უქნევს) ნუთუ ასე უმტკივნეულოდ?
 ჩოუ (იდუმალებით) ასეც უნდა მომხდარიყო
 ნინნ-ი (ჩუმად) ვეფხვო, შიში მაქვს ვერაგულაად არ ჩაგვცხოს ლახვარი.
 ჩოუ ნუთუ იმ ტკივილის შემდეგ, რაც ჩვენს ოჯახს მიაყენეს ნიაოებმა კიდეც მოუ-
 ბრუნდებთ ხელი ამისთანა საშინელებაზე? ფიქრობ ხაფანგს გვიგებს?
 ნინნ-ი (მზრუნველობით) იქნებ არ უნდა გამოჩენილიყავი?
 ჩოუ (ტანჯვით) პირიქით, ათი წელია ამ წუთს ველი, მე კი არა მარტო, ჩემი საბრალო
 მამა და უბედური და, რასაც მოვიმოქმედებ ყველას გასაგონად და დასანახად, ნუთუ მოგეწონება ქურდუ-
 ლად წასვლა, არა და არა, ამას სიკვდილი მიჯობს. .ნინნ – (ჩუმად) ენვანი ხომ მკვდარია?
 ჩოუ ნაშიერები?
 ნინნ-ი ნაშიერებს შენთვის არ უღალატიათ.
 ჩოუ (სიძულვილით ენვანის პორტრეტისაკენ) ჩვენ ენვანმა დაგვლუპა, ამიტომ უნდა
 ნინნ-ი მომეხმარო, გვედარები.
 ნინნ-ი (პირზე აფარებს ხელს) ვეფხვო, ფრთხილად, არ გაიგონოს.
 ჩოუ კარი მიხურული აქვს
 ნინნ-ი (ხმაჩახრენნილი) ამას რაღას უშვრები ... ენვანს, (ორივე ტრიალდება ენვან-ისაკენ,
 ნინნ შეძრწუნებულია, ვეფხვი მიდის მასთან და ეხვევა) გიყვარვარ? თუ არა?
 ჩოუ (თრთოლვით)ნინნ... შენ მთელი არსებით, ჩემო ნინნ.
 ნინნ-ი მაშინ სასწრაფოდ გავეცალოთ აქაურობას, გული ცუდს მიგრძნობს .. ნავიდეთ...
 ჩოუ (ზიზლით ანთებული თვალებით) საქმეებს მოვაგვარებთ და აქ არ დავრჩებით, ნუ
 გეშინია, ეხლა რომ ნავიდეთ, მატარებელი მაინც არ იქნება, გარეთ ნისლია, ვერავინ შეგვამჩნევს, ტყით
 წავალთ.
 ნინნ-ი (შეშინებული) შავი ტყით?
 ჩოუ დიახ, შავი ტყე ათი ლითაა დაცილებული აქედან, გამთენიისას სადგურში ვიქნებით,
 იქ საშიში უკვე არაფერია, ჩვენი მეგობრები დაგვეხმარებიან.
 ნინნ-ი მაშნ ნავიდეთ, ნულარ ვაყოვნებთ, ნავიდეთ შორს, მატარებლით (ჩუმად) «ტუ, ტუ,
 ტუ» (წარმოსახვაში უკვე მატარებელშია და გზას გასცქერის) იქ სადაც მიწა ნოყიერია,
 ჩოუ (ისიც ფიქრებმა გაიტაცა) დიახ, მიწა მოფენილია ოქროთი
 ნინნ-ი სახლები დადიან, ხალხი დაფრინავს, დიდ-პატარა ყოველდღე ახალ წელს ზეიმობს!
 ჩოუ (ნაღვლიანად) დიახ, ყოველდღე ახალ წელს!
 ნინნ-ი (ხელს სტაცებს) ვეფხვო!
 ჩოუ (მოულოდნელად) არა, არ გაინძრე!
 ნინნ-ი რა მოხდა?
 ჩოუ გესმის? იქ ვილაცაა (მიიბრინეს ფანჯარასთან)
 ნინნ-ი ვინ არის? (პასუხი არ ისმის) არა! (უყურებს) დღეს რა გჭირს? (შორიდან გუგულის
 ხმა ისმის)
 ჩოუ (არ ეყურება ნინნს ნათქვამი) მე მგონია ფანჯარასთან ვილაც დგას და მითვალთ-
 ვალებს.
 ნინნ-ი (ამშვიდებს) რას ამბობ? არა, არა. (გუგულზე გადააქვს ყურადღება) გესმის? თუ
 გესმის?
 ჩოუ (იძრო პისტოლეტი) რა?
 ნინნ-ი არა, გუ.. გუ..გუ..
 ჩოუ (იცინის) იცი რას ამბობს? გუგული ამბობს უცოლო კაცს უჭირსო..
 ნინნ-ი (უდარდელად) არა, ის იძახის ცოლიანს უფრო მეტადო.. (ორივე იცინის) ვშიშობ
 რომ გუ-გუ, უკანასკნელად ვისმენ.
 ჩოუ რატომ?
 ნინნ-ი ჩვენ ხომ მივდივართ?
 ჩოუ (გონს მოეგო) დიახ, ამაღამ უსათოოდ (სევდიანად)
 ნინნ-ი (სახეზე შიში აქვს აღბეჭდილი, ტანჯვით) ო, ღმერთო! ნუთუ ბედნიერებისათვის
 მსხვერპლია საჭირო?
 ჩოუ (ეჭვით) ნინნ, გატყობ შიში შეგეპარა.

ნინნ-ი (განწირულად) არა ვეფხვო, მე უკვე აღარაფრის მეშინია, მითუმეტეს შენს გვერ-
დით, (ჩოუ ცერს უჩვენებს) ბევრი დაგვრჩა?
ჩოუ (ზეცას აპხედა) ვფიქრობ ორი საათი .
ნინნ-ი ეგ არაფერია, მალე გაიფრენს .
ჩოუ (გამომცდელად) იქნებ არც გაიფრენს? .
ნინნ-ი (ხელს ჰკიდებს) ვეფხვო, ჩემი ცხოვრება შენ გეკუთვნის.
ჩოუ (გრძნობამორეული) ჩემი ოქრო ხარ, (თვალცრემლიანი) მგონია, რომ მამაჩემისა და
ჩემი საცოდავი დის სულები არ გვცილდებიან, გაჭირვებაში არ მიგვატოვებენ და დაგვიცავენ
ნინნ-ი (სიბრალულით) ტასინგი მეცოდება, ის ხომ, ეს-ეს არის დაბრუნდა
ჩოუ მეც სწორედ მაგის ჩამოსვლას ვუცდიდი .
ნინნ-ი (შემკრთალი) რალა მანაც ტასინგი? დედამთილი საკმარისია!
ჩოუ არა! რას ამბობ! სიკვდილი მისთვის შვება იქნება., (მკაცრად) მარტოს უნდა ამოხ-
დეს სული.
ნინნ-ი ტასინგ-ი უებარი კაცია..
ჩოუ (ეთანხმება თავის დაქნევით) ჭიანჭველასაც არ იმეტებს სასიკვდილოდ, მაგრამ ის
ენვანის, ეშმაკის შვილია.
ნინნ-ი (ლმობიერად) შენი არ ყოფნის დროს ხშირად გიხსენებდით, თქვენ ხომ ბავშვების
მეგობრები ხართ, გონს მოდი!
ჩოუ (თავს იქნევს) დიახ, უმცროს ძმასავით მიმაჩნდა, მაგრამ ახლა ენვანის შვილია
ნინნ-ი (მოთმინებიდან გამოდის) არა, ვეფხვო, შენ უბრალოდ არა გაქვს ამის უფლება,
მისგან სიყვარულისა და პატივისცემის მეტი არაფერი მახსოვს.
ჩოუ (დაუფიქრებლად) მით უფრო ...და კიდევ იმიტომ, რომ ენვანის შვილია.
ნინნ-ი (მოულოდნელად) მაშინ რალას აყოვნებ, დროზე, რომ თავსაც ვუშველოთ. (დაყ-
ოვნების შემდეგ) ვფიქრობ“ ვეფხვო, შენ გაგიჭირდება ამის გაკეთება, ბავშვობის სიყვარულს დიდი ძალა
აქვს. გულიც საოცრად კეთილი გაქვს, ძალიან გთხოვ ნუ ჩაიდენ ამ საშინელებას.
ჩოუ (ზეცას მიაპყრო თვალები, სევდიანად) ნინნ, გულქვა ვარ, ვერაფერი შემაცვ-
ლევინებს აზრს, მამაჩემის სულის წინაშე აღთქმა მაქვს დადებული, ესეც რომ არ იყოს, ცოდვა ორ თაობაზე
გადადის და შურისძიების გრძნობა მოსვენებას არ მომცემს.
ნინნ-ი (სასონარკვეთით) ვეფხვო! გემუდარები, ამხელა ცოდვით სიარული გაგიჭირდება,
ჩოუ (ეშმაკურად იღიმება) გამოდის ტასინგს იცავ? გებრალეა და ლოცულობ?
ნინნ-ი (ეჭვიანობას გრძნობს) რატომ მიყურებ ასე? შენ რა... (ჩოუ ჰუ მხრებში ჩააფრინდა,
თვალდახუჭული ნინნ-ი ტკივილისაგან ტუჩებს იკვნიტს) მეტკინა, ხელი გამიშვი, ვეფხვო! არ დამახრჩო!
ჩოუ (მიიმედ უშვებს ხელს, ხარბად სუნთქავს, შუბლზე ოფლს იწმენდს) მშვენივრად გა-
მოჩნდი ნინნ! აი, თურმე ვინა ჰყოფილხარ, შემომიძვერი, რომ ტასინგ-ი გადაარჩინო..
ნინნ-ი (თვალეში ჩახედა) ადამიანის ცნობა არ შეგძლება. შეიძლება არაფრით არ გამო-
ვირჩევი სხვებისაგან, მაგრამ ჩემს გულწრფელობაში, ძალიან გთხოვ, ეჭვი ნუ შეგეპარება, ტასინგ-ი არ
მიყვარს და არც მყვარებია, მაგრამ ძალიან მებრალეა, იმასაც კი ვფიქრობ, რა მოხდება, ჩემი წასვლის
შემდეგ ვინმე გამოჩნდეს, ვისაც მთელი გულით ეყვარება და ღირსეულ ცოლობას გაუნევეს მეთქი, ჩემი აქ
დარჩენა და მასთან ცხოვრება წარმოუდგენელია, ვეფხვო, ნუთუ ამას დაუშვებ და სისნდისი არ შეგანუხებს
ჩოუ (ოხვრით) მართალი ხარ ნინნ! ტასინგ-ი მეგობრად მთვლის, არაფერს მიმაღავს,
(შეჩერდება) თუ არა მისი გულუბრყვილო სახე, მისი პატიოსნება და ჩემდამი დიდი სიყვარული, აქამდე მო-
ვაშთობდი.....
ნინნ-ი (ხელს ჰკიდებს) ხო და ნავიდეო, რალას ველოდებით.
ჩოუ ნუ გავიწყდება, რომ ჩოუ ჰუ ვარ, შურისმაძიებელი, რა ვუთხრა მამაჩემსა და ჩემს
უბედურ დას?... არა... ეს არ მოხდება (შეყოვნების შემდეგ) მტანჯავს ის, რომ პირველი ვერ ავღმართავ
ხელს მის წინააღმდეგ, ანკესზე თუ წამოვაგე და პირველმა დაიწყო, მაშინ თავს დავიცავ
ნინნ-ი (შეშინებულმა) მაგრამ, ვეფხვო, უცბად რომ მოგკლას?, ამის გაფიქრება კი მზარა-
ვს, ამიტომ შემებრალე, გევედრები.
ჩოუ (ამშვიდება) კმარა, დამშვიდდი და ყური მიგდე!
ნინნ-ი რა ხმაურია? (მაშინვე ხელი ჰკრა) არა მგონია ტასინგი იყოს. (შუა კარიდან ტასინგი
შემოდის, დაბნეულია, თვალეებს აქეთ-იქით აცეცებს, თვალეზასისხლიანებული, თმააბურძღნული, ეჭვით
შეპყრობილი, ხმაში ხრინწარეული, ეჩვენება ნინნ-იმ საქვეყნოდ შეარცხვინა და შური უნდა იძიონ. ააშტერ-
დება ნინნის, აღარ იცის, უყვარს თუ სძულს ეს ქალი, გრძნობს გონის დაკარგვას. ხედავს ორ გაქვავებულ
ადამიანს. ნინნ-ის დანახვაზე ხელი იტაცა უბეში დამალულ ხანჯალზე, თავისი მოძრაობის შეეშინდა და გონს
მოეგო, უნდოდა გაეღიმა, მაგრამ სანაცვლოდ ცრემლი მოადგა. ჩოუ ჰუ ჯიბეში პისტოლეტს ეხება)
ტასინგ-ი (ჩოუ ჰუ-ს) თქვენ აქა ხართ? (ტასინგ-ი და ჩოუ ჰუ, ორივე ქალს მისჩერებთან) სად არის

დედა?

ნინო-ი ოთახში (თავი ჩაჰქინდრა)

ტასინგ-ი რაზე საუბრობდით, თუ საიდუმლო არ არის?

ნინო-ი არაფერზე.

ტასინგ-ი (დაეჯახა მაგიდას, ღრმად ამოიოხრა, შეხედა ჩოუს) ვეფხვო! (ნინოს) მოიტანე

ღვინო!

ნინო-ი (თხოვნით) ტასინგ!

ტასინგ-ი მოიტანე ღვინო!

(ნინოს მოაქვს ღვინო სამსხვერპლოდან და დგამს მაგიდაზე)

ნინო-ი (მოუსვენრად) ძმაო ჩოუ, ტასინგ-მა ცოტა ზედმეტი დალია, იმედია იზრუნებ

მასზე.

ჩოუ (თავს უქნევს) ნუ ინაღვლებ.

ნინო-ი (ტასინგ-ს დააშტერდა) ტასინგ, მე წავედი.

ტასინგ-ი (შეხედა მდუმარებით)

ჩოუ თქვენ.. თქვენ წადით ..

ტასინგ-ი (ელოდება ნინოს გასვლას) ვეფხვო! დაჯექი, რატომ მიყურებ ასე უცნაურად?

ჩოუ (მშვიდად) რატომ უცნაურად?

ტასინგ-ი ქალს უცნაურად გააყოლე თვალი..

ჩოუ გავაყოლე. რძალს?

ტასინგ-ი (შუბლს იზილავს) რაღაც მემართება, დამისხი ღვინო, ვეფხვო, დედაჩემი რას

გელაპარაკებოდა?

ჩოუ (ენვან-ის სურათს შეხედა) ვსაუბრობდით შენზე, ჩემზე და ნინო-ზე.

ტასინგ-ი (თოფნაკრავით) ნინო .. (დგება) რა თქვა, რა გითხრა?

ჩოუ (გამოუვალ მდგომარეობაშია) შენ რა? რომ?

ტასინგ-ი (ხელს უაზროდ ამოძრავებს ჰაერში) ნინო-ოქრო ქალია,... .. ის... მას შენთვის

არაფერი უთქვამს? არ გითხრა, რომ დღეს ნინოს ოთახში, .. მის ოთახში (ველარ შეიკავა თავი და მაგიდაზე დაენარცხა, ყვირის) ჰუნ, ასე მომექცა, მითხარი (თავზე იტყაპუნებს ხელს) რა ვქნა, რა ვიღონო?

ჩოუ (დინჯად) გამაგებინე რას ამბობ?

ტასინგ-ი (დარცხვენით) არაფერია, ცოტა დავთვერი (კიდევ ერთი სირჩა გადაჰკრა)

ჩოუ ტასინგ! ღვინომ საქმეს ხელი არ უნდა შეუშალოს.

ტასინგ-ი ვიცი, შენ ვერ გაიგებ, როგორც კი შევხედე, საშინლად დავმძიმდი, თითქოს სიკვდი-

ლის სუნი მეცა.

ჩოუ (გაკვირვებით) რატომ?

ტასინგ-ი (ღვინის არომატი მთელი არსებით შეიგრძნო)არ ვიცი რატომ, ალბათ შეამჩნიე?

როგორ უცნაურად მათვლიერებდა.

ჩოუ (თავი ჩაქინდრა) არ დამინახავს.

ტასინგ-ი ვიცი, ვიცი, ვძულვარ.

ჩოუ რატომ?

ტასინგ-ი ქორწინების მესამე დღიდან ყინულივით გახდა, ვერაფრით მივხვდი რა მოხდა, მე

მანც არაფერს ვაკლებდი.... დღეს კი გამომიცხადა.. სხვა მამაკაცი ჰყოლია..მტოვებს.. (მუშტებს ურტყამს მაგიდას) ალბათ ვერ გადავიტან (ღვინოს ისხამს)

ჩოუ (აღზნებული) ტასინგ, მერე სადაა შენი ვაჟკაცობა, ან ვისი ჯიშისა ხარ ხომ არ

გავინყდება?

ტასინგ-ი ვაჟკაცობა? ჯიში? (შეხედა პორტრეტს, საკმაოდ მთვრალია) ენვანის

შვილი,ჯოჯოხეთის მბრძანებელია.

ჩოუ მერე, რას აპირებ?

ტასინგ-ი იმ კაცის მოძებნას და მოკვლას. (ჩაარჭო დანა მაგიდაში და კიდევ ერთი სირჩაც

გადაჰკრა)

ჩოუ ტასინგ! დადგი სასმისი.

ტასინგ-ი რისთვის? (მისთვის გაუგებარია)

ჩოუ (ხმამალლა) დადგი სასმისი და შემომხედე ვინა ვარ.

ტასინგ-ი (დადგა სასმისი და ჩოუ, თავიდან ფეხებამდე შეათვალღერა) შენ ჩემი, ჩემი

საკუთარი მეგობარი ხარ (თითქოს რაღაც მოიფიქრა), ვეფხვო! შენ ხომ გინდა ჩემი დახმარება, დაიჭირე ის არაკაცი! .. შენ ფიქრობ, რომ შიშისაგან ვკანკალებ და ისეთივე უსუსური ჭია ვარ, ისეთივე უიღბლო? (შურისძიებით) მინდა ნინოს დავუმტკიცო, რომ მე, ის აღარა ვარ, რომ ჩემში, მამაჩემის, ენვან-ის სისხლი შჩქებს.

ჩოუ ტასინგ! შენ ვერ გამოიგე...

ტასინგ-ი (მადლიერებით) მესმის, კარგად მესმის შენი, ვეფხვო, ბავშვობის მეგობრები ვართ..

კარგად ,გიცნობ, რა გულის პატრონი ხარ,.. გაგასამართლეს, ფეხები გადაგიმტვრიეს და ერთი არ დაგიკვნესია. ეხლა კი სხვას გინდა დაეხმარო, კარგად გიცნობ, .

ჩოუ (მშვიდად ვერ უსმენს) მე.. მე.. ტასინგ....

ტასინგ-ი რომ მოგისაჯეს, რამდენჯერმე ვიყავი სანახავად, მაგრამ მითხრეს სხვაგან გადაიყვანესო, 10 წლის განმავლობაში გეძებდი .. დღეს შევხვდით, შენს უმცროსს ძმას უჭირს, გესმის? ... ეს ჩემი სირცხვილია.. ჩემი სირცხვილი, რომელიც მე თვითონვე უნდა ჩამოვრეცხო, მე უნდა დავაბოლოო ჩემი საქმე. და თუ მე ვერ შევძელი, ჩემი სიკვდილის შემდეგ, იმედი მაქვს, შენ აღასრულებ.

ჩოუ დიახ, მაგრამ.. თუ იცი ის კაცი ვინ არის? წინწის რატომ არ ეკითხები?

ტასინგ-ი (ზიზღით) წინწ-ი ხელს აფარებს, არ მეტყვის? შერეკილი პაი-საგან მაინც გავიგებ.

ჩოუ რა, პაი ნახე?

ტასინგ-ი კაცი გავაგზავნე პაის მოსაყვანად, ის იცნობს იმ კაცს და წამომყვება .

ჩოუ (ოხრავს) როდისლა მოვა?

ტასინგ-ი საცაა შემოვა და წავალთ..

ჩოუ შენ ძალიან მთვრალი ხარ, რალაცეებს ბოდავ..

ტასინგ-ი ვბოდავ?

ჩოუ მეგობრობა არც ისე რთულია, როგორც შენ გგონია

ტასინგ-ი მაშ შენ იცი რა არის მეგობრობა?

ჩოუ დიახ.

ტასინგ-ი მითხარი.

ჩოუ (აღმაცერად უყურებს მაგიდაში ჩარჭმულ დანას) მოაცილე ეს აქედან! ასე ლაპაკი არ შეიძლება.

ტასინგ-ი (უყურებს, ჰგონია, რომ ჩოუ ხუმრობს, იღიმება) ჰმ, დამცინი?(შეინახა დანა ქამარში, ზურგის მხრიდან)

ჩოუ დაგცინი? გნებავს ხუმრობად ჩათვალე, მაგრამ სრულებით არაა სასაცილო (ღრმად ამოისუნთქავს) ტასინგ! მოდი დავლიოთ (იღებს სასმელს, სულმოუთქმელად სვამს) ჩვენი მეგობრობა, დაცლილ სასმელს დაემსგავსა..... (მხარზე მოუთათუნა ხელი).. ტასინგ! ...

ტასინგ-ი (ვერ გაერკვია, იღებს სირჩას) რა არის?

ჩოუ დააცალე ბოლომდე!

ტასინგ-ი დავცალო?

ჩოუ ტასინგ, ცხოვრობდა ორი მეგობარი, ბავშვობიდან ერთად შეზრდილები, როგორც მე და შენ.

ტასინგ-ი გასაგებია, როგორც ძმები.

ჩოუ ორივენი ძალიან კარგი ბიჭები იყვნენ. უმცროსს, ბოროტი მამა ჰყავდა, ყველას სძულდა, თავისზე სუსტს ამცირებდა აბუჩად იგდებდა, თვალი დაადგა უფროსი მეგობრის მამის უხვმოსავლიან მამულს, შეეკრა ავაზაკებს, მოიტაცეს მეგობრის მამა და ცოცხლად დამარხეს, მამულიც წაართვეს.

ტასინგ-ი შენ.. ვისზე ჰყვები?

ჩოუ მიგდე ყური, უმცროსი მეგობრის მამას გაუჩნდა შიში, რომ მისი შთამომავლობა ვალში არ დარჩებოდა, მოისყიდა სასმართლოს მოხელეები და უფროსი მეგობარი „გაავაზაკეს“, მოსწყვიტეს თავის ახლობლებს და შორს გადაასახლეს, ესეც არ აკმარეს, 15 წლის უმანკო დას საროსკიპოში ამოაყოფინეს თავი,

ტასინგ-ი უმცროსს მეგობარს, იმას

ჩოუ ის ამას ვერც წარმოიდგენდა, კეთილი, გულუბრყვილო სულელია, მშობლები თავის შვილიკოს შავ-ბნელ საქმეებში არ რევედენენ

ტასინგ-ი შენ...რას მიყვები? ამ საქმესთან ...რამე კავშირიაქვს?

ჩოუ ნუ ჩქარობ, ბოლომდე მისმინე, გატანჯული უფროსი მეგობარი კატორღიან გაიქცა, დაკოჭლდა (ტასინგი უნებლიეთ შეხედავს ჩოუს ფეხებზე), როგორც მე...

ტასინგ-ი სახლში დაბრუნდა?

ჩოუ დაბრუნდა კი არა, ანთებულია შურისძიებით, უმცროსი მეგობრის მთელი ოჯახის ამონყვეტის უინით.

ტასინგ-ი (ვერაფერი გაიგო) თავის მეგობარსაც არ ინდობს?

ჩოუ (გაბოროტებული) რომელ მეგობრობაზეა ლაპარაკი, 10 წლის ჯოჯოხეთური ყოფის შემდეგ ადამიანი მასში მოკვდა, სამაგიეროდ დაჭრილმა ცხოველმა ჩაიბუდა, რომლისთვისაც მთავარია სურვილის - შურისძიების გრძნობის აღსრულება.

ტასინგ-ი მაინც რისთვის (გატაცებით უსმენს ჩოუს ანთებულ საუბარს)

ჩოუ შურისძიებისათვის მეთქი, გამოქცეულს, დანიშნული საცოლე მაინც მცემს ნუგეშს
მეთქი, მტრის ოჯახის რძლად დამხვდა.
ტასინგი უმცროსი მეგობრის?
ჩოუ დიახ.
ტასინგი დაუფერებელ ამბავს ჰყვები, ჩემო ჩოუ.. ძმა ამას როგორ იზამდა?
ჩოუ (ცივად) უმცროსმა მეგობარმა ეს არ იცოდა
ტასინგი როგორ თუ არ იცოდა?
ჩოუ მეც მიკვირს, მისმა მშობლებმა მიიღეს როგორც საკუთარი შვილი (შეათვალისწინებ
ტასინგის დიდი საყურე, თვითონაც უნებურად ყურზე მოიკიდა ხელი) და ცოლმაც არ გაუმხილა საიდუმლო,
სამაგიეროდ ჭირივით სძულდა ქმარი
ტასინგი (თანაგრძნობით) მართლა.. სძულდა?
ჩოუ დაბრუნებისთანავე უფროსმა მეგობარმა თავის ყოფილ საცოლესთან გაატარა
ღამე.
ტასინგი მეგობარმა?
ჩოუ მეგობრები დიდი ხანია იქცნენ დაუძინებელ მტრებად (აღელვებისაგან ველარ იმორ-
ჩილებს ენას) ერთი რამ უღრღნის ტვინს-შურისძიება. უმცროსი მეგობარი სულელი აღმოჩნდა, უფროსს მის
ცოლთან სძინავს და მეგობრობაო კიდევ გაიძახის...ტასინგი (წამოხტა ანთებული, მაგიდას დაეყრდნო) რას
ამბობ... ვერ გამიგია...
ჩოუ (გახელებული, მუშტებშეკრული) მე უფროსი მეგობარი, შენ კი უმცროსი, (შემოდის
წინწ)
წინწ ვეფხვო! შეჩერდი, (ტასინგზე ანიშნებს) ის.. ის...
ტასინგი (თავბრუდახვეული) როგორ, შენ, ...ის კაცი შენა ხარ ვეფხვო?
ჩოუ (ჩამტერდა) კარგია რომ მიხვდი..
ტასინგი არა, წარმოუდგენელია, წინწ (აჯანჯლარებს), მითხარი, ეს ის არის (წინწ გაქვავე-
ბული უყურებს)
(გარედან პაი ყვირის, დედილო წიაო, დედი... და ფარნით ხელში შემორბის)
პაი დე წიაო! დედილო წიაო, გეძებენ (მარცხენა კარისაკენ გარბის)
ტასინგი (პაის აჩერებს) კუს კვერცხო, შე ძაღლის ნაშიერო, რატომ დაიგვიანე, შეხედე
(კანკალით ჩოუზე მიანიშნებს) ის არის,? კარგად შეხედე,
პაი (ჩოუს დანახვით გაკვირვებულმა დაალო პირი და სიხარულისაგან) თიჩი-ქაჩა, თი-
ჩი-ქაჩა, დიახ, ეს არის, ეს... (მარცხენა კარს არ სწყვეტს თვალს) დედილო წიაო... (შედის მარცხენა კარში,
სიჩუმე...)
ტასინგი (უცბად დაიძრობს დანას) ვეფხვო, შენ...
ჩოუ (თავს იცავს) მიდი ტასინგ, პირველმა შენ...
წინწ (ჩოუ ჰუს ეფარება) ტასინგ!... გააგდე ხელიდან დანა!
ტასინგი (კბილებიდან სცრის) წინწ! შეგიყვარდა და ვინ?
წინწ (გულით) დიახ მიყვარს, ერთადერთი ადამიანი (ხუჭავს თვალებს, იმის ლოდინში,
რომ ტასინგი დანას დაარტყამს)
ტასინგი (თითქოს გულშია დაჭრილი) წინწ, მიეცი დანა, შენი სიტყვა გაცილებით ბასრი აღ-
მოჩნდა, ვიდრე ამ დანით მიყენებული ჭრილობა
ჩოუ (უნებლიეთ) ტასინგ!
ტასინგ-ი (ხელს უქნევს ჩოუს) შენ .. ცოტა ხნით დაგვტოვე (ლონემიხდილი ეშვება სკამზე)
(პაი შემოდის მარცხნიდან) ნეტავ სად გაქრა? წიაო დედილო, არ არის ..
ჩოუ უცნაურია, ეს წუთია შევიდა თავის ოთახში...
პაი (უარის ნიშნად თავს იქნევს) არა, არ არის ..
ჩოუ რას უნდა ნიშნავდეს?
პაი (შეშინებული) არაფერსაც არ ნიშნავს.
ჩოუ თქვი!
პაი ვილაც ეძებს.
ჩოუ ვინ?
ტასინგ-ი მითხრა, რომ თქვენთვის არაფერი მეთქვა .
ჩოუ მომყევი (მიათრევს შერეკილს შუა კარისაკენ)
(დაყოვნების შემდეგ)
ტასინგ-ი წინწ! კიდევ რა შეგიძლია მითხრა, ან რა განგიზრახავს?
წინწ-ი (გაქვავებული) წასვლა გადავწყვიტე ..
ტასინგ-ი (მოულოდნელად დგება) როგორ თუ წასვლა წინწ (ხელს ჰკიდებს)

ნინნ-ი (მარტო დარჩენილმა უფრო მეტი ზიზლი იგრძნო ტასინგისადმი, მისმა ხელის შეხებას კი უხსენებელის დაგესვლით გამოწვეული განცდა აღუძრა და იკივლა) შენ.. შენ.. როგორ მეხეზი, არ გაბედო!

ტასინგ-ი (განცვიფრებულია) როგორ თუ?!

ნინნ-ი გულს მირევ! რატომ არ მომკალი, რატომ?

ტასინგ-ი ნინნ!

ნინნ-ი შენ.. შენ ხომ ჭიაყელა, არარაობა ხარ!

ტასინგ-ი ჰმ! ნუ თვალთმაქცობ, თქვი რომ გსიამოვნებს..

ნინნ-ი არა, არა! (ჩუმად, თითქოს თხოვნით) რატომ არ დამარტყი, მე ხომ სიკვდილისთვის

მზად ვიყავი.

ტასინგ-ი (გრძნობს რა ნინნ-ის ხმაში სირბილეს, ცდილობს როგორმე მის შემორიგებს) ნინნ!

მითხარი, რომ იცრუე, მოიგონე..(უახლოვდება ნინნის) ვიცრუე? ეს ისეთივე სიცრუეა, როგორც ცისა და დედამიწის არსებობა, სწორეა რომ ღამე გავათენე მასთან.

ტასინგ-ი (უახლოვდება ნინნის, უსაზღვროდ შენუხებული) ოჰ.. კახბა, გაიძვერა შენა (დანას

იღებს და უღერებს)

ნინნ-ი (გამარჯვებული თავს ამყავს სწევს მალლა) მომკალი! მომკალი, შენ როგორი მა-

მაშენის შვილი ხარ.?

ტასინგ-ი (თვალეზგადმოკარკლული უღერებს დანას) ნინნ, ვერ გცნობივარ, შემხედე (არტყ-

ამს)

ნინნ-ი (უსაზღვროდ შეშინებული უნებურად, დანას,ხელს უფარებს, მაგრამ ვერ ასწრებს და ხელის მტევანი ზურგის მხრიდან მაინც ეჭრება, სისხლი მოსდის, ყვირის) შენ მართლა გამიმეტე... (ხელს ჰკრავს და გარბის)

ტასინგ-ი გაგიმეტე, (ცდილობს დაენიოს ნინნის, მაგიდის გარშემო დარბიან)

ნინნ-ი (მირბის და თან ყვირის) ჰუნ, ჰუნ, ვეფხვო!

ტასინგ-ი (დაენია და კუთხეში მოიმწყვდია) ვერ გამექცევი, ნავიდა და მიგატოვა!

ნინნ-ი (გამძვინვარებული)ჰუნ, ჰუნ!

ტასინგ-ი (ლურჯი ძარღვებით ესერება შუბლი) კიდევ იმას ეძახი? იყვირე! იყვირე... ის.(დანას

უღერებს)

ნინნ-ი მე... ჩემო ტასინგ ხელი არ მოგიბრუნდება (თვალეზს ხუჭავს)

ტასინგ-ი (გაქვავებული ხელით ზემოდან დასცქერის მის სახეს და სიბრაღულით იქნევს

თავს) ეჰ, ნინნ, შენა ხარ დაუნდობელი (თანდათან ხელს უშვებს დანას ქვევით თავისი მკერდის დონეზე) რა მიყავი ეს? რა ჩაიდინე?

ნინნ-ი (ფრთხილად ახელს თვალეზს) ტასინგ, რა გემართება?, რა გჭირს?

ტასინგ-ი (კვლავ უღერებს დანას, ნინნ-ი ისევ ხუჭავს თვალეზს) ერთი დარტყმით შენს

გულს...(ხელი მოკვეთილივით უვარდება, ნინნ-ი თვალეზით ეხვეწება) ო, ნინნ, ნუ იქნები ასეთი დაუნდობელი და უნამუსო, .. (მათხოვარივით) ნუ ნახვალ..

ნინნ-ი შენი ცოლი ვარ, სად ნავალ..

ტასინგ-ი შენი გულიც რომ მეკუთვნოდეს ის მინდა, ნინნ, ხომ ცუდად მოიქეცი? გევედრები,

ყველაფერი დაივნიყე, მე კი არასდროს სიტყვაც კი არ დამცდება, დაანებე თავი, ეხლავე! ნულარ აყოვნებ!

ნინნ-ი დავანებო და..

ტასინგ-ი დიახ, დაანებე, ხვალვე გავისტუმრებ და გზასაც დავულოცავ, თავიდან დავიწყით

ცხოვრება, ყველაფერს შეგისრულებ.... შენს გარეშე ჩემს ცხოვრებაას აზრი არა აქვს, ვერ ავიტან ლალატს, თუ მოინდომებ, დედაჩემისაგანაც კი ცალკე ვიცხოვრებთ, ნახე რა კარგად ვიქნებით ერთად...

ნინნ-ი კი მაგრამ რაში გჭირდები მე? შენთან ყოფნა ჩემთვის ჯოჯოხეთია, შენც დაგტან-

ჯავ და....

ტასინგ-ი ნინნ – შენ ისევ შენსას აგრძელებ?

ნინნ-ი დედაშენი და მე, დაუძინებელი მტრები ვართ, ჩვენს გამო შენ იჭყლიტები და ამი-

ტომ უფრო მეტრალეები, მაგრამ,...

ტასინგ-ი ე. ი. გადანყვეტიტე ნასვლა და არაფერი აღარ შეიცვლება?

ნინნ-ი მე.. მე ეს არ მითქვამს..

ტასინგ-ი (ტანჯვით) შენ მასთან ერთად... მიდიხარ? შენ კი მატყუებ არა? ნინნ, გულწრფე-

ლად მითხარი რას ფიქრობ, მხოლოდ არ მომატყუო....

ნინნ-ი გულწრფელად? კარგი...მიყვარხარ, დღე არ არის შენზე ფიქრში, რომ არ გავათენო

და არ დავალამო. ვლოცულობ კიდევაც.. შენზე..

ტასინგ-ი კმარა! ნინნ (ხელს ურტყამს მაგიდას) გაჩერდი ნუ მტანჯავ!....

ნინნ-ი ხომ გსიამოვნებს ჩემგან ამისთანა სიტყვების მ.....

ტასინგ-ი ო, ღმერთო, რატომ ჩნდებიან ამისთანა ქალები.. უბედურების მომტანნი?
 ნინწ-ი ამას გეუბნები, ტასინგ, რაში გჭირდება მეთქი?
 ტასინგ-ი ვერ გავიგე რას მეუბნები.
 ნინწ-ი ასეთ ქალს ყელს გამოვჭრიდი.
 ტასინგ-ი შენ ხომ მამაკაცი არა ხარ?
 ნინწ-ი მამაკაცი რომ ვიყო ასეთ ქალს სახლში არ გავაჩერებდი ..
 ტასინგ-ი გაუშვებდი? ამის უფლება რომ არა გაქვს, გავინყდება, რომ ბავშვი გყავს,
 რომელსაც დედის გარეშე ვერ დატოვებ
 ნინწ-ი მე არ გამიჩენია
 ტასინგ-ი ნინწ, მე ხომ შენი ვარ, ქმარი ვარ შენი (ნერწყვი გადაყლაპა) როგორ ნახვალ ნინწ
 – მე ქმრად არ ამირჩევხარ.
 ტასინგ-ი როგორ არაფრის შიში და რიდი არა გაქვს, ხალხის რისხვას რას უშვრები? ან რომ
 დაგიჭირონ? ეს ხომ დანაშაულია
 ნინწ-ი გაჩმუდი! მე არაფრის არ მეშინია, რაკი არ მიშვებ, მომკალი, თუ არ და ირველივე
 შესაძლებლობისთანავე გაგექცევი, ჩიტივით თავისუფალი არსება ვარ, გავინყდება, რომ ტრამალში დაბადე-
 ბულსა და გაზრდილს საფლავიც აქვე აქვს. ადამიანს ერთხელ ეძლევა სიცოცხლე, შენ, ნიაოების ოჯახში კი
 ცოცხალი ლეში ვარ.
 ტასინგ-ი იქნებ კიდევ ასწონ-დასწონო, ცოტა წინ გაიხედო, გულში ნაკიდებული ცეცხლი
 ოდნავ გაინელო და ისე გადანყვიტო, ისე, გახსოვდეს, მე შენი არაფერი არ მმართებს,... ვალი არა მაქვს.
 ნინწ-ი (თავის ქნევით) ვიცი..
 ტასინგ-ი კარგი, მაშინ ერთს კიდევ გეტყვი (სერიოზულად), შენს წინაშე მუხლს ვიყრი და
 ვფიქრობ.. ასეთ ლამაზ სხეულში უსათუოდ ლამაზი სულია, სიყვარულის ფასიც კარგად იცი, მაგრამ შენ
 ისეთი რამ ჩაიდიხე, არცერთ ქალს არ ეკადრება, ალბათ წარსულ ცხოვრებაში თუ დამედო შენი ვალი.....
 .ვალს კი, გადახდა უნდა,.. ვისტუმრებ, ე.ი. გპატიობ ყველაფერს, დაივიწყე შენც და მეც, ფულს მივცემ და
 უვნებელს გავუშვებ, ამისათვის კი შენი ერთი სიტყვაა საჭირო..(დგება)
 ნინწ-ი (მკაცრად, გადანყვიტით) არა!
 ტასინგ-ი ნინწ, ამისთანამ როგორ შეიყვარე ის მახინჯი. ნამდვილი ეშმაკია..
 ნინწ-ი კმარა, შენ ნუ ძიობ მაგას, მოშწონს, მიყვარს და მასთან ერთადაც წავალ.
 ტასინგ-ი რა სთქვი? მაინც მასთან ერთად წახვალ?
 ნინწ-ი ღიას!
 ტასინგ-ი (მოულოდნელობისაგან გაშემდა) რისთვის? მხოლოდ ათმა დღემ გადანყვიტა
 ყველაფერი?
 ნინწ-ი ღიას, ათმა დღემ, საუკუნოდ მისი ვარ..
 ტასინგ-ი (გაცოფებული) რაკი ასეა, შენ დარჩი, მე მას მოვიყვან, როცა სახლში არ იქნები,
 შენ,... თქვენ..... (ენა ებმის)
 ნინწ-ი სთქვი,! დაამთავრე!
 ტასინგ-ი შენი გულისათვის მე ამას დავუშვებ
 ნინწ-ი (აფეთქდა) რეებს რომავ? (სიძულვილით) შენ მე მანანწალა გგონივარ? აი თურმე
 ვინ ყოფილხარ?..
 ნინწ-ი ღიას, ნამდვილი კუ ხარ *
 ტასინგ-ი (ტასინგ-მა ვერ მოითმინა და სილა გაანწა) შენ.. (ცრემლებით სავსე თვალებით
 უყურებს), ძალიან მიყვარხარ, შენ, ჩემი სიყვარულის ღირსი არა ხარ. (თვალები გაყფართოვდა) მოვრჩით,
 მიდიხარ და წადი!
 ნინწ-ი მერე რა იქნება?
 ტასინგ-ი მე მას მოვკლავ!
 ნინწ-ი ვერ გაბედავ..
 ტასინგ-ი მე ვერ შევძლებ? სხვები იზრუნებენ..
 ნინწ-ი განაცხადებ სამძებროში? მაინც დავუსხლტებით ხელიდან..
 ტასინგ-ი მხოლოდ ერთი სურვილი შემისრულეთ. ნუ დამტოვებთ ცოცხალს (მარცხენა კარი-
 დან მოხუცი შემოდის)
 მოხუცი რას კამათობთ?
 ნინწ-ი (განცვიფრებულია, ეს ეს არის პაი მისი ოთახიდან გამოვიდა) აქ საიდანგაჩნდით?
 ოთახში ხომ არ იყავით? შერეკილმა პაიმ კი ვერ გნახათ..
 მოხუცი პაი შერეკილი.. კოუტანი?
 ნინწ-ი ღიას..
 მოხუცი ვეფხვი სადღაა?

წინნ-ი ეხლახანს გავიდა..
 მოხუცი კი მაგრამ ვინ გაუშვა?
 ჩოუ (ჩოუ ჰუ მარცხენა კარიდან შემოდის და ტასინგ-ის და წინნ-ის გაკვირვებას იწვევს, ემბაკურად) მე არსად არ წავსულვარ, დედილო, მეც ოთახში ვიყავი.. მოხუცი და წინნ – (ერთად) როგორ?
 ჩოუ შევამჩნიე, მოხუცი ფანჯრიდან ძვრებოდა, ვიფიქრე ხუმრობს მეთქი, ჰოდა მეც ვიხუმრე და ფანჯრიდან გადმოვძვერი
 მოხუცი კარგი, დარჩი ჩემს ოთახში, მე სასტუმრო ოთახშიც შემიძლია ძილი. წინნ, ბარგი, საბანი თუ მოამზადე?
 მოხუცი კეთილი, მაშინ ძილის დროა, დაიძინეთ (პაი – შემობრბის შუა კარიდან)
 პაი დეიდა წიო, დეიდა.. ჩან უ... გეძებთ..
 მოხუცი ვიცი,.. ვიცი..
 ჩოუ (რაღაცას მიხვდა) ჩან უ? (ბავშვი წამოიტირებს)
 მოხუცი დაიძინეთ მეთქი, ისე ხმაურობთ, რომ ბავშვიც გამოაღვიძეთ... (ტასინგი და წინნ მარჯვნივ მიდიან, ჩოუ ჰუ კი მარცხნივ)
 მოხუცი (პაი შერეკილს) თვალთ არ დამენახო, შე კუს კვერცხო ..
 (სცენაზე შუქი თანდათან ქრება, ათი წამის შემდეგ კვლავ ნათდება სცენა, ერთი საათის შემდეგ.. შუა ღამე.. მარცხნიდან ჩოუს ხვრინვა ისმის, მარჯვნიდან კი - ტასინგის ბოძვა სიზმარში. კვადრატულ მაგიდაზე ნავთის ლამფა ბუუტავს, მსხვერპლშენიერვის მაგიდაზე კი მქრთალი შუქით კანდელი. მოხუცი წიო ბავშვით ხელში სკამზე ზის, ბავშვს ანანავებს, გვერდით ფიცრისაგან შეკრული ტახტია, რომელზედაც ხანდახან წვება. მკაფიოდ ისმის გუგულის ხმა, მაგრამ მალევე წყდება... მთელი ყურადღება მარცხენა კარისაკენ აქვს მიპყრობილი. შუა კარზე ვიღაც აკაკუნებს)
 მოხუცი (ხელების ცეცებით მიდის კართან) ვინ არის? (ხმა – მე .. ჩან უ)
 მოხუცი შემოდი., (ჩუმად) (მარცხენა კარისაკენ ანიშნებს)
 ჩან უ ვეფხვმა დაიძინა?
 მოხუცი გესმს?
 ჩან უ (ესმის ჩოუ-ს ხვრინვა, გახარებული) მკვდარივით სძინავს.
 მოხუცი (წითელი ფარანი ანათებს მის უსიამოვნო სახეს) როგორ არის საქმე?
 ჩან უ სამძებრო განყოფილებაში განვაცხადე, წუთი წუთზე აქ გაჩნდებიან ჩემო რძალო, პირობაზე როგორა ხარ? დასაჩუქრებას შემპირდი.
 მოხუცი მთელ ფულს შენ გაძღვევ..
 ჩან უ თქვენ რაღას იტოვებთ?
 მოხუცი (მოლუშული) ჩემთვის მთავარია ჩქარა მოთავდეს ყველაფერი.. (უცბად) რატომ აგვიანებენ?
 ჩან უ სამძებროში ცოტანი არიან და საქმეს ვერ სწვდებიან, თანაც ურჩევიათ მკვდრის წაყვანა, ნაკლებად შენუხდებიან.
 მოხუცი რაო? მკვდარზეც ყაბულს არიან?
 ჩან უ მათთვის სულერთია, მთავარია ავაზაკისაგან თავის დაღწევა, მკვლელს პასუხს არ აგებინებენ.
 მოხუცი მკვლელს არ დაიჭერენ? კარგია.. (კბილებიდან წარმოთქვა) ჩან, შენ ჯობია წახვიდე, ოლონდ, მათი მოსვლა არ უნდა გამოგეპაროს..
 ჩან უ წავალ .. (შუა კარიდან ერთად გადიან)
 (წინნ შემოდის ანთებული სანთლით ხელში, წითელი ვინრო ქურთუკით, აწეწილი თმებით და გაბოროტებული თვალებით. მსხვერპლშენიერვის მაგიდაზე სდებს პატარა ფუთას, აკანკალებული ტრიალდება მარცხენა კარისაკენ და იმავ დროულად შიშით უყურებს შუა კარს. მარჯვნივ კარიდან შემოდის წელს ზემოთ შიშველი, კუნთებდაბერილი ჩოუ ჰუ, სხეულზე შავი აბურძგნული ბალანი საზარელ შთაბეჭდილებას ტოვებს, წითელ ქსოვილში გახვეული პისტოლეტი ფართე ქამარში აქვს გაჩრილი, ცალ ხელში ლურჯი ქურთუკი, მეორე ხელით კი წინნის ეხება)
 წინნ-ი (მოულოდნელობისაგან ყვირის) ვაი, ეს შენა ხარ? როგორ შემაშინე?
 ჩოუ (აჩქარებით) ჩააქრე სანთელი!
 წინნ-ი რატომ? ბებერი ხომ ვერ ხედავს?
 ჩოუ სხვები ხედავენ..
 წინნ-ი (აქრობს) ა..... ჩან უ ..
 ჩოუ (სერიოზულად) რა სიბნელეა (ორივე სუნთქვაშეკრულნი დგანან ერთმანეთის პირისპირ)
 წინნ-ი (სიბნელეში) საქმე არ ითმენს.
 ჩოუ ვიცი, სამძებროში განაცხადეს..

ნინწ-ი (ტანჯვით) გამოდის ტასინგს სიმართლე უთქვამს..
 ჩოუ ტასინგიც გასვრილია? მოუვლი...
 ნინწ-ი ვშიშობ, რომ ვერ გავიპარებთ... ის იძახდა..
 ჩოუ დროა საქმეს შევუდგეთ...
 ნინწ-ი (იმედიანად უჭირავს მისი ხელი, ნავიდეო არა?
 ჩოუ არა (თვალები შურისძიების გრძნობით აქვს ანთებული) დროა ვალი მოვიხადო ..
 ნინწ-ი (შეშფოთებული) ვეფხვო, შენ მართლა...?
 ჩოუ (თავის ქნევით, ბავშვის სანოლისაკენ მიანიშნებს) ბავში გაიყვანე ოთახში..
 ნინწ-ი (მიდის სანოლისაკენ, მაგრამ ჩოუ ჰუს თვალს არ აცილებს) რისთვის?
 ჩოუ არ შეშინდეს..
 ნინწ-ი (ბავშვს ხელში იყვანს) მაგრამ.. ვეფხვო...
 ჩოუ (ხელი აიქნია) ჯერ გაიყვანე..
 (ბავში გაჰყავს, ჩოუ აქეთ-იქით აცილებს თვალებს, რალაცას ეძებს, მაგრამ ვერ პოულობს. ამ დროს შემოდის ნინწ)
 ჩოუ (ამტერდება ნინწის, გონს მოეგო, რალაცაზე მიანიშნებს) დაინახე?
 ნინწ-ი რა?
 ჩოუ (შიშით) მამაჩემი აქ არის..
 ნინწ (ჩუმად, აჩქარებით) ვეფხვო!
 ჩოუ (თითქოს დაინახა) მეუბნება, ხანჯალი ოთახშიაო..
 ნინწ (ვითომ არ იცის) ხანჯალი?
 ჩოუ (უყურებს ნინწის) იძახის, ჩემს წინ არისო. ...
 ნინწ (მოულოდნელად უბიდან იღებს ხანჯალს) ვეფხვო! .. მე...
 ჩოუ (ხელს უშვერს) მომეცი!
 ნინწ (არ აძლევს მაგრამ, შემდეგ თითქოს რალაცამ დარია ხელიო) კმარა, სწრაფად აიღე!, რაც მოსახდენია, მოხდეს..
 ჩოუ (ჩუმად) სძინავს?
 ნინწ (თავი დახარა) მე,.... მე. დავაძინე..
 ჩოუ თვალი გეჭიროს შემოსასვლელი კარისაკენ.ზე(ფეხის წვერებზე გადის მარცხნივ)
 ტასინგ! ტასინგ! (მარჯვნიდან ისმის მთვრალი კაცის ლულული, ნინწ! ნინწ.. ჩემი ხანჯალი! სადაა ჩემი ხანჯალი? ჩქარა.. ჩქარა, გატანჯული ხმით, გაურკვეველად)
 ნინწ (ჩურჩულით) ის.. ის ლაპარაკობს ძილში..
 ჩოუ რა საზარელი სიტყვებია (ისევ მარჯვენა კარისაკენ) ტასინგ!
 (ოთახიდან ისმის ტასინგის ხმა.. რა სიბნელეა... ყველაფერი შავია .კვლავ სიჩუმე)
 ნინწ (კანკალით) თითქოს რალაცას გვეუბნება..
 ჩოუ ტასინგ! (ხმა არ ისმის) ტასინგ! (უცბად უაზროდ ბრუნდება) მამა! იყავი მშვიდად, ყველაფერს გავაკეთებ... (ღმუილით შედის ტასინგთან)
 (ნინწ გაშეშებული ფანჯარას გაჰყურებს რალაცის მოლოდინში, ოთახიდან ჩამიჩუმი არ ისმის. გარეთ მანანწალა ძაღლები იყეფებიან, ოთახიდან საშინელი ხროტინისა და იატაკზე მძიმედ დავარდნის ხმა გაისმა.)
 ნინწ (უნებურად, ხმამაღლა) ო! ღმერთო ჩემო!
 ჩოუ (მაშინვე მარჯვნიდან ბარბაცით, სისხლიანი ხანჯლით ხელში ჩოუ შემოდის, თვალებგადმოკარკლული და სახედაკარგული) ყველაფერი გათავდა, ბოლო მოუღეთ..
 ნინწ-ი (სუნთქვა შეკრულიო!) სისხლიანი ხელები, შენი სისხლიანი ხელები..
 ჩოუ (აღმართული აკანკალებული ხელებით) ხელები ბევრჯერ დამსვრია სისხლში, მაგრამ ასე არ ამკანკალებია (თითქოს გულიდან ამოძახილი) სიცოცხლე არაფერია, სიკვდილი ამალგებულია (შეძრწუნებული) ვტაცე ხელი, გამოიღვიძა და გაშტერებული მიყურებდა, არ შეშინებია, ო, ღმერთო (თანაგრძნობით, თავს იქნევს) ვიცი, რომ გულის სიღრმეში ნაწყენია, დამცირებულია.. აღვმართე რა ხანჯალი, თვალები გაუნათდა, ყველაფერს მიხვდა“ ო, რა საშინელი წამი იყო... უცნაურად შემომხედა, ჩაიხითხითა, გულზე ხელი დაიდო და თავი დამიქნია, რისთვის, არ ვიცი, ერთი დარტყმით მოვრჩი ყველაფერს, ხმა არ ამოუღია, თვალებიც თვითონვე დახუჭა (დააგდო ხანჯალი) ო, რა საშინელებაა, რა წამიერია ადამიანის სიცოცხლე, არარაობაა..
 ნინწ-ი სასწრაფოდ დაიბანე ხელები!
 ჩოუ ამ სისხლს ვერ მოიბან ..
 ნინწ-ი მაშინ ეხლავე ნავიდეო, გავცილდე აქაურობას!
 ჩოუ (შეხედა ნინწის) ნავიდეო (გადადგა ორი ნაბიჯი)
 ნინწ-ი გესმის ხმაური? ხალხის ხმა?
 ჩოუ ვისი?

ნინო-ი ხალხის.. (ფანჯრისაკენ გარბის და ჩოუ ჰუც მისდევს) წითელი ფარნები! მოდიან!
ჩოუ (ფანჯრის წინ) არა, არა, ეს ბებერი წიაო, შერევილ პაისთან ერთად წითელი ფარ-

ნინო-ი (ეთანხმება) დიახ, დედამთილია, მოდის.
ჩოუ მე მეძებს (ჩუმად) ვიცი, რომ მკვლეელი არ ისჯება... არ ისჯება ჩემი მკვლეელი..
ნინო-ი გეყოფა..

(მოხუცი შემოდის შუა კარიდან. ჩოუ და ჰუა სუნთქვაშეკრულები დგანან ფანჯარასთან, თვალყურს ადევნებენ როგორ საზეიმოდ და ამავე დროს საზარლად მიდის მსხვერპლშენიერვის მაგიდასთან, ჯოხის ცეცე-ბით მარჯვენა კარისაკენ, აყურადებს და საშინელი გაბოროტებული სახით ჰკეტავს სასტუმრო ოთახის მხრი-დან. მომარჯვებული ჯოხით მიდის მარცხენა კარისაკენ, ჩამიჩუმი არ ისმის, შორიდან დროდადრო მგლების ყმუილი თუ დაარღვევს სიჩუმეს . ჩოუ და ნინო გაქვავებულები არ აცილებენ თვალს მარცხენა კარებს)

ნინო-ი (ჩუმად) რა უცნაურია, ნეტავი რას უნდა აკეთებდეს?

ჩოუ (ხელს ჰკიდებს ნინოს) ჩემი მოკვლა უნდა, ჯოხი ვერ დაინახე?

ნინო-ი (რალაც გაახსენდა აკანკალდა) ბავშვი.. ბავშვი.. შენს საწოლზეა

ჩოუ ბავშვი ...?

(უცბად ისმის ჯოხის დარტყმის ხმა, რომელსაც თითქოს წამიერად ლეკვის ნკავნკავი ყვა. ისევ სიჩუმემ დაისადგურა.)

ჩოუ და ნინო-ი (ერთდროულად) ო, ღმერთო..!

მოხუცი (მარცხხენა მხრიდან ისმის გულ-განგმირავი ოხვრა, სასონარკვეთილი) ო.. ჩემო

ჰეინ, ჩემო პატარავ (ისევ სიჩუმე)

ჩოუ (გაშეშებული, შიშისაგან დამუნჯებული) უკვე გვიანია!

ნინო-ი (მოულოდნელად) წავიდეთ ჩქარა!

ჩოუ ჰეინ მოკვდა

ნინო-ი სასწრაფოდ ჩაიცვი, ქუჩაში მძებრები არიან, შიშველი არ გახვიდე, ადვილად

შეგამჩნევენ.

(ნინო-ი ეხმარება ჩაცმაში, იღებს ბოხჩას და ხანჯალს, ჩოუ ნახევრად ასწრებს პერანგის შეკვრას, რომ შემოდის მარცხნიდან გაფითრებული, წარბშეკრული, სევდიანი მოხუცი მკვდარი ჰეინით ხელში. არ ტირის, საზარელ მოძრავ ქანდაკებასა ჰგავს. ჩოუ და ნინო შიშისაგან ერთმუჭად ქცეულნი ოთახის ერთ კუთხეში იმალებიან)

მოხუცი (არაადმიანური ხმით) ჰუნ! .ვეფხვო (დუმილი) ჰუნ! (დუმილი) შენი სუნი მცემს, ვიცი, რომ აქა ხარ, დაუნდობლო! ღმერთი არ დაუშვებს შენს არსებობას, ხომ იძიე შური! საკუთარი ხე-ლით მომაკვლევინე უმანკო ბავშვი, შვილიშვილი, რომლის გაცოცხლება ღმერთსაც აღარ შეუძლია, შენ რა მოგელის, თუ იცი, გარეთ გყარაულობენ, შენც ცოტალა დაგრჩა. (ჩვრებში გახვეული ბავშვის გვამი ანეული ხელებით, თავს ზემოთ უჭირავს, გადის, გარედან მოხუცის ძახილი – კოუტან! ჩოუ და ნინო ისევ გაუნძრევ-ლად დგანან. მოხუცს არავინ ეპასუხებდა. არაამქვეყნიური ხმით მოისმის სიმღერა

წლის პირველი თვის თხუთმეტში,
იღება ტაძარი ყველა,
შესასვლელში კი ორ რიგად,
ხარებისა და ცხენების ნიღბებით,
ჯოჯოხეთის მოციქულები მწკრივდებიან.
თვით ენვანს, ჯოჯოხეთისას მთავარს,
ძვლებში გამჭოლი ქარი არ აწუხებს
და ერთ-ერთი ტაძრის წინ მოკალათებულა მსაჯად
დრო-და დრო ქარის გარინდვა,
შეაკრთობს ჯოჯოხეთისას მთავარს,
და თვალწინ უტრიალებენ
მისი განწირული უმანკო სულები მრავლად.

ნინო-ი ვინ მღერის?

ჩოუ კუს კვერცხი

(სიმღერა – და თვალწინ უტრიალებენ მისი განწირული უმანკო სულები მრავლად..)

ნინო-ი (იყურება მალლა, უცბად ხმამალლა) ენვანის თვალები მოძრაობენ..

ჩოუ რა თქვი? (ჩოუ ჰუმ ხელი იტაცა პისტოლეტზე და რამდენჯერმე ესროლა ენვანის პორტრეტს) ეხლა კი ნამდვილად მოვიდნენ.

(ისმის სროლის ხმა, ჩან უ ყვირის–ნუ ისვრით ნაძირალებო, არ მომახვედროთ, შემორბის შუა კარიდან)

ჩან უ (ვეფხვის დანახვაზე ფეხები ეკვეთება) ო, ღმერთო! (დააპირებს გაქცევას)
 ჩოუ (ერთ ნახტომში იჭერს) დაგიჭირე? (პისტოლეტს უმიზნებს)
 ჩან უ (სროლა გრძელდება) (მთელი ძალით ყვირის) სერჟანტო ლიუ, არ ისროლოთ! მე ჩან
 უ ვარ (სროლა მაშინვე შეწყდა).
 ჩოუ ჩემს ხელთა ხარ, დაუყვირე არ ისროლონ, აქედან მივდივარ...
 ჩან უ (სიჩუმეა) სერჟანტო ლიუ, ჩოუ ჰუმ დამიჭირა, გაქცევა უნდა, გემუდარებით არ
 ისროლოთ..
 ჩოუ (ხმამალა, მკაფიოდ) ძმებო! ჩოუ ჰუ ვარ, თქვენთვის არასოდეს არაფერი დამიმ-
 ვებია და არც ახლა გერჩით, ჩემი საქმეების მოსაგვარებლად დავბრუნდი ნიაოების ოჯახში, ვალი დამი-
 ბრუნეს. თუ გზას არ მომცემთ ჩან უ ჩემს ხელთაა, ბოლოს მოვუღებ.
 ჩოუ რატომ სდუმხართ? თანხმობის ნიშნად ორჯერ ისროლეთ, თუ არა და ერთხელ.
 (ჩამოვარდა სამარისებური სიჩუმე) ვითვლი 10 –მდე, მერე კი .. (შეხედა ჩან უს)
 ჩან უ სერჟანტო ლიუ! (ჩოუ ითვლის.. ერთი....)სახლში შეიღებო მელიოდებიან, თუ კი ამე
 მომივა, ჩემიანები შურს იძიებენ ...(ისევ სიჩუმე) სერჟანტო ლიუ! (გასროლა)...სერჟანტო!.....
 ჩოუ ჰუ (პისტოლეტის ლულას ჩან უ-ს ზურგზე ადებს) ნამოდი!
 (წინ-ი თავისი ფუთით ხელში და ორი მამაკაცის თანხლებით გადის შუა კარიდან. (კიდევ ორ გასრო-
 ლას, მოჰყვა გასროლის ჯერი, სროლები მატულობს, ფარდა თანდათან ეშვება, სროლა კვლავ ისმის)

მეორე მოქმედების დასასრული.

მესამე მოქმედება

მოჩვენებები კაცი ქოლგითა და ფარნით (მსახური), მოხუცი ნიაო ზეაღმართული შვლიშვილით,
 ჩოუ ჟუნ, (ჩოუ ჰუ-ს მამა), ჩოუ ჰუ-ს 15 წლის და, ენვანი-ჯოჯოხეთის მბრძანებელი, ენვან-ის წინაპრები, 10
 –მდე კატორღელი– 2 წყლის დამტარებელი, ციხის ზედამხედველი, დანარჩენები საკაცებით ხელში. ხარის
 და ცხენის ნიღბები, ორი მწვანე სახიანი ეშმაკი, გოლიათები – (ა,ბ,გ), ზეციური სამსჯავრო.

პირველი სურათი

ლამის პირველ საათზე ჩოუ ჰუ და წინ ვინო ბილიკით შედიან დაბურულ ტყეში. რძისფერი ნისლი
 თანდათან ზევით იწევს, მსგავსად ქალის პირბადისა, რომლითაც მრისხანების დაფარვას ლამობს. ხეების
 გაჭიმული ტოტები ცას აჰკვრიან. წყლის ანარეკლი ბუდრუგანა ნისქვილს აშუქებს, სადაც ბინა უთავო ჯა-
 რისკაცების მსგავს ბუჩქებს დაუდვიათ. ნისქვილის მარჯვნივ, ხავსით დაფარული ჭაა. დროდადრო ტოტებს
 შორის გამომკრთალი ლამის შუქი და ტოტების შრიალით გამოცემული იდუმალი ბგერები–ჰუა-ლა, ჰუ-ლა,
 მოფარფატე სულების სამყაროს ჰქმნიან.

სცენაზე

წინ ქვის უცნაური ლოდები, რომლებზეც ეშმაკის თათების მსგავსი ალვის ხის
 ტოტები ჩამოზიდულან და ურჩხულის ხახას დამსგავსებია.. იხსნება ფარდა, უბერავს ქარი და ისმის
 ტოტებისა შრიალისა და სროლის ხმა. ცოტა ხნის შემდეგ ქარი ყუჩდება, ნისლი ისევ ქვევით იწევს. ბუჩქები-
 დან ისმის ვილაცის ღრმა სუნთქვა. წინ, რის ვაი-ვაგლახით, მხარზე გადაკიდული ფუთით მიდის ბილიკზე.
 ოფლიანი სახე, ტანზე მჭიდროდ შემოკრული, აქა-იქ გამოგლეჯილი ნითელი ტანისამოსი, მარჯვენა მხარეს
 შესხნილი საკინძიდან მკერდი მოუჩანს. ბილიკის არჩევის მიზნით გზაჯვარედინთან ჩერდება . ჯიბიდან
 ამოღებული ჭრელი აბრეშუმის ცხვირსახოცით ოფლს იწმენდს.

წინ-ი

(მძიმედ სუნთნავს, ოხვრით) ო, რა უცნაური სიბნელეა (შეშინებული) სადა ვართ?
 (ჩრდილების კიაფი) ჰუნ! (დუმილი, ისმის სროლის ხმა, ტყვიამ ახლოს გაიზუზუნა, ფეხი დაუცდა და რა-
 ლაცას დაეჯახა, ფოთლების შრიალთან ერთად ჩრდილების კიაფი ძლიერდება. იყურება ზევით, შიშისაგან
 გულშემზარავად ყვირის), ჰუნ! ჰუნ! სადა ხარ?

ხმა

(ხრინნიანი, მარჯვენა მხრიდან) აქა ვარ წინ! დაბრუნდი!

წინ-ი

(ცოტა დამშვიდებული) გზას ვერ ვხედავ, წინ რალაც ანათებს (მიდის მარჯვნივ)

ხმა

(მარჯვნიდან) შეჩერდი! არ გაინძრე!

წინ-ი

(ჩუმად) რატომ?

(ხმა ჩუმად პასუხობს) შეხედე, ფარანი, ნითელი!

(წინ-ი იყურება მარჯვნივ, უცხო ხმა–ნითელი ფარანი! ვილაცას ურტყამენ და ისმის სილის განწინს
 ხმაც)

ხმა

იყვირე! მე შენ გაჩვენებ როგორ უნდა იყვირო (სამარისებული სიჩუმე)

წინ-ი

რა მოხდა, რა ამბავია?

ხმა

(მარჯვნიდან მშვიდად) ნუ ლელავ, ჩან უ სიკვდილს ეთამაშება! (ჩან უ-ს უყვირის
 ისევ გაშმაგებით და წიხლავს) იყვირე, მოგიღებ ბოლოს!

ნინნ-ი კიდევ არ გაგიშვია?
 ხმა (მარჯვნიდან) ტყიდან გავალთ და გავუშვებ (ჩან უ-ს) მიდი! ნადი მეთქი!
 (მარჯვნიდან ჩნდება ჩოუ ჰუ – მარჯვენა ხელში პისტოლეტით, ძონძებით შეხვეულ დაჭრილ მარცხენა ხელს ხშირად ივლებს ქამარში გაყრილ ხანჯალზე. თან უკან იყურება.)
 (ჩოუ ჰუ ტყეში ლალი და თავისუფალია, დაფლეთილი სამოსიდან კარგად მოსჩანს მისი მკვრივი სხეული, მაგრამ მის მოძრაობაში მაინც იგრძნობა დამფრთხალ ნადირში შეპარული შიშის მსგავსი რამ. შავ ტრამალში არ იგრძნობა მისი სიმახინჯე, პირიქით, მოწმენი ვხდებით იმ მეტამორფოზისა, რომელიც განიცადა ჩოუ ჰუმ, პროლოგში აღწერილი უბედური, დათრგუნული, სისხლისმსმელი, გამძვინვარებული ცხოველიდან, ლამაზ ამალეზულ არსებამდე.. მის ფონზე, ტანსაცმელჩამოფლეთილი ჩან უ უფრო შეშინებული ჩანს, ვედრების თვალებით ჩოუ ჰუს მისჩერებია)
 ნინნ-ი (მირბის ჩოუ ჰუსაკენ და ეკვრის) ვეფხვო, ძალიან მეშინია.
 ჩოუ (გაოფლილი) ჩემო ნინნ, მე ვფიქრობ, უკან მოგვდევენ, (ჩუმად) ნითელი ფარანი მოგვდევეს.(სროლის ხმა, ჩან უ აყურადებს)მომისმინე (კვლავ სროლის ხმა).
 ნინნ-ი საცაა მოვლენ (ჩან უს მიათრევს), წამოდი!
 ჩან უ ტასინგ-ის ცოლო, ოცი ლი გამოვირბინე, მეტი აღარ შემიძლია.
 ჩოუ ბებერო ძაღლო! ყური მიგდე! (სროლის ხმა შორდება, შედარებით მშვიდად) „ძალე-ბი“ შორს არიან, დასავლეთისაკენ გაუყვნენ.
 ნინნ-ი (მოუსვენრად) როდისღა გავალთ ტყიდან?
 ჩოუ მალე სამი ლილა დაგვრჩა, ჩამოჯექი, (ნისქვილის ქვაზე სხდებიან, თავი ხელებში ჩაურგავს და ფიქრობს).
 ჩან ჩოუ, ბატონო ჩოუ საით გაგვინევია?
 ჩოუ (თავს სწევს) დასავლეთისაკენ – სიკვდილის შესახვედრად*
 ჩან უ ტასინგ-ის ცოლო, სიტყვით მაინც მანუგეშე, რომ შენ ამას არ დაუშვებ...
 ჩოუ (აფთქდა) ბებერო ძაღლო, კრინტი, კრინტი არ დაძრა – მეთქი, (წამოხტება) რას აჩემე ტასინგის ცოლო, ტასინგის ცოლო. (პისტოლეტს უმიზნებს).
 ჩან უ არ შეიძლება ტასინგის ხსენება? თუმცა... აღარ ვიტყვი (უყურებს ნინნს), უთხარი, ნუ გამიმეტებს საიქიოსათვის (უნებლიედ) ტასინგის ცოლო!
 ჩოუ (ვეღარ ითმენს, ისვრის ჩ ანის თავზე) ესეც შენ!
 ჩან უ (თავზე იტაცებს ხელს) ჩემო თავო! ჩემი თავი...
 ნინნ-ი ვეფხვო! რა გემართება, ისევ ისვრი?
 ჩოუ არ ვიცი რა მემართება, ტასინგის ხსენებაზე გონება მიბნელდება.
 ნინნ-ი (ცდილობს სიტყვა ბანზე აუგდოს) ჰუნ, გვედრები გაუშვი, დაბრუნდეს.
 ჩოუ მეც ასე ვფიქრობ.
 ჩან უ მართლა?
 ჩოუ დიახ.
 ჩან უ ახლავე?
 ჩოუ დიახ.
 ნინნ-ი ბიძია ჩან, რომ ბნელა, თქვენ...
 ჩან უ (აჩქარებით) არა უშავს რა, არაფერია, ძველ ტაძარში გავათენებ (ნინნს) მშვიდობით! ნავედი (აჩქარებით მიდის მარჯვნივ).
 ჩოუ ძველ ტაძარში?
 ჩან უ (ვერ გაიგო) დიახ, იმ ტაძარში, სადაც უსინათლო წიაო გალობს და ლოცულობს, მისი ანგელოზის ტაძარია.
 ჩოუ უცნაურად ილიმება)ნინნ, ოქრო! უკვე ტყეში ვართ.
 ნინნ რაო?
 ჩოუ (სერიოზულად) და ვფიქრობ უსინათლო წიაოც აქაა.
 ნინნ დიახ! ვიცი.
 ჩოუ (თითქოს მოხუცს ხედავს) ვგრძნობ, როგორ მოგვდევეს ხელში აყვანილი ბავშვით. (გააკანკალა) ნითელი ფარანი... ნამდვილად ის არის...
 ნინნ-ი (ჩუმად შეძრწუნებული ხმით) ვიცი, ამბობდა – ბავშვს არაფერი ეშველება, თქვენ კი სამარემდე თავს არ დაგანებებთო.
 ჩოუ (ჩან-ს) სად არის მონასტერი?
 ჩან უ აქვე... ახლოს.
 ჩოუ შენ ხომ არ დაგინახავს მოხუცი ბავშვით?
 ჩან უ (უკან იხევს) დ.. ა. დავინახე
 ჩოუ (შეანჯღრია) სად?

ჩან უ (შიშისაგან მოიბუზა, უჩვენებს) ტყეში შემოვიდნენ დასავლეთის მხრიდან, ვფიქრობ, აი, კოუტანი მოუძღვის ნინ, წითელი ფარნით ხელში..

ჩოუ (ხელს უშვებს, გასცქერის უღრან ტყეს, უახლოვდება ჭას) კარგი.. კარგი.

ჩან უ (ჩუმად წინს) როგორ? სიო ჰეინ მკვდარია?

ჩოუ (ერთ ნახტომში უმალ მათთან ჩნდება) რაზე ლაპარაკობთ? სიო ჰეინ მე არ მომიკლავს. (ქვაზე შედგა, ცისკენ ხელებაღმართული) ო, ღმერთო! მე ბავშვის მამა მოვკალი, ბავშვს არაფრის გულისათვის არ მოვკლავდი. (გულწრფელად) ჰეინ ბებიამისმა გამოსალმა სიცოცხლეს, მე არაფერ შუაში ვარ! (თავი ჩაქინდრა, ქვაზე ჩამოჯდა)

ნინს-ი (გრძნობს ჩან-ს უფრო მეტად ემინია)ბიძია ჩან, სასწრაფოდ გაეცალეთ აქაურობას, უბედურებაში არ გაეხვეთ!

ჩან უ (სიჩქარით) მივდივარ, მივდივარ.

ჩოუ რას ლუღლუღებ?

ჩან უ (შეშინებული) მე? ... არაფერს.

ჩოუ (უცებ წამოხტა) დაიკარგე აქედან, წადი.....

(ჩან მარჯვნივ გარბის, ჩოუ ჰუ ჯდება)

ნინს-ი რა გემართება?

ჩოუ მწყურია (გულზე იდებს ხელს) ძალიან მწყურია!... (ტანისამოსიდან მოგლეჯილი ძონძით ოფლს იწმენდს).

ნინს-ი (აფრთხილებს) ჰუნ! ნუ იწმენდავ, ხელები სისხლიანი გაქვს და სახეს დაისვრი!

ჩოუ რა განსხვავებაა სისხლიან ხელებსა და სისხლიან სახეს შორის, მე უკვე ვერაფერი გამრეცხავს. რა უკუნეთი ღამეა, არც ვარსკვლავები, არც მთვარე. (ოხრავს, ყურში ჩაესმის სიკვდილის პირს მყოფი ტასინგის ხმა) – რა სიბნელეა და რა შავია ირგვლივ ყველაფერი, ცხოვრება შავია გესმის? მოისმინე.

ნინს-ი რას მოუსმინო?

ჩოუ რა სიბნელეა და რა შავია ირგვლივ ყველაფერი, ცხოვრება შავია? (ყურში კვლავ ტასინგის ხმა)

ნინს-ი (გაკვირებული) ვეფხვო! რას ბუტბუტებ? ეს ხომ ტასინგის სიტყვებია.

ჩოუ შენც გესმის, არა?

ნინს-ი ხომ არ შეიშალე, რა უნდა მესმოდეს?

ჩოუ არაფერი, რაღაც მემართება, მგონი გონს ვკარგავ, ძალიან მწყურია.

ნინს-ი რატომ გაგახსენდა ტასინგი? იძახდი ტასინგი მოვკალიო

ჩოუ მე? (გონს კარგავს) მე, მე მოვკალი ტასინგი! (ჩუმი ხმა – „ჩქარა, ჩქარა ჩემი ხანჯალი. ჩემი ხანჯალი (ბუტბუტებს) ჩემი ხანჯალი! (მოულოდნელად ტყისკენ მირბის) ტასინგ! რას გადამეკიდე, ჩვენ ხომ ბავშვობის მეგობრები ვართ, მამაშენმა, ჯოჯოხეთის ბრძანებულმა ჩამოაგდო მტრობა ჩვენს შორის და იმიტომ მოგკალი, სიო ჰეინ კი დედაშენის ხელითაა მკვდარი, ამიტომ ნუ მომდეგ, თავი დამანებე (პისტოლეტს ისინჯავს).

ნინს-ი (შიშისაგან მძიმედ სუნთქავს) ვეფხვო! რა გჭირს, ადამიანს არა გეხარ, გავიგეთ, რომ სიო ჰეინს სიკვდილში შენი ხელი არ ურევია, ნულარ ფიქრობ ამაზე, საცაა ინათებს დაგვინახვენ და დაგვიჭერენ, წავიდეთ.

ჩოუ ვიცი, მაგრამ (სინანულით) სიო ჰეინ. მე მოვდივარ. დროზე გავცილდეთ საშინელ ადგილს.

ნინს-ი (ყურადღების გასაფანტად) გამთენიისას სადგურში ვიქნებით (მოჩვენებითი სიმშვიდით) და სადაც მოგვესურება იქ წავალთ!

ჩოუ (გამოფხიზლდა) დიას! სადაც გვინდა იქ წავალთ (სადღაც შორს ისმის მატარებლის ხმა) მატარებელი.

ნინს-ი წავიდეთ, ჩქარა, ტყიდან გავიდეთ დროზე.

ჩოუ ტყიდან გავალთ და სამშვიდობოს ვიქნებით (ტყეში ქრის ქარი, ოთხივე მხრიდან მოძრაობენ ჩრდილები. ნინს ხელს ჰკიდებს ვეფხვს) ხომ არ შეგეშინდა?

ნინს-ი (თავი ასწია) არა, შეხედე, საცაა ირიყრაყებს, ჩქარა (ხელისხელ ჩაკიდებულებმა 3 ნაბიჯი გადადგეს. განწირული ხმით შეჩერდი ვეფხვო! (უკან დაიხია, ჩუმად) წინ გაიხედე, (შეშინებული) შავი თავების გროვია.

ჩოუ (მკაცრად) რიყის ქვებია.

ნინს-ი (მიანიშნებს დაბალ გაბარჯულ ბუჩქზე, რომელიც ქარისაგან ირხევა) შეხედე! როგორ ირხევა, თითქოს ჩვენსკენ მოექანებია.

ჩოუ სისულელეა, ბუჩქია, იარე (რამდენიმე ნაბიჯის შემდეგ ჩოუ ჩერდება, ისმის მხვერპლშენირვის მაგიდის თევზზე კაკუნი, ხან ძლიერად, ხან კი სუსტად, რასაც ზარის რეკვა მოსდევს, ჯერ კანტიკუნტად, შემდეგ კი უწყვეტად) შეჩერდი!

ნინო-ი რა მოხდა?
 ჩოუ გესმის? (ისმის ტყეში ძახილი- იუ და ლიუ...)
 ნინო-ი ზარი!
 ჩოუ (ცოტა შეშინებული) რა თქვი?
 ნინო-ი (სუსტად) მონასტრის ზარებია (კატეგორიულად) დედამთილი შევიდა მონასტერში (უფრო ხმამაღლა ისმის კაკუნნი).
 ჩოუ (ჩაფიქრებული) ნუთუ შეუძლია ჰეინის გაცოცხლება?
 ნინო-ი ვინ იცის მოხუცი წიას თხოვნით მოლოზანი ლოცულობს, ხის თევზზე კაკუნისა და ზარის რეკვის თანხლებით, შემდეგ გადიან ტაძრიდან გარეთ და სულებს უხმობენ.
 ჩოუ (იმედიანად) მერე სული ბრუნდება?
 ნინო-ი ვინ იცის?
 ჩოუ (უსმენს) გესმის, მონასტერში რაღაც ხდება.
 ნინო-ი რა დროს ყურის გდებაა, ნავიდეო ჩქარა, რამ გაგაშეშა? (გულის განმგმირავი ხმა ისმის შორიდან – დაბრუნდი ჰეინ, დაბრუნდი. მოულოდნელად იხედება მარჯვნივ) ფარანი! (ხმა – დაბრუნდი სულა!)
 ჩოუ (ხმის კანკალით) მოხუცი მოდის!
 ნინო-ი (ვეფხვს სტაცა ხელი) ხეს ამოეფარე სწრაფად!
 (ეფარებიან ხეს, უდარდელ შერეკილს ბუტბუტით, მხარზე დაყრდნობით, ფარნით ხელში მოჰყავს თმაგანენილი, ტანსაცმელშემოხეული უსინათლო, ცრემლიანი თვალებით, ბერძნული ტრაგედიის ნიღბის მსგავსად შექმუნული წარბებით, ხრინწიანი ხმით „ჰეინის სულო დაბრუნდი, ჩემო სიცოცხლე, ჩემო სისხლო და ხორცო..“ ხმა გადადის გოდებაში, რომელიც ღმუილსაც და ტირილსაცა ჰგავს. შერეკილს მოხუცი მიჰყავს მარცხნივ).
 ჩოუ (ტოტებიდან იცქირება) ნამდვილი ჯოჯოხეთია.
 ნინო-ი ნავიდეო!
 ჩოუ (შეძრწუნებული) მოიცა, გესმის? (ისმის შერეკილის ხმა. – გზა წყდება, უკან დავ-ბრუნდეთ ტაძარში. ისინი ბრუნდებიან უკან) აი, მონასტერში ზარებს რეკავენ, შორს ნულარ ნავალთ, ველარ დავბრუნდებით.
 მოხუცი (ისევ იძახის) ჩემო უმანკო ჰეინ, დაბრუნდი! (ორივე გადიან მარჯვნივ).
 ნინო-ი ნავიდეო!
 ჩოუ ნავიდეო (არ იძვრის) გესმის? (ზარის ხმას ბაძავს) ტუმ, ტუმ...
 ნინო-ი რატომ არ მოდიხარ?
 ჩოუ (მარცხნივ იყურება) ვიღაც მოდის! ფარნით.
 ნინო-ი უკუნეთი სიბნელეა, სად ხედავ ფარანს.
 ჩოუ (ჯიუტად) ფარანიც და გახსნილი ქოლგაც უჭირავს, ჩვენსკენ მოდის (თითქოს მარ-თლა ხედავდეს).
 ნინო-ი (შეშინებული) ვეფხვო!
 ჩოუ შეხედე!
 (ადამიანის ჩრდილი მოძრაობს ძალიან ნელა, ჩრდილის ნახევარი დაფარულია გაშლილი ქოლგით, მაყურებელი ხედავს ლურჯ შარვალს, ჩრდილი ქვავდება).
 ჩოუ ძმობილო! თუ შეიძლება მითხარით როგორ შეიძლება ამ ტყიდან გასვლა?
 ნინო-ი ვეფხვო! ნუ მაშინებ, ვის ელაპარაკები? არავინ არ სჩანს.
 ჩოუ (მიუთითებს ჩრდილზე) უცნაურია, პაი, შენს წინაა!
 ნინო-ი სად?
 ჩოუ თვალწინ გიდგას ადამიანი და ვერ ამჩნევ? ძმობილო, გვითხარი, როგორ გავიდეო ტყიდან? (აჩრდილი მოძრაობს ჩოუ ჰუსაკენ) ხედავ? (უბრუნდება წინს) მიდის (აჩრდილს ქოლგა ფარავს, ჩოუ ჰუსთან პირისპირ ჩერდება, ჩოუ - ქვითინებს) უკან დაიხიე, ძმობილო! (აჩრდილი სწევს ნითელ ფარანს და ჩოუ-ს სახეში ანათებს, თითქოს აკვირდებაო, ჩოუ განწირული ხმით ღრიალებს) ა...აა! (აჩრდილი ქრება, მიაქვს თან ჩოუ ჰუს ხმა და ფოთლების შრიალში იკარგება).
 ნინო-ი რა დაინახე?
 ჩოუ (გადმოკარკლული თვალებით) ამის ახსნა არ შეიძლება, ნავიდეო! (ტყეში ქარისაგან მოძრაობენ აჩრდილები, რომლებსაც დროდადრო შუქი ეცემა. დინჯად რეკავს ზარი).

მეორე სურათი

ტყის შუაგულში ჩავარდნილი, მწვანე ხავსით დაფარული ვაკე. იქვე მოსჩანს ბორცვი, სუროთი დაფარული ნასახლარით. მარჯვნივ მეხდაცემული, კოდალას ნისკარტით მრავალჯერ გაბურღული ხე, თითოეული

ნაწვრეტი ადამიანის თვალს მოგაგონებთ. ხის ქვეშ, ხშირ ბალახზე უცნაური მინდვრის ყვავილები, თავზე მოფუსფუსე ხოჭოებით. მარცხნივ მორყეული ელექტრო ბოძების რიგი, რომელიც ტყეშიც გრძელდება, ერთ-ერთ ბოძს, მასთან დაგდებული რამდენიმე რიყის ქვით მაყურებელიც ხედავს. მოსჩანს ნახევრად ღრუბლით დაფარული ფერდაკარგული მთვარე და შავი ღრუბლების ჯარი, რომელიც თითქოს დაბურული ტყის ან-არეკლიაო. ზუზუნებს ქარი, შორიდან ისმის ზარის ხმა. ტანსაცმელშემოხეული ჩოუ ჰუ კოჭლობითა და ბარ-ბაცით შემოდის სცენაზე. ოფლისაგან მთლად დასველებულია, ფეხსაცმელი დაუქარგავს, მძიმედ სუნთქავს. ხშირად ისინჯავს პისტოლეტს).

ჩოუ ვაი დედი (ხელის ზურგით იწმენდს ოფლს) სადა ვართ?

ნინნ-ი ვეფხვო! გაიკვლიე გზა? (ჯერ კიდევ არ სჩანს).

ჩოუ ცუდად ვხედავ, ნინნ, მოდი ჩემთან, მთვარის შუქით შეიძლება გზის გაკვლევა.

(ქანცგანყვეტილი ხეს ეყრდნობა) ვიხრჩობი წყურვილით. (გამხმარ ტუჩებს ილოკავს)

ნინნ-ი (შემოდის მარჯვნიდან სიღრმეში. აქეთ-იქით იცქირება, ხელით ცდილობს გაშლილი თმების უკან გადაყრას, მაგრამ თმები ეურჩებიან. მის თვალეში ერთდროულად შიშის და იმედიც გამოკრთის) მალე გავალთ ტყიდან?

ჩოუ (ხეზე მიყრდნობილი, ცის სიღრმეში მოცქირალი) ვინ იცის, ალბათ.

ნინნ-ი (იმედიანად) მალე? (უცბად კოდალამ ატეხა კაკუნი).

ჩოუ (უნებლიეთ შეცბა) აა.. (ზევით იყურება, კაკუნი გრძელდება).

ნინნ-ი რა უნდა იყოს?

ჩოუ კოდალა.

ნინნ-ი ო, ღმერთო! თუ დროზე არ გავედით ამ ტყიდან, შიშით სული გამძვრება.

ჩოუ ნუ გეშინია. (გალიზიანებული) ჩვენ ხომ გზა აგვებნა, საით წავიდეთ, გარშემო სიბ-ნელეა, ერთ ადგილს ვტყეპნით (უცბად) ა!.. ერთი, ორი, (ტანთ იხევს, მკერდს იმიშვლებს და განწირული ხმით) კარგი, მომიხლოვდით, ყველას დაგხოცავთ, რამდენიც არ უნდა იყოთ, ბოლოს მოგიღებთ, დასაკარ-გავი უკვე არაფერი მაქვს. ვაგლახ, რომ ამისთანა ბედი მქონია, ამიტომ ღირსეულად წავალ. ნინნ! საიდანაც გაიგონებ სროლის ხმას იქით წავიდეთ, დაე მოვკვდეთ, მოვკვდეთ.

ნინნ (ამშვიდებს) ვეფხვო! ნუ ლელავ! შენ მხოლოდ წყურვილი განუხებს, ვიცი, რომ სული გტკივა, ჩვენ არც თუ ისეთი ცუდი ადამიანები ვართ, იძულებულები გაგვხადეს ასეთები რომ ვყოფილიყავით, ასე არ არის? ენვანმა, რომელმაც შენი ოჯახი ამოწყვიტა და ისევ ენვანმა მაიძულა შენთან ერთად გაქცევა. მე არ მინდოდა წიაოების რძლობა, ჩვენ ხომ იმ ხანად უმწეოები ვიყავით. ნუთუ ამ ბოროტების მსხვერპლი ჩვენ აღმოვჩნდით? ღმერთო, დაინახე ბოროტება.

ჩოუ ვინ სთქვა, რომ ღმერთს თვალეები აქვს?

ნინნ-ი (შეშინებული) ვეფხვო! გესმის ზარის ხმა?

ჩოუ ისევ მონასტერთან? ო, ღმერთო ჩემო.

ნინნ-ი რა ვქნათ? (ანჯღრევს ჩოუს) რა გვეშველება?

(ხეზე კოდალას კაკუნი, ხის თევზზე კაკუნში ასოცირდება).

ჩოუ (ლულულულით) სიაო ჰეინ! დაბრუნდი!

ნინნ-ი მოხუცი ბოლოს მოგვიღებს.

ჩოუ ის, ისაა(მარცხნივ იხედება) შეხედე, მოვიდა (მოხუცებულის ხელეზალმართული აჩრდილი ჩვილით. ჩოუ ჰუს ნინ ჩერდება) ჩემს წასაყვანად.

ნინნ-ი ვეფხვო, რა გჭირს? რას ხედავ? (ჩრდილი თვალს ახელს და აკვირდება

მათ)

ჩოუ (ხრინნიანი ხმით) უსინათლოს, ბავშვთან ერთად.

ნინნ-ი (ყვირილით გარბის ელექტრო ბოძისაკენ) შენ ისევ შეიშალე?

ჩოუ (ევედრება აჩრდილს) მე არ შემეძლო ამის გაკეთება, თქვი, რომ მე არ მომიკლავს

შენი შვილიშვილი! (ჩრდილი თვალმოუშორებლად თანდათან მარჯვნივ გადის, ჩრდილის გაქრობასთან ერთად ჩოუ ეცემა მუხლებზე) ო, ღმერთო!

ნინნ-ი (ფრთხილად უახლოვდება) რა მოხდა?

ჩოუ წავიდა.

ნინნ-ი ვეფხვო! ბავშვი როგორ მოკვდა?

ჩოუ (ანგარიშმიუცემლად) ბებიამ მოკლა.

ნინნ-ი ვიცი, მაგრამ რატომ შემაყვანინე საძილე ოთახში?

ჩოუ (თავისთვის) ერთი ბადით ყველა... ყველა... მათ ჩემი ოჯახი დალუპეს.

ნინნ-ი შენ განგებ დამანვენიე ბავშვი?

ჩოუ დიახ, განგ.

ნინნ-ი შენ იცოდი, რომ მოხუცი შენს მოკვლას აპირებდა?

ჩოუ ვიცოდი...

ნინო-ი და შენს მაგივრად ბავშვი დალუპე?
ჩოუ (აფეთქდა) არა, არა, ეს არ მიფიქრია, მაგრამ უსინათლო მძულს, მისი დასჯა და შეურაცხყოფა მწყუროდა, დამავინწყდა, რომ ოთახში ბავშვი, ...როგორ შემოვიდა ოთახში კარგად მახსოვს, (ტანჯვით) გაისმა დარტყმის ხმა, ხედავ დამნაშავე ვარ, დამნაშავე. თუმცა. ვარ კი დამნაშავე? არ მინდა ვიფიქრო, რომ უსინათლო ჯადოქარია, მაგრამ მათი სახეები მოსვენებას არ მაძლევენ, ჰეინს სულს კი არ უხმობს, ჩემს სიკვდილზე ლოცულობს

ნინო-ი ეფხვო, ამაზე ნულარ იფიქრებ, დაგავინწყდა მამაშენი ან შენი და?
ჩოუ რა დამავინწყებს (სიბნელიდან მოფრინავენ ციცნათელები, პირდაღებული უყურებს, მიფრინავენ ბორცვისაკენ, რომლებსაც უამრავი აჩრდილები მისდევენ, წინ სამი ჩაფსკენილი მამაკაცი, ხელში ფარნებითა და ნიჩბებით მიუძღვიან, ბოლოს მსუქანი იანი, ხელში მარათი, მისდევს, ხვნეშის და ოფლს იწმენდს. იქვეა გაჭაღარავებული გლეხი ჩოუ ჟუნი, შრომისაგან წელში მოხრილი, ვედრებით შესცქერის იანს. მონოტონურად რეკავს ზარი, აჩრდილები მარიონეტებივით ზარის ხმაზე მიაბიჯებენ. მთვარე მედიდურად დასცქერის პროცესიას. ცა კი შავი ღრუბლებით იფარება. ზურგიდან ჩნდება ძლიერი ჩაფსკენილი კაცის აჩრდილი შავ მოსასხამში, რომლის ქვემოდანაც მოუჩანს სამხედრო ფორმა იანი მონივნებით ელაპარაკება სამხედროს, ჩოუ ჟუნიც იქვეა.

ნინო-ი ჰუნ! რას ათვალერებ?

ჩოუ (ჩუმად) ეს იან-ია, ამ ღორს რა უნდა აქ?

ნინო-ი (აკვირდება ჩოუ-ს) სად?

ჩოუ ბორცვზე (გამტერებული იყურება).

(სამხედრო-აჩრდილი რაღაცს ანიშნებს იანს, რომელიც თავის ქნევით ემუქრება მოხუც ჩოუ ჟუნს. იქვეა ორი გოლიათიც, რომლებიც ძალიან გამომწვევად იყურებიან. ერთი თხრის ორმოს. მოხუცმა ჟუმ ჯიბიდან რაღაც ამოიღო და იანის დახმარებით სამხედროს გადასცა, რომელმაც გადააგდო).

ჩოუ ეს მოხუცი მამაჩემია, მაგრამ ის ხომ დიდი ხნის მკვდარია, ო, ღმერთო! რა ხდება?

(იანი გოლიათებს უბრძანებს მოხუცის წამებას, მოხუცი განწირული ხმით ღრიალებს. მარცხნიდან შემოდის 15 წლის გოგონა ქალადით ხელში, რომელსაც ზურგით მდგარ სამხედრო- აჩრდილს გადასცემს) საცოდავი ჩემი და და დედაჩემი.

ნინო-ი (ხელს ჰკიდებს ჩოუს და მიათრევს) რა გჭირს ჰუნ, გეხვეწები გონს მოდი!

(იანი გახარებულია, გოგონა მოხუცის წინ იყრის მუხლს, რაზეც მოხუცი უწყრება. სამხედრო-აჩრდილის ბრძანებით გოგონას და მოხუცს აშორებენ. გოგონას ერთი გოლიათი მიათრევს, მოხუცს კი ორმოსაკენ, გოგონა ტირის, მოხუცი კი ღმერთს ევედრება გადარჩენას და მიმართავს ჩოუ ჰუს).

ჩოუ (თითქოს საღათას ძილიდან გამოიღვიძა) მამა! მამა! ჩემო მამა! აქა ვარ შენი შვილი

(ნინო ხელს ჰკიდებს და ცდილობს გამოაფხიზლოს, ტრიალდება ნინოსკენ) ხელი გამიშვი! (იღებს პისტოლეტს და სიძულვილით მიმართავს სამხედრო- აჩრდილს) ავაზაკო! (აჩრდილი ელვის სისწრაფით იქცევა ენვანაად, გაქვავებული სახითა და სისხლიანი თვალებით, ჩოუ ჰუც ქვავდება) ენვან!

ნინო-ი შიშისაგან ფერნასული ენვანი?

ჩოუ (გამძვინვარებული) როგორც იქნა შევხვდით!(ისროლა სამჯერ), აჩრდილი გაქრა)

ნინო-ი ვეფხვო! ვეფხვო! (მთვარეს ღრუბლები ფარავენ და სცენაც ბნელდება).

ჩოუ ნინო, სადა ხარ?

ნინო-ი აქა ვარ!

ჩოუ დაინახე ისინი?

ნინო-ი (შეძრწუნებული) არა!

ჩოუ ნავიდეო! (დაბნელდა, გარბიან. ისმის ხის თევზზე რაკუნისა და ზარის რეკვის ხმა).

მესამე სურათი

ღამის 3 საათი. უღრანი ტყე. ტყეში წყალსაცავი. მის ფართე ზედაპირზე არეკლილია ცა. მდუმარებას ბაყაყების ყიყინი არღვევს. ტირიფს ტოტები დაუშვია წყალში. წყალსაცავის წინ მდებარე მონჯლრეული ლობით ძველი ნასახლარია. ადამიანის სიმაღლის ტოლა სარეველებში ამოზრდილა პატარა ხე, რომლის გარშემო ლოდებია. ზარების ხმას ქარი აქე-იქით დააქანებს. ბაყაყების ყიყინი წყდება და ბალახებიდან ხელჩაკიდებულინი, ქანცგანყვეტილნი, დასისხლიანებულები და ტანსაცმელმეოხეულნი ჩოუ ჰუ და ნინო ამოიზიდნენ.. ჩოუ ჰუს, ფეხსაცმლის ნაცვლად, ეკლებსაგან დასაცავად, ძონები შემოუკრავს, მკერდი შიშველი და მხარზე პატარა ფუთა. ნინო ხელებზე ოქროსფერი სამაჯურებით. თმები მთლად სველი, ზედა ტანსაცმელი მხოლოდ მკერდს უფარავს, შარვალი მუხლამდე ანეული, თითქოს წყალში შესვლას აპირებსო.

ნინო-ი ისევ ტყეში ვართ! ღმერთო ჩემო (ფეხი დაუსხლტა და ქვაზე ჩამოჯდა).

ჩოუ (ხელი შეაშველა)ნინო, რა დაგემართა?

ნინო-ი (ხელი მოიცილა) არაფერია, მე არსად აღარ წამოვალ, აღარ შემიძლია, თავბრუ

მეხვევა, წყალი მწყურია.

ჩოუ (სასონარკვეთილი) წყალი... (იმედდაკარგული, ჩამოჯდა) სად არის წყალი...

წინწ-ი ფეხებიც სულ დამინწყულდა....

ჩოუ ჩემო წინწ, ტკივილის მეტი არაფერი მოგიტანა ჩემმა ჩამოსვლამ.

წინწ-ი სამაგიეროდ სული გამითავისუფლდა.

ჩოუ ყველას ყაჩაღი ვგონივარ.

წინწ-ი მე კი ყაჩაღის ცოლი...

ჩოუ თუ, დამიჭირეს თავს მომჭრიან.

წინწ-ი შვილი გვეყოლება და შურს იძიებს.

ჩოუ (მადლიერებით შესცქერის) მაინც რატომ წამომყევი?

წინწ-ი (დაჟინებით) მხოლოდ შენთან ერთად მინდა ოქროთი დაფარულ ქვეყანაში მოხვე-

დრა.

ჩოუ (თავი ჩაქინდრა) რატომ მაინც და მაინც ჩემთან ერთად?

წინწ-ი ღირსეული ხარ, ჩემო ჰუნ და იმიტომ, ოქროთი მოფენილი მინა სიზმარშიც კი მინახავს. (ისმის მატარებლის ხმა) ტყიდან გავდივართ, ტყიდან...გესმის მატარებლის ხმა?

ჩოუ (უცნაურად უყურებს წინწს და გრძნობს, რომ წინწის გონება ებინდება) დიახ, ჩემო კარგო, ჩვენ მოვხვდებით ოქროთი დაფარულ მინაზე, მე ნამყოფი ვარ, იქ კაცი დღე და ღამ შრომობს, სცემენ, სხვათა შორის მეც მცემდნენ, აი ფეხიც მომამტვრიეს.. მერე კი თავი დავაღწიე. იქ ოქრო ბევრია, მაგრამ ვის რაში არგია, იქ ყველანი ჯოჯოხეთში მაცხოვრებლებს დავემსგავსეთ, ძნელია მოგონება... (ატყდა ბაყაყების ყიყინი)

წინწ-ი (სიხარულისაგან ყვირის) წყალი! (თავი დააღწია ბალახებს და წამსვე აღმოჩნდა წყლის პირას) ჰუნ, წყალი, წყალი (სიხარულისაგან კანკალებს).

ჩოუ მანდ პატარა ფიცარია, როგორმე მოკალათდი და ისე დალიე, თორემ გაგიჭირდება (წინწ მოხერხებულად წევა ფიცარზე და სვამს. ჰუნ დარაჯობს, შორიდან ისმის ჯგუფური შეძახილები ჰენ ჰაი...)

წინწ (ფიცარზე) მოდი ვეფხვო, შენთვისაც არის ადგილი, მუჭით შეიძლება წყლის დალ-

ევა.

ჩოუ (თვალს არ აცილებს იმ მხარეს, საიდანაც ისმის შეძახილები,მექანიკურად) დიახ!.

(სცენაზე ჩნდებიან კატორღელები რუხ ტანსაცმელში, ზოგი ჩალის ქუდით, ზოგი ხუნდებით ხელზე, დაახლოებით ათამდე კატორღელი, თავჩაქინდრული მოათრევენ უმძიმეს კალათებს, ჩოუ ჰუნს გვერდით ჩაუარეს).

წინწ (გადმოდის ფიცრიდან) ვეფხვო, რატომ არ სვამ?

ჩოუ (გაშეშებული) გაჩუმდი, გესმის? (ორი კატორღელს წყალი ვედროებით მოაქვს, ერთი ნიჩბითა და მეორე გუთნით ხელში დგანან. ჩოუს არავის მოძრაობა არ ეპარება, ყველას თვალყურს ადევნებს), გესმის? ჰუნ ა და იუ ა?

წინწ (ხვდება რომ, ჩოუ ჰუნ ბოდავს) გეყოფა ჰუნ!

(მარცხნივ ჩნდება თავგადაპარსული გოლიათი, სამხედრო ტანსაცმელში, ცალ ხელში ქუდითა და მეორე ხელში ტყავის გრძელი დანხული მათრახით. შიშველ ტანზე უსახელო სამოსი აცვია. თვალებს მეძებარივით აქეთ-იქით აცეცებს, დროდადრო ისინჯავს პისტოლელტს. ჩოუ ჰუნ უყურებს გოლიათს. ტუსალები განწირული ხმით იძახიან „ჰუნ ია“, „იუ ია“ შემდეგ კალათებს დგამენ და ოფლს იწმენდავენ).

ჩოუ (შეშინებული უყურებს მეთვალყურეს) ეს კიდეც ცოცხალია?

(მარჯვნივ კატორღელებს მოუყრიათ თავი, ვინ ერთმანეთში საუბრობს, ვინ ოფლს იწმენდს, ვინ თავ-ჩალუნული იცრემლება. ერთმა გრძელფეხებიანმა კატორღელმა შეიცნო ჩოუ და ხელით რაღაც ანიშნა. ნაიარევმა კაცმა ყველა კატორღელს მოუყარა თავი და იკითხა, რატომ არ იყო მათთან ჩოუ ჰუნ. მოულოდნელად ჩოუ ჰუნ დაინახა) ის ხომ ორთქმავალია, ზედსახელად „ორთქმავალი“ (ესალმება) ჰუნ ვარ.

წინწ ჰუნ, კმარა, წავიდეთ (ხელს ჰკიდებს).

ჩოუ (არ აქცევს ყურადღებას, ხედავს კატორღელ მეგობრებს, ზოგი ესალმება, ზოგი ანიშნებს არ მიუახლოვდეს, ერთი ახალგაზრდა სიხარულისაგან სახეზე უტყაპუნებს) გოგრა ბიჭო! როგორ ხარ? (აჩრდილები ნაღვლიანი სახეებით ესალმებიან, უხმობენ) მე გავიქეცი, არ მოვდივარ. (ერთი შავწვერა კატორღელი ლამობს ჩოუ ჰუნსაკენ გამოქცევას, მაგრამ ადგილზე გაშეშდა) ჭან ფეი, შენა ხარ? გახსოვს როგორ მცემე? სიკვდილის პირას მიმიყვანე, ნუ დაიჭერთ, მაინც ვერ დამენევა, უკვე გაქცეული ვარ. (კატორღელებს შორის უთანხმოებაა, ზედამხედველი მათრახით უმასპინძლებდა და არეულობის მოთავედ, ერთერთი კატორღელი ჩოუ ჰუნს ასახელებს. ჩოუ ჰუნ გაგცევას ლამობს, ზედამხედველი ადგილზე გაშეშებულ ჩოუ ჰუნს უყვირის და მათრახსაც დაუზოგავად სთავაზობს. სად მიეთრევი? ჩოუ ჰუნ კანკალებს) მოვდივარ...

წინწ-ი ჰუნ, სად მიდიხარ? სად მიდიხარ? (ხედავს რა ვეფხვი ამ ყოფაშია, ხელს უშვებს და

თვითონაც ადგილზე შეშდებო).

(ჩოუ ჰუს ხუნდებს ადებენ და ზედამხედველი აიძულებს მძიმე კალათით ხელში მისდოს უკან, ფეხს წამოკრავს, წაბარბაცდება და ზურგში მათრახიც ხედება. ყოველ დარტყმაზე ყვირის და ზურგზე ხელს იფარებს).

ნინნ-ი ჰუნ (ტანჯული სახით) რა გაყვირებს?

ჩოუ ჩუმად, იმის შიშით, რომ ვინმემ არ გაიგოს) ერთი ფეხის მოტეხვა არ იკმარა, მეორეც უნდა, რომ მომტეხოს. (კატორღელები, ვედროებიდან მორიგეობით წყალს სვამენ, ჩოუ ჰუს კი ზედამხედველი ამისათვის, მათრახით სცემს. ჩოუ ცდილობს მათრახის წართმევას. ბოლოს წაართმევს.) მოგკლავ, მოგკლავ! (ზედამხედველი პისტოლეტს უმიზნებს, მაგრამ უშედეგოდ) ხომ ხედავ, შენც არ გაგიმართლდა, იარაღი დაგიჟანგდა, ეხლა დამაცადე (ართმევს იარაღს და ორჯერ ისვრის. კატორღელები გარბიან, აჩრდილები ქრებიან. ჩოუ ჰუ გაოცებული შესცქერის თავის ფეხებს) ღმერთო, სად გაქრა ჩემი ხუნდები?

ნინნ-ი (გაოცებული და შეშინებული ჰუნს საქციელით, ბოდივით, მუჭებით მიაქვს მისთვის წყალი) ჰუნ! დალიე! გვედრები. (ამოვარდა ქარი, რასაც ზარების რეკვის მკაფიო ხმა მოჰყვა).

ჩოუ (ნინნს) ზარები რეკავს, ჩვენ კი ისევ აქა ვართ (ისმის გულისგანგმირავი ყვირილი) დალახვროს ეშმაკმა (ნინნის ხელს უკრავს წყალზე, ჰკიდებს ხელს და გადიან მარცხნივ. ისმის ზარების მონოტონური ხმა).

მეოთხე სურათი

ტყე. დილის ოთხი საათი. მოსჩანს პატარა მონასტერი. სცენის შუაში წყლის ზოლი გვირაბივით გრძელდება სიღრმეში. სცენა დაფარულია მაღალი ბალახით. ზოლის ორივე მხარეს ჩამწკრივებულია ელექტრობოძები. მარჯვნივ ადამიანის სიმაღლის სამსხვერპლოა, რომელზეც ალბათ თავის დროზე კერპი იყო დაბრძანებული. მის წინ არომატული სანთლები ანყვია. დროთა განმავლობაში გვარიანად მოქცეულა გვერძე და სავარძელს დამსგავსებია, სანთლების დასაწყობი კი მაგიდას. მარცხნივ არყის ხის წინ ხავსით დაფარული ქვა გდია, რომელიც დღენიადაგ მოგზაურთათვის დასასვენებელ ადგილს წარმოადგენს. ტყის შუა გულიდან მოსჩანს ღრუბლით დაფარული ცა. უმთვარო ღამეა, ხანდახან ზუზუნებს ქარი, ფოთლების შრიალისა და ტყის ბინადართა ფუთფუთის თანხლებით. ჩოუ ჰუ და ნინნ ხელიხელჩაკიდულები, არაქათგამოცლილები, განუწულელები, ტალახში ამოსვრილები, ჩოუ მოკლე შარვლის ამარა, ნინნ კი ფეხშიშველი, კაბიდან წურწურით ჩამოსდის წყალი, შარვალი უფრო მეტად აქვს მაღლა აჩაჩული, ხელში ფუთა, ჩოუ ჰუს ხელში პიტოლეთი და ტყვიები უჭირავს, იმის შიშით, რომ არ დაუსველდეს).

ჩოუ ჩვენ ისევ ტყეში შემოვებით! ნინნ, ჩემო ოქრო (ნინნის ფეხები ეკეცება).

ნინნ-ი (თვალები გაახილა) მე უკვე აღარ შემიძლია.

ჩოუ (მიანიშნებს ქვაზე) დაჯექი (ეხმარება).

ნინნ-ი ოი, როგორ ცივა (იმედიანად) ალბათ მალე მოელება ბოლო ამ ტყესაც.

ჩოუ ღმერთმა ქნას (ისიც ჯდება) ზარების ხმა აღარ ისმის?

ნინნ-ი არა, არ ისმის, ალბათ ტყიდან გავდივართ.

ჩოუ კი, გავალთ,... სადგურში მივალთ გათენებამდე. რა უცნაურია, მთვარე არ სჩანს.

ნინნ-ი და არც ვარსკვლავები. გვაქვს კიდევ კოლოფი ასანთი?

ჩოუ მხოლოდ ორი ღერილაა დარჩენილი.

ნინნ-ი მართლა? მაშ როგორ გავალთ? (უცებ არყის ხესთან მუხლებზე ეცემა), ო! ღმერთო, შეგვიწყალე, შეგვიხმე, ინათე, სულ ცოტა ნათელი მოგვეცი, თითქმის მივედით.

ჩოუ (ფეთქდება) ნინნ, რას ევედრები, არაფრის არ მჯერა, ნუ სთხოვ.

ნინნ-ი (წვიმის წვეთებს გრძნობს) ჰუნ! (დინჯად) წვიმა წამოვიდა, აი ნახე სახეზე.

ჩოუ არა, ჩემი სისხლია.

ნინნ-ი ისევ მოგდის?

ჩოუ (პირქუშად) ესეც შენი ღმერთი!

ნინნ-ი (უარის ნიშნად თავს იქნევს) ჩემო საბრალო ვეფხვო (ქვაზე ჯდება) ამ ღამემ შენ ჭკუიდან შეგშალა.

ჩოუ ან კიდევ როგორა ვარ, ერთ დღეში მთელი სიცოცხლე განვლიე, თუ დღეს მიწერია სიკვდილი, იქაც სამსჯავროზე პირნათლად წარვდგები, ნუთუ ყველაფერზე მე უნდა ვაგო პასუხი? სამსჯავროზე მოვითხოვ წიაოს გვარისაგან ვალს.

ნინნ-ი (იმის შიშით, რომ ჩოუ ისევ ბოდავს) გესმის ბალახში, კალიები.

ჩოუ დიახ (ისმის გუგულის ხმა, ყურს უგდებს, უცბად ამოიხრა) მორჩა, ყველაფერი დამთავრდა.

ნინწ-ი რატომ? (ესმის მაგრამ. კვლავ ქარი ამოვარდა გუგუნით. გაითიშა) ჰუნ!
 ჩოუ ნუ გეშინია.
 ნინწ-ი ძალიან მცირე (მარჯვნივ მიუთითებს რალაც ადგილზე) იქ რა არის?
 ჩოუ ძველი მონასტერია.
 ნინწ-ი წავიდეთ ჰუნ. (ქარმა შორიდან მოიტანა ჯერ ბუნდოვნად, შემდეგ კი მკაფიოდ)
 მოდი! მოდი! დაბრუნდი ჩემო ჰეინ, ჩემო სიცოცხლე!
 ჩოუ (ხმა უცბად შეეცვალა, დაუნვრილდა) გესმის? რა არის?
 ნინწ-ი (უცბად შემოეხვია) ო, ღმერთო, სწრაფად წავიდეთ (ორი ნაბიჯი არ ჰქონდათ გავ-
 ლილი, რალაცას დააბიჯა ფეხი და ხმამალა წამოიყვირა).
 ჩოუ რა დაგემართა? ნინწ – რალაც შემერჭო ფეხში.
 ჩოუ (ანთებს ასანთს, ორივეს დატანჯული სახეები უჩანთ) ეს ხომ ზღარბია.
 ნინწ-ი ზღარბი? (მშვიდდება, ტყიდან ისმის სიმღერა).

წლის პირველი თვის თხუთმეტში, იღება ტაძარი ყველა ხარებისა და ცხენების ნიღბებით...(ჩოუ ჰუ
 ბრუნდება)

ჩოუ ვინ არის?
 ნინწ-ი კოუტან-ი, სხვა ვინ უნდა იყოს, მას ჰგავს. (ყოველი მხრიდან ისმის გუნდის შეს-
 რულებით ეს სიმღერა, აჩრდილები მოიზღაზნებიათ).
 ჩოუ ნინწ, არა, ეს გუნდი მღერის.
 ნინწ ეხლა? (თავი გაიქნია) არა, არავინ არ მღერის. (ვილაც მღერის იგივე სიმღერას).
 ჩოუ ვინ, ვინ მღერის?
 ნინწ-ი (ყურს უგდებს) კოუტანია, შერეკილი პაი. (ისევ გუნდი.) ჩოუს ერვენება მონას-
 ტერში ორ რიგად მონყობილი ხარისა და ცხენების ნიღბებში ჯოჯოხეთის მოციქულები. შუაში უძრავად ზის
 თიხის კერპის მსგავსი საიქიოს(ინის) მსაჯული.

ჩოუ (ამოიოხრა) დედა! დედა!
 ნინწ-ი ჰუნ!
 (კვლავ ისმის გაუჩერებლად – „მწვანე სახიანი ეშმაკუნა“).
 ნინწ-ი (უკავია მისი ხელი) წავიდეთ! წავიდეთ! (ჩოუ არ იძვრის. ისმის გუნდის იგივე სიმ-
 ღერა, ჩოუს ერვენება, მიუხედავად იმისა, რომ მწვანე ეშმაკუნები მკვდარი სულეებია, ისინი მაინც დგებიან
 ხარისა და ცხენის ნიღბებიანი მოციქულების რიგში).

ჩოუ (ოფლს იწმენდს ისმის სიმღერა – თვით ენვანს, ჯოჯოხეთისას მთავარს, ძვლებში
 გამჭოლი ქარი არ აწუხებს, შუაში მოკალათებულა მსაჯად. (გუნდს უერთდებიან ყოველი მხრიდან, სამსჯავ-
 როს მოლოდინში აჩრდილები. ენვანი ხვთისმსახურის მსგავს ძველ სამოსში გამწყობილი, ხელში განსასჯელ-
 თა სიით.) დედაჩემი!

ნინწ-ი (ჰუნ-ს საქციელით შეძრწუნებულა) ჰუნ! რას ხედავ, სთქვი, სთქვი....
 ჩოუ შენ ვერ გაიგებ.. (დაუბერა ქარმა, მომღერალთა გუნდს ქალთა გუნდიც უერთ-
 დება, სცენაზე ჩნდება ქალიშვილი, გრძელ აბრეშუმის სამოსში, გაფითრებული, მოქნილი მოძრაობებით.
 საფეთქლებზე უსვია შავი მალამო * ხელში უჭირავს თოკი, ბუმბულივით დაფრინავს. უახლოვდება სამსხ-
 ვერპლოს წინ მაგიდას და იყრის მუხლს (მაგიდას პატარა ბორცვი სწევს, ჩოუ ჰუ სანახაობით გაოცებული),
 ღმერთო ჩემო, ეს ხომ ჩემი ტანჯული დაა (ნინწ ჩუმად შეჰყურებს და ცდილობს როგორმე ყურადღება
 გაუფანტოს) მსაჯული ენვანი უსმენს თვალცრემლიანი ქალიშვილის ნაამბობს მამის, ძმის და ბოლოს სა-
 როსკიპოში ყოფნის შესახებ, სადაც მან თავი ჩამოიხრჩო. ბოლოს თაყვანი სცა ენვანს, რომელმაც მეოხება
 აღუთქვა და გაუშვა მისი უდანაშაულო სული.

ჩოუ (თვალცრემლიანი) ო, ჩემო საბრალო დაო, რა უმძიმესი ხვედრი გარგუნა ბედმა,
 რა ბოროტებაა. (მსაჯული ენვანი დროდადრო გვერდზე მჯდომი მოსამართლისაგან რჩევისმილების შემდეგ,
 მორიგ სულს უხმობს. სულეების სამსჯავროზე გამოყვანა მწვანე ეშმაკუნებს ავალათ, რომლებსაც ხელთ
 აქვთ გამოსაყვანი სულეების სია. ჩოუ ჰუს მამის რიგმაც მოაღწია, თეთრთმიანი მოხუცი ხელ-ფეხზე ბორკილ
 დადებული ეშმაკუნების ხელით მოფარფატებს, ქალიშვილის დანახვაზე მისკენ მიემართება, თან სულეების
 ოხვრა-კვნესა სდევს. მამა-შვილი ენვანის წინაშე მუხლს იდრეკენ, მამა ყვება თუ რა შეამთხვია ენვანმა.

ჩოუ (ზიზღით) საბრალო მამა, არავის მივცემ შენი შეურაცხყოფის უფლებას. (უცბად
 ორ რიგად დაწყობილმა ხარისა და ცხენების ნიღბიანმა ჯოჯოხეთის მოციქულებმა, ჩოუ ჰუსაკენ მიმართეს
 მზერა, რაც მის სამსჯავროს წინაშე წარსდგომას ნიშნავს.

ნინწ-ი ჰუნ! სად მიდიხარ (ვერ აკავებს. ჩოუ ჰუ ხედავს ყველა თავის ახლობელს, თავის
 დაქნევით ესალმება და მუხლს იყრის მსაჯულის წინაშე. ოხვრას ჩურჩული სცვლის).

ჩოუ (თავჩაქინდრული, მთვრალის ხმით) ახალგაზრდა ჩოუ ჰუ შეპყრობილია შუ-
 რისძიების გრძნობით საკუთარი მამისა და დის გამო. მათი ყოველი სიტყვა, თქმული თქვენს წინაშე გული-

დან ამოხეთქილი სიმართლეა, ჩემი ცხოვრებაც წიაომ აწენ-დანენა. აქაც და იქაც მექრთამეები, ავაზაკები, ჩინოვნიკები საწყალი ხალხის უბედურებით მდიდრდებიან, ჩვენი ოჯახის უბედურება და ვინ იცის, კიდეც რამდენის, ამათ კისერზეა. პატიოსან ადამიანებს თავის დაცვა უჭირთ. მიკარით ადულტულ კუპრში თავი, რაღას ვლოდებით! (მუხლებზე ეცემა და თავით მიწას ეხება. ეშმაკებს მიჰყავთ ენვანი. სულელები ღმუიან, ვიშვიშებენ, სიბნელეში ჩნდება თვითკმაყოფილი ენვანი, სამხედრო ფორმაში, ჩექმებში, დაშნითა და კარტუზით, დგას გაჭიმული, ჩოუ ჰუში თავდასხმის სურვილმა გაიღვიძა, მოსამართლე უბრძანებს ენვანს მუხლისმოძრევას. და ჩოუ ჰუს ნათქვამის დადასტურებას, ენვანი უარის ნიშნად თავს იქნევს) ო, ზეციურო მსაჯულო, ცრუობს (ენვანი კვლავ თავს იქნევს, მოსამართლე ჩოუ ჰუს თითს უქნევს, ენვანს კი მოკრძალებულად უმზერს) ნუთუ წიაოს დაღუპული მამა და ჩემი საცოდავო და ჯოჯოხეთში მოხვდებიან, ეს უსამარტლობაა! (ხარისა და ცხენების ნიღბებიანი მოციქულები, ჩოუ ჰუს ორლესული მახვილით ზურგიდან ჰგმირავენ. მწვანე ნიღბებიან ეშმაკებს თეთრთმიანი მოხუცი და გოგონა ჯოჯოხეთში მიჰყავთ. მოსამართლე კითხულობს განაჩენს. წიაო აღფრთოვანებულია, ჩოუ ჰუ მთელი სხეულით კანკალებს, გონს კარგავს. უცბად წამოხტება) სიმართლისათვის ასეთი სასჯელი, ღმერთო, თუ გესმის? (გონს ისევ კარგავს, ცხენის ნიღბებიანი კვლავ ზურგში ორკაპს ურჭობენ, რასაც ეშმაკების ხითხი მოსდევს, ჩოუ ჰუ თავს სწევს, სიცილი წყდება, ენვანსაც გამომეტყველება ეცვლება) (ჩუმად) ჯოჯოხეთის მბრძანებელი, სიმართლეს აქ ვერ ვიპოვი. (იწყება სიცილი, გადადის ხარხარში და შემდეგ თავისი ხმოვანებით ჭექა-ქუხილს ემსგავსება) თაღლითებო! ავაზაკებო, მძარცველებო, კაცს კლავთ და ხარხარებთ? იხარხარეთ (მოულოდნელად დუმდება ყველა, რასაც სიბნელე მოჰყვება).

წინწი (დასერილი სულით) ჰუნ რა მოგდის, შეიშალე თუ ... გავეცალოთ აქაურობას (შორს ისმის მამლის ყვირილი, შეშინებული) საცაა ინათებს.
ჩოუ ი-ნა-თებს (მარჯვნიდან ისმის სროლის ხმა) ალბათ გვიპოვნიან. (სროლა ხშირდება).
წინწი ალყაში თუ მოგვაქციეს (სროლა).
ჩოუ (მიათრევს) ნავიდეთ, ნავიდეთ წინწ, ღირსეულად შევხვდეთ! (გარბიან მარცხნივ).

მეხუთე სურათი

ყველაფერი ისევეა, როგორც პროლოგში, იმ განსხვავებით, რომ აქ დედამინა იღვიძებს, დილის 6 საათია. ლიანდაგების ახლოს, დიდ ქვაზე პაის სძინავს. გემრიელად ხვრინავს, ტანსაცმელი ეკალ-ბარდებისაგან შემოხეული, სახე ჭუჭყიანი, ფეხშიშველი, ფეხსაცმელი შორიახლოს დაუყრია, ეტყობა ტკბილ სიზმრებშია. სახე მშვიდი და მომღიმარი აქვს. შორიდან ისმის მამლის ყვირილი.

პაი (ძიღში) თიჩი-ქაჩა, თიჩი-ქაჩა.. (შორიდან ორთქმავლის ხმა) ტუ-ტუ-ტუ (სროლის ხმა და ტყვიამ პაისთან ახლოს გაიზუზუნა, შიშისაგან წამოხტა, თვლების ფშვინტვით აქეთ-იქით იყურება, ვერ გარკვეულა რა ხდება, გაახსენდა, რომ მოხუცი იქვე სადღაც მიატოვა, ძალიან დაღლილია, დედა წიაო! პატივცემულო! აქა ვარ მე კოუტანი. (პასუხი არ ისმის, რაღაცის მოგონების სურვილით შუბლს იზილავს, ლიანდაგებს შუა მიდის, მოულოდნელად ბრუნდება.) დედა წიაო, ფარანი აქა მაქვს, მომყვით (ფარანს მოულოდნელად წყალსაცავში ისვრის) ეშმაკსაც წაუღიხარ, თუ არ გინდა...ვაითუ მოკვდა? ისინი ყველანი დაიხოცნენ. (წყალზე მოტივტივე ფარანმა გაახსენა მისი პატრონი-დედა წიაო, შეშინებული გარბის წყალსაცავისაკენ, ისმის კოუტანის წყალში შესვლა. მარცხნიდან ნირნამხდარი ჩან უ ჩნდება)

ჩან უ (ყვირის) დედილო წიაო! დედილო წიაო! (ოფლს იწმენდს, ბურცყუნებს თავისთვის) კი გიცნობდი ვინც იყავი, მაგრამ ეხლა, უკეთესად გამოჩნდი, მატყუარა, რას უძლებს ეს ბერიქალი, მთელი ღამე ზარები, კაკუნი, შელოცვები და წყევლა... დედილო წიაო!.. სად უნდა წაეყვანა ის ქალი, კოუტანი....

პაი შერეკლი დაძახებაზე ამოდის წყლიდან, წყალი წურწურით გასდის, ცალ ხელში, ალბათ უკვე უვარგისი ფარნითა და მეორე ხელში ბორკილებით) ბატონო, რა მოხდა?

ჩან უ კოუტან (შეშინებული), შე ძაღლის ნაშიერო, რატომ არ მპასუხობ?
პაი (ხითხითებს) შენ მეძახდი?
ჩან უ რა თქმა უნდა, შენ... (შეცვალა თემა) სად არის დედილო წიაო?
პაი (ასწია სველი ფარანი) აქ არის, ეს მისი ფარანია.
ჩან უ ფარანი.. (მოუთმენლად) კოუტან, სად წაიყვანე, ნუხელ სად იყავით?
პაი ა.. ნუხელ ღამით? (თვალბი დახუჭა) სიაო ჰეინის ეძახდა, ეძახის და ეძახის, მე გზას ვუნათებ, ის კი უკან მომყვება, მივდივარ, მომყვება.
ჩან უ (მოთმინების ფიალა აევსო) ვიცი! ვიცი!..შენ რა, გამოექეცი?
პაი არა, მე სულ წინ მივდიოდი, მაგრამ მერე როცა მოვბრუნდი და ვნახე აღარ მომყვებოდა...

ჩან უ მერე არ მოძებნე?
პაი ვეძებდი, ხან სად და ხან სად, მერე ჩამეძინა (დაიმორცხვა).
ჩან უ ძაღლის ნაშიერო! ნამოდი, ჩოუ ჰუს შეიარაღებულები ეძებენ, ყოველი მხრიდან

მოდინ, შეიძლება შენ მოგკლან!

პაი სად წავიდეთ?

ჩან უ წავიდეთ, მოვძებნოთ (ბორკილებზე მიანიშნებს) საიდანა გაქვს?

პაი სამაჯურებზე მეკითხები? წყალში ვიპოვე (მალლა სწევს) გინდა? (მარცხნიდან ის-მის სროლის ჯერი და წამსვე სიჩუმე ისადგურებს).

ჩან უ (დაბნეული იღებს ბორკილებს, ჩუმად) ეს ვეფხვი, ჰუნ.

პაი (არ ესმის) ვეფხვი?

ჩან უ (მიათრევს პაის) ჩქარა! (ორივე გადის მარჯვნივ, სროლა, ტყვიების ზუზუნის, წინ მოხრილი, ჩოუზე დაყრდნობილი შემოდის, გამეხებული ნადირის მსგავსი ჰუნ მთლიანად გაოფლილი, კუნთებდაბერილი და თვალეზრაცვივნი, ცალ ხელში იარაღითა და ქამარში გაჩრილი ხანჯლით, გოლიათ ხესთან ჩერდება, ქანცგანწყვეტილ წინს სიამაყე არ დაუკარგავს. ირგვლივ გაფაციცებით იყურება).

ჩოუ (ტანჯული სახით) ძაღლებმა ალყა შემოგვარტყეს.

წინწ-ი ჰუნ, წავიდეთ!

ჩოუ უკვე გვიანაა, გესმის, ოთხივე მხრიდან ისვრიან.

წინწ-ი (ებლაუჭება) მათ ხომ არ იციან რომ აქა ვართ?

ჩოუ მალე შეიტყობენ, მაინც მოგვძებნიან.

წინწ-ი (ევედრება) მაშ წავიდეთ, ჩქარა, ჩქარა...

ჩოუ არა ღირს, ოცდა ხუთი ნაბიჯი არაფერს სწყვეტს.

წინწ-ი ვეფხვო, ნუ გეშინია, ჩვენც ხომ გვაქვს პისტოლეტი.

ჩოუ პისტოლეტი? ორი ტყვიალა დარჩა, როგორც კი გავისვრით, იმ წამსვე თავს

წაგვადგებიან.

წინწ-ი ნუთუ ეს არის ჩვენი ბედი? ასე დავამთავრებთ ცხოვრებას?

ჩოუ ჩემი სიკვდილით ცხოვრება არ წყდება, სიკვდილის შემდეგ ნაღდი სახელი დამერქმევა და მაშინ კი თავს ბედნიერად იგრძნობ. გახსოვს, ამ ცოტა ხნის წინ რას გეუბნეოდი? (თითქოს გამოფხიზლდა) ნადი, ნადი, გემუდარები, ფუთაში ფულია...

წინწ-ი ჰუნ. მე შენ ვერ დაგტოვებ, არ წავალ, ძალიან გთხოვ ნუ გამაგდებ, ან კი სად უნდა წავიდე? შენს მეგობრებთან? შეიძლება კი მათი ნდობა?

ჩოუ ისინი უღალატონი არიან, გადაეცი: ჩოუ ჰუ არ დანებდა, აღარაფრის არ სჯერა და ერთადერთ იმედად თქვენ ეგულებით თქო. წინწ, დაგავინწყდა რა მითხარი?

წინწ (გამოფხიზლდა) ა.. იმაზე მეკითხები?

ჩოუ წინწ, მე დარწმუნებული ვარ, რომ ეს ასეა, ამიტომ უფრო მეტად გთხოვ, გვევდრები, შენი აქ დარჩენა კიდევ ერთ ახალ სიცოცხლეს შეინიარავს.

წინწ მაგრამ, ჰუნ, ვეფხვო...

ჩოუ (ფეხებთან ბორკილებს ხედავს) წინწ, ეს რა არის?

წინწ ეს ხომ ბორკილებია.

ჩოუ დიას (აიღებს) ძველი მეგობრები, როგორ არ მანებებთ თავს?

წინწ (ცუდი წინათგრძნობით) არა, ვეფხვო! შენ უნდა იცოცხლო!

ჩოუ (გაკვირვებით) მე? მე.. (ბაყაყები აყიყინდნენ) უცნაურია, გეცნობა ეს ადგილი?

წინწ მეცნობა, ათმა დღემ წამში გაირბინა.

ჩოუ თვალის დახამხამებაში, იმ დღეს გავთავისუფლდი ამისაგან (ბორკილებზე ანიშნებს) დღეს კი ხელმეორედ მომრთავენ, წინწ შეგებრალები?

წინწ შემებრალები კი არა, ამ ათი დღით ვცოცხლობ, შენ კი ... (ისმის გუგულის თავდავინწყებული სიმღერა).

წინწ გესმის? სიცოცხლის წყურვილი ეხლა მაინც არ გაგიჩნდა? წამოდი, გავიქცეთ. იმ ქვეყანაში, სადაც დედამიწა ოქროთია დაფარული.

ჩოუ იქ წასვლის ღირსი მხოლოდ შენა ხარ, წინწ.

წინწ ეს როგორ?

ჩოუ თუ არ ნახვალ, გაიძულებ, ვისვრი (ცისაკენ აღმართავს პისტოლეტს).

წინწ რას შვრები?

ჩოუ დაე მოვიდნენ...

წინწ არა, ვეფხვო!..

ჩოუ (ტანჯვით ყვირის) ნადი! ჩემო ოქრო, გაიქეცი, გაიქეცი, ჩემო ოქროვ... (სროლა გახშირდა).

წინწ (ყვირის განწირული ხმით) ო, ჩემო ვეფხვო!

ჩოუ (ხელში ხანჯალი უჭირავს და ფეხს მიწას ურტყამს) ოქროვ, ნადი, იმის გულისათვის ნადი, ნაუსვლელობას ვერ გაპატიებ.

წინნ (ხვდება, რომ ჩოუს ვერ გადაათქმევინებს, თვალის მოუცილებლად მიბარბაცებს, ცრემლი ახრჩობს, ძლივს ახერხებს), კარგი, მივდივარ, (სროლა უფრო ხშირდება) მივდივარ.
 ჩოუ (თვალცრემლიანი) გახსოვდეს, ოქრო! ბავშვი რომ გაჩნდება, ყველაფერი მოუყვები ჩემს მეგობრებს, როგორ უსამართლოდ დამიჭირეს. ბორკილების ხელმეორედ დადებას ასეთი (ხანჯალს პირდაპირ გულში იცემს) სიკვდილი ამჯობინათქო ... (ხეს ებლაუჭება).
 წინნ-ი (შეშლილი ყვირის და მისკენ გარბის, ეხვევა) ვეფხვო, ჩემო, ჩემო ვეფხვო.
 ჩოუ (შუბლზე სიმწრის ოფლი ასხამს, ტუჩების კვნიტით) გაიქეცი წინნ, გაიქეცი! დაიმახსოვრე ჩემი სიტყვები, მოუყვები...
 წინნ-ი (გულამოსკვნილად ტირის, ფეხებში უვარდება) ეს რა ჩაიდინე... (სროლა ახლოვდება).
 ჩოუ (მძიმედ სუნთქავს, ქოშინებს) გაიქეცი, მინდა დაგინახო როგორ გაიქცევი... (სროლა, ტყვია წინნ-ის ხვდება მარცხენა მხარში. მობრუნდა, ჩოუ ჰუ ყვირის მთელი ძალით). შენ ისევ (გამეტებულად ჰკრავს ნიხლს ისე, რომ წინნ-ი ლიანდაგების ნაშალთან ეცემა და მიგორავს).
 წინნ-ი (როცა შეჩერდა ამოიხედა ზევით, ჩოუ ჰუ მის მხარეს აღარ იხედება, ხელებს იფარებს თვალებზე და გულამოსკვნილი ტირის, გარბის მარჯვნივ).
 ჩოუ (წინნ-ი მიეფარა რა თვალს, სწევს მალლა ბორკილებს და მწარე სიცილით, მთელი ღონით ისვრის წინნ-ისკენ. ისმის ბორკილების დაცემის ხმა ლიანდაგებზე).
 (ფარდა ეშვება)

განმარტებები

მიუხედავად ჩინელების მრავალრიცხოვნებისა, ჩინური გვარები მკაცრად განსაზღვრულია და რაოდენობრივად შეზღუდული. სახელები კი ნებაყოფლობითი და შინაარსობრივი დატვირთვის მატარებელია.

გვ. 34 – ასეთ ფარნებს საახალწლოდ ან ფარნების დღესასწაულისათვის ამზადებენ. ოთახში თბილი და გარედან შემოსული ცივი ჰაერის შეჯახებით ფარანში მოთავსებული ცხოველები იწყებენ მოძრაობას. ხშირად ეს ფიგურები ცხენებია. ასეთი ფარნები მოძველებულად ითვლება, მაგრამ სოფლებში მაინც შეხვდებით.

გვ. 48 – ჩინეთში კუ ძალიან სალანძღავი სიტყვაა.

გვ. 53 – ბუდისტურ ლიტერატურაში დასავლეთი საიქიოს ნიშნავს.

გვ. 60 – პიტნის ზეთისაგან დამზადებული სამკურნალო მალამო.

ჩინური გვარ-სახელები

პიესაში გამოყენებული გვარ-სახელები შემდეგნაირად ითარგმნება.

ჩოუ ჰუ - შურისმაძიებელი ვეფხვი

პაი შაძ'-ი - თეთრი შერეკილი

წიაო - გადაბუგული

ტასინგ-ი - დიდი ვარსკვლავი

წიაო მუ - დედილო წიაო

ჰუა წინნ - ოქროს ყვავილი

ჩან უ - რიგით მეხუთე

ცაო იუი (1910-1996) XX საუკუნის ერთ-ერთი გამოჩენილი დრამატურგი და შექსპირის პიესების მთარგმნელი, 8 პიესის ავტორი. მთარგმნილია მრავალ ენაზე, მათ შორის ქართულზეც (1999 წელს ითარგმნა და შემდგომ ქართულ სცენაზე დაიდგა პიესა „ტრამალი“, რომელიც მიეძღვნა ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის შექმნის 50 -ე წლისთავს). ცაო იუიმ ჩინური დრამა გაამდიდრა დასავლური დრამის ელემენტებით, კერძოდ იგი ითვლება ჩინურ დრამაში მეტყველების დამკვიდრების ერთ-ერთ მესაძირკვლედ.

მთარგმნელები: ლიუ-ყანდარელი კუანგვენ-ი, ნინო დალუნდარიძე